

ชื่อวิทยานิพนธ์ แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ข้าวเพื่อการส่งออกของไทย

ผู้วิจัย นายอนุรุษิ ยุวโยธาภุล ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. เฮอร์ โจนแสง (2) รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์

ชนวินูดย์ชัย ปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับปัญหาด้านการผลิตของผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย (2) ศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับปัญหาด้านการตลาดของผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย และ (3) ศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กิจการผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มผู้ส่งออกแบ่งข้าวเจ้า (2) กลุ่มผู้ส่งออกแบ่งข้าวเหนียว (3) กลุ่มผู้ส่งออกเส้นหมี่เส้นกวยเตี๋ยว และ (4) กลุ่มผู้ส่งออกขนมปังกรอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามทั้งแบบปิดและแบบเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนรวม และทดสอบสมมติฐานด้วย ค่าไคสแควร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการผลิตในแต่ละปัญหาด้วยสัดส่วนที่แตกต่างกัน (2) ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทยให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการตลาดในแต่ละปัญหาด้วยสัดส่วนที่แตกต่างกัน (3) จำนวนผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทยที่ให้ความเห็นว่าคุณภาพสินค้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ให้คำตอบถึงความสำคัญด้านอื่น ๆ มีสัดส่วน 2 : 1

คำสำคัญ : การสร้างมูลค่าเพิ่ม ผลิตภัณฑ์ข้าว การส่งออก

Thesis title: WAYS TO ADD VALUE TO RICE PRODUCTS EXPORTED FROM THAILAND

Researcher: Mr.Thanawut Yuwayothakul; Degree: Master of Business Administration;

Thesis advisors: (1) Dr. Chow Rojanasang, Associate Professor; (2) Dr. Narongsakdi

Thanavibulchai, Associate Professor; Academic year: 2003

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) to study ways to create added value complying with production problems of Thai rice product exporters; (2) to study ways to create added value complying with marketing problems of Thai rice product exporters; and (3) to study ways to create added value complying with the requirements of rice product export market.

Samples were taken from 4 groups of products, (1) Non – glutinous rice flour, (2) glutinous rice flour, (3) noodles or vermicelli made from rice, and (4) crispbread, with or without cocoa. The Questionnaires used for collecting data included both closed and open - ended questions. The SPSS computer program was used to calculate the percentage, total score, and test the hypothesis by the Chi – square method.

This study found that (1) Thai rice product exporters rate priority for each production problem in different proportions; (2) Thai rice product exporters rate priority for each marketing problem in different proportions; and (3) The ratio of Thai rice product exporters stating that product quality is the most important issue, to those citing other issues, is 2 : 1.

Keywords: Creating Value – Added, Rice Products, Export

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก รศ.ดร. เชาว์ ใจจนแสง รศ.ดร. ณรงค์ศักดิ์ ชนวิบูลย์ชัย ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่ง ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมาในโอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ดูชอบแบบสอบถาม และผู้ให้การสัมภาษณ์ทุกท่านที่ได้เสียเวลาอันมีค่าให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยทุกท่านที่ช่วยเหลือผู้วิจัยในด้านต่าง ๆ

ผลการศึกษาและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจทุกท่าน และผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมบ้างไม่มากก็น้อย

ธนวุฒิ ยุวโยธากุล

มีนาคม 2547

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๓
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่ 1 บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	๒
สมมติฐานการวิจัย.....	๔
ขอบเขตการวิจัย.....	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๕
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	๖
กรรมวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ช้าๆ.....	๖
องค์ประกอบการเพิ่มผลผลิต.....	๑๔
การวิเคราะห์การสร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการ.....	๑๕
ผังเหตุและผล.....	๑๖
การวิเคราะห์ข้อตรายและจุดควบคุมวิกฤต.....	๒๐
คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า.....	๒๓
การสร้างคุณค่าแก่สินค้าและบริการ.....	๒๖
กระบวนการวางแผนและการตัดสินใจตลาดระหว่างประเทศ.....	๒๘
ระดับผลิตภัณฑ์ ๕ ระดับตามความต้องการของตลาด.....	๒๙
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๙
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	๓๓
ประชากรและตัวอย่าง.....	๓๓
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การประมวลผลข้อมูล.....	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล.....	39
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม.....	40
ตอนที่ 3 ปัญหาของกิจกรรม.....	44
ตอนที่ 4 ความต้องการของตลาด.....	56
ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน.....	58
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปการวิจัย.....	61
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	78
ก แบบสอบถาม.....	80
ข รายชื่อผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ช้า.....	84
ค ขนาดกลุ่มตัวอย่างในระดับความเชื่อมั่น 95%.....	113
ง ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	115
จ สถิติการส่งออกผลิตภัณฑ์ช้า.....	119
ฉ การลดความสูญเสีย 7 ประการ.....	125
ประวัติผู้ศึกษา.....	129

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล.....	39
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาการดำเนินกิจการ.....	40
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของสัดส่วนผู้ถือหุ้น.....	41
ตารางที่ 4.4 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 1 จำแนกตาม ประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก.....	41
ตารางที่ 4.5 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 2 จำแนกตาม ประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก.....	42
ตารางที่ 4.6 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 3 จำแนกตาม ประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก.....	42
ตารางที่ 4.7 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 4 จำแนกตาม ประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก.....	43
ตารางที่ 4.8 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 5 จำแนกตาม ประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก.....	43
ตารางที่ 4.9 การผลิตสินค้าด้วยตนเองของกิจการ.....	44
ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของปัญหาภาคการผลิตของกิจการ.....	44
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของปัญหาภาคการตลาดของกิจการ.....	48
ตารางที่ 4.12 ค่าคะแนนของปัญหาภาคการผลิต.....	51
ตารางที่ 4.13 ค่าคะแนนปัญหาด้านบุคลากร.....	52
ตารางที่ 4.14 ค่าคะแนนปัญหาด้านเครื่องจักร เทคโนโลยี.....	52
ตารางที่ 4.15 ค่าคะแนนปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์.....	53
ตารางที่ 4.16 ค่าคะแนนปัญหาด้านเทคนิคการผลิต.....	53
ตารางที่ 4.17 ค่าคะแนนปัญหาภาคการตลาด.....	54
ตารางที่ 4.18 ค่าคะแนนปัญหาด้านผลิตภัณฑ์.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 4.19	ค่าคะแนนปัญหาด้านการตั้งราคา.....	55
ตารางที่ 4.20	ค่าคะแนนปัญหาด้านช่องทางการจัดจำหน่าย.....	55
ตารางที่ 4.21	ค่าคะแนนด้านปัญหาการส่งเสริมการตลาด	56
ตารางที่ 4.22	สินค้าหลักของบริษัทผู้ให้ข้อมูล.....	56
ตารางที่ 4.23	ประเทศที่ส่งออกสินค้าไปมากที่สุด.....	57
ตารางที่ 4.24	ความต้องการหลักที่สำคัญของลูกค้าในต่างประเทศ.....	57
ตารางที่ 4.25	ทดสอบสมมติฐานด้านการผลิต ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความ สำคัญกับปัญหาด้านการผลิตในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน.....	58
ตารางที่ 4.26	ทดสอบสมมติฐาน ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญ กับปัญหาด้านการตลาดในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน.....	59
ตารางที่ 4.27	ทดสอบสมมติฐานผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญเรื่อง คุณภาพสินค้าต่อความสำคัญด้านอื่นในสัดส่วน 2 ต่อ 1.....	60
ตารางที่ 5.1	ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย.....	68

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ภาพที่ 2.1 กรรมวิธีการผลิตเบื้องต้น.....	8
ภาพที่ 2.2 กรรมวิธีการผลิตเส้นหมี่.....	9
ภาพที่ 2.3 กรรมวิธีการผลิตกวยเตี๋ยว.....	10
ภาพที่ 2.4 กรรมวิธีการผลิตกวยเตี๋ยว กึ่งสำเร็จรูป.....	11
ภาพที่ 2.5 กรรมวิธีการผลิตขนมปังกรอบอาราเว.....	12
ภาพที่ 2.6 กรรมวิธีการผลิตขนมปังกรอบเชมเบล.....	13
ภาพที่ 2.7 ขั้นตอนที่ 2 ในการสร้างผังเหตุและผล.....	18
ภาพที่ 2.8 กระบวนการในการขอรับรองระบบ HACCP.....	21
ภาพที่ 2.9 ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดคุณค่าเพิ่มสำหรับลูกค้า.....	24
ภาพที่ 2.10 คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า.....	25
ภาพที่ 3.1 แผนภูมิก้างปลาแสดงปัญหาภาคการผลิต.....	35
ภาพที่ 3.2 แผนภูมิก้างปลาแสดงปัญหาภาคการตลาด.....	36

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวคิดเรื่องความพยายามสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดกับผลิตภัณฑ์คิดที่กำลังได้รับความนิยมมากขึ้น เพราะกระแสแห่งการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น ความต้องการของลูกค้าที่มีความหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าส่งออกไปต่างประเทศ การควบคุมคุณภาพสินค้า การควบคุมต้นทุนของสินค้าให้ต่ำที่สุด และการควบคุมขั้นตอนการผลิตและการจัดส่งให้สินค้าถึงมือลูกค้าได้ตรงตามเวลาที่ลูกค้าต้องการ อาจจะไม่เพียงพอแล้วในปัจจุบัน เพราะแนวโน้มทางการค้ายุคใหม่จะเป็นการค้าไร้พรมแดน ซึ่งประเทศไทยจะต้องหันมาจัดตั้งทางการค้าลง ทำให้เกิดการแข่งขันกันอย่าง熾烈 องค์กรที่สามารถปรับตัวได้ก็จะสามารถอยู่รอดในธุรกิจได้ แต่องค์กรใดที่ไม่สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงานภายในองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นได้ ก็อาจจะต้องปิดกิจการ

ในภาคการผลิต ก่อนที่วัสดุดิบจะถูกนำไปเป็นสินค้าสำเร็จรูปสิ่งที่มือลูกค้าได้ จะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ มากมาย ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้โดยปกติจะเป็นการสร้างมูลค่าหรือคุณค่าให้มากขึ้นในแต่ละกระบวนการ แต่ถ้าขาดการควบคุมที่ดีพอ กระบวนการต่าง ๆ ก็จะทำงานอย่างด้อยประสิทธิภาพ เกิดการสูญเสียในกระบวนการ หรือเกิดกระบวนการที่ไม่สร้างคุณค่าขึ้น

ในภาคการตลาด หากไม่เข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงของลูกค้า ไม่เข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงที่องค์กรกำลังเผชิญอยู่ ก็จะทำให้ดำเนินธุรกิจไปอย่างไรทิศทางที่เด่นชัด หรือการดำเนินธุรกิจไปในแนวทางที่ผิดไปจากที่ควรจะเป็น ทำให้เกิดการสูญเสียทั้งต้นทุนและเวลา

ดังนั้นทั้งภาคการผลิตและการตลาดจะต้องมีการทำงานที่สอดคล้องกัน โดยการตลาดจะต้องเข้าใจความต้องการที่แท้จริงของตลาด การสามารถเลือกสนองตอบความต้องการของลูกค้าที่มีความหลากหลายได้ โดยพิจารณาถึงรอบประโยชน์สูงสุดขององค์กรและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง ส่วนการผลิตก็จะต้องสามารถผลิตสินค้าที่มีความต้องการดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เกิดการสูญเสียต่ำสุด

ผลิตภัณฑ์ข้าวเป็นสินค้าแปรรูปที่ทำจากข้าว ซึ่งมีกรรมวิธีการผลิตที่ไม่ слับซับซ้อน แต่สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้หลายหมื่นล้านบาทต่อปี ดังนั้นการแปรรูปข้าวให้เป็น

ผลิตภัณฑ์ข้าวในรูปแบบต่าง ๆ จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษา เพราะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นโดยตรงจากวัตถุดิบที่อุดมสมบูรณ์ภายในประเทศกับปรัชญาไม่มีการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังเท่าที่ควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า หากได้มีการศึกษาถึง การสร้างมูลค่าเพิ่มที่มีประสิทธิภาพ โดยการได้ เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของตลาด และการได้เข้าใจถึงปัญหาในขั้นตอนการผลิตแล้ว หากนำ ทั้งสองส่วนนี้มาพิจารณาประกอบกันอย่างมีหลักเกณฑ์ ก็จะทำให้อุตสาหกรรมผลิตและส่งออก ผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย สามารถพัฒนาองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่ง ทำให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

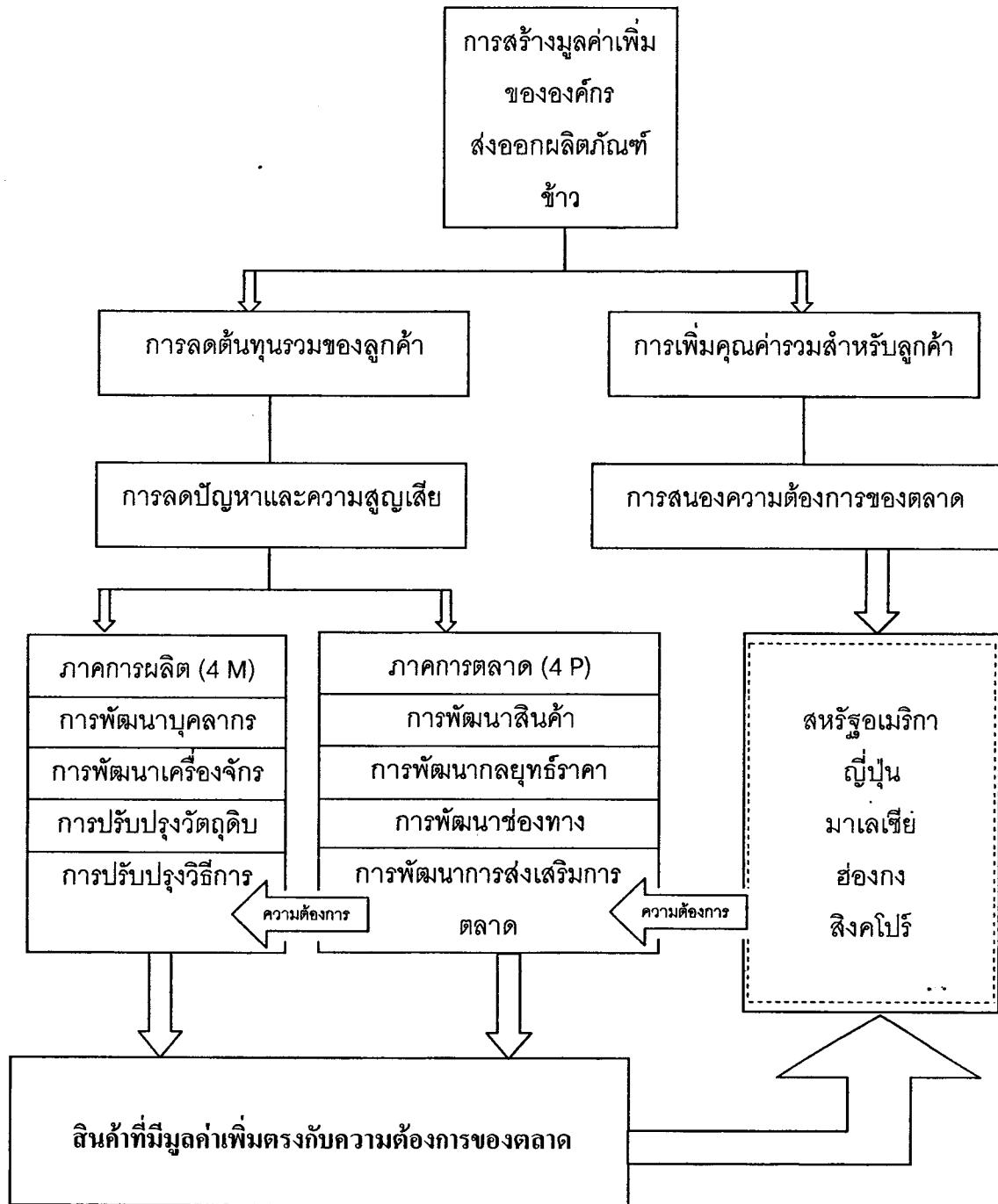
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ใน 3 ประเด็น ได้แก่

- 2.1 เพื่อศึกษาการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับ ปัญหาด้านการผลิตของผู้ส่งออก ผลิตภัณฑ์ข้าวไทย
- 2.2 เพื่อศึกษาการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับ ปัญหาด้านการตลาดของผู้ส่งออก ผลิตภัณฑ์ข้าวไทย
- 2.3 เพื่อศึกษาการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

3. ครอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวทางการเพิ่มมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว โดยใช้พื้นฐานแนวคิดเรื่องคุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า (Customer Delivered Value) เป็น หลักของ การวิจัย ซึ่งคุณค่าหรือมูลค่าที่ลูกค้าได้รับเพิ่มขึ้น คือ ความแตกต่างระหว่างคุณค่าผลิตภัณฑ์รวมสำหรับลูกค้า กับต้นทุนรวมของลูกค้า และแบ่งปัญหาหรือความสูญเสียออกเป็น 2 ส่วน คือภาคการผลิต ประกอบด้วยปัญหาของ 4 M และปัญหาของภาคการตลาด ประกอบด้วย ปัญหาของ 4 P

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการผลิตในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

4.2 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการตลาดในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

4.3 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย ให้ความสำคัญเรื่องคุณภาพสินค้าต่อความสำคัญด้านอื่น ในสัดส่วน 2 ต่อ 1

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะประเภทของผลิตภัณฑ์ข้าว ตามที่ระบุในรายการสินค้าเป้าหมายส่งออกของไทย กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2546 ซึ่งมีรายชื่อ และรหัสสินค้าตามระบบ Harmonized (HS) ซึ่งมีมูลค่าการส่งออกสูงสุด 4 อันดับแรก ได้แก่

ผลิตภัณฑ์	รหัส HS
1. ขนมปังกรอบ (CRISPBREAD WHETHER OR NOT CONTAINING COCOA)	1905100004
2. แป้งข้าวเหนียว (GLUTINOUS RICE FLOUR)	1102300206
3. เส้นหมี่ เส้นก๋วยเตี๋ยว (NOODLES OR VERMICELLE MADE FROM RICE)	1902190019
4. แป้งข้าวเจ้า (NON-GLUTINOUS RICE FLOUR)	1102300105

5.2 ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยรายชื่อผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว ตามรหัส Hamonized 4 กลุ่มดังกล่าว ซึ่งเป็นฐานข้อมูลจาก กรมศุลกากร ในปี พ.ศ. 2546

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ข้าว หมายถึง เมล็ดของพืชพากหญ้าในวงศ์ Graminace ใช้เป็นอาหารสำคัญปลูกกันในประเทศไทยมาก มีชนิดใหญ่ 2 ชนิด คือ ข้าวเจ้า และข้าวเหนียว (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

6.2 ผลิตภัณฑ์ข้าว หมายถึง ผลิตภัณฑ์ซึ่งได้จากการนำข้าวหักหรือปลายข้าวมาผ่านกระบวนการแปรรูปทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพ เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ในที่นี้ ได้แก่ ขันบึงกรอบ แบ่งข้าวเหนียว เส้นหมี่เส้นกวยเตี๋ยว และแบ่งข้าวเจ้า

6.3 มูลค่าเพิ่ม หมายถึง การเพิ่มขึ้นของ คุณค่าที่ลูกค้าได้รับ (Customer delivered value)

6.4 คุณค่าที่ลูกค้าได้รับ (Customer delivered value) หรือ คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า หมายถึง ผลต่างระหว่างคุณค่ารวมสำหรับลูกค้า และต้นทุนรวมของลูกค้า (ศิริวรรณ, 2541)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย ได้ทราบถึงปัญหาที่สำคัญ ทั้งปัญหาด้านการผลิตและปัญหาด้านการตลาด และสามารถใช้แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว

7.2 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทยสามารถใช้แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ

7.3 ภาครัฐได้ทราบถึงปัญหาของผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลที่จะให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัยเรื่อง “แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ข้าวเพื่อการส่งออกของไทย” ผู้วิจัย พยายามใช้กรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งราคา การผลิต และการตลาด เพื่อช่วยสนับสนุนในการหาคำต่อของงานวิจัยอย่างมีเหตุผล แนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ได้แก่

แนวคิดภาคการผลิต ได้แก่

1. กรรมวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ข้าว (Rice Products Production Process)

2. องค์ประกอบของการเพิ่มผลผลิต (Quality Cost Delivery Safety Morale

Environment and Ethics)

3. การวิเคราะห์การสร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการผลิต (Value – added Analysis)

4. ผังเหตุผล (Cause and Effect Diagram)

5. การวิเคราะห์อันตรายและจุดควบคุมวิกฤต (Hazard Analysis Critical Control

Points : HACCP)

แนวคิดด้านการตลาด ได้แก่

1. คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า (Customer Delivered Value)

2. การสร้างคุณค่าแก่สินค้าและบริการ (Value Creation)

3. กระบวนการวางแผนและการตัดสินใจตลาดระหว่างประเทศ (International

Marketing)

4. ระดับผลิตภัณฑ์ 5 ระดับตามความต้องการของตลาด (Five Level Products)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาคการผลิต

1. กรรมวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ข้าว (Rice Products Production Process)

สถาบันอาหาร (2544) กล่าวว่า อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวนั้น ได้เริ่มจาก การผลิตในระดับครัวเรือน ส่วนใหญ่มักใช้ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษซึ่งไม่ได้ใช้ เทคโนโลยีมากนัก ทำการผลิตเพื่อสนองความต้องการภายในประเทศ ต่อมาได้มีการพัฒนาเป็นอุต

สาหกรรมขนาดใหญ่ ทำการผลิตเพื่อการส่งออก มีการนำเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาใช้ในการผลิต โดยผลิตภัณฑ์ข้าวแต่ละประเภทมีรายละเอียดขั้นตอนการผลิต ดังต่อไปนี้

1.1 ผลิตภัณฑ์แบ่งข้าว ทั้งชนิดแบ่งข้าวเจ้าหรือแบ่งข้าวเหนียว การผลิตมี 3 วิธี คือ วิธีไม่แห้ง วิธีไม่น้ำ และวิธีผสม ซึ่งมีกระบวนการตั้งภาพ 2.1 แบ่งที่ได้จากการไม่แห้งจะมีคุณภาพดี เพราะเมล็ดแบ่งค่อนข้างหยาบและมีสิ่งเจือปนสูงกว่า อายุการเก็บรักษาสั้น เพราะเกิดกลิ่นหืนและถูกทำลายจากแมลงได้ง่าย สำหรับวิธีการไม่น้ำเป็นวิธีการผลิตแบ่งข้าวในปัจจุบัน จะได้แบ่งคุณภาพดี มีสีขาว และมีความละเอียดและสิ่งเจือปนเล็กน้อย เทคโนโลยีการผลิตแบ่งโดยวิธีการไม่น้ำได้รับการพัฒนามาช้านาน ซึ่งพัฒนาข้าวไทยดังเดิมส่วนใหญ่มีโมโนโลส (Amilose) สูง ดังนั้นการผลิตแบ่งในปัจจุบันยังคงเน้นแบ่งข้าวเจ้ามิโลสสูง การผลิตแบ่งข้าววิธีผสม เป็นการไม่แบ่งจากข้าวที่แข็งน้ำและอบแห้งด้วยความร้อน ดังนั้นแบ่งในเมล็ดข้าวจะถูกทำให้สุกก่อนไม่ แบ่งชนิดนี้ เป็นแบ่งคุณภาพสูงและนำไปทำข้ามเชิงพาณิชย์ เช่น ข้ามโก้จากแบ่งข้าวเหนียว

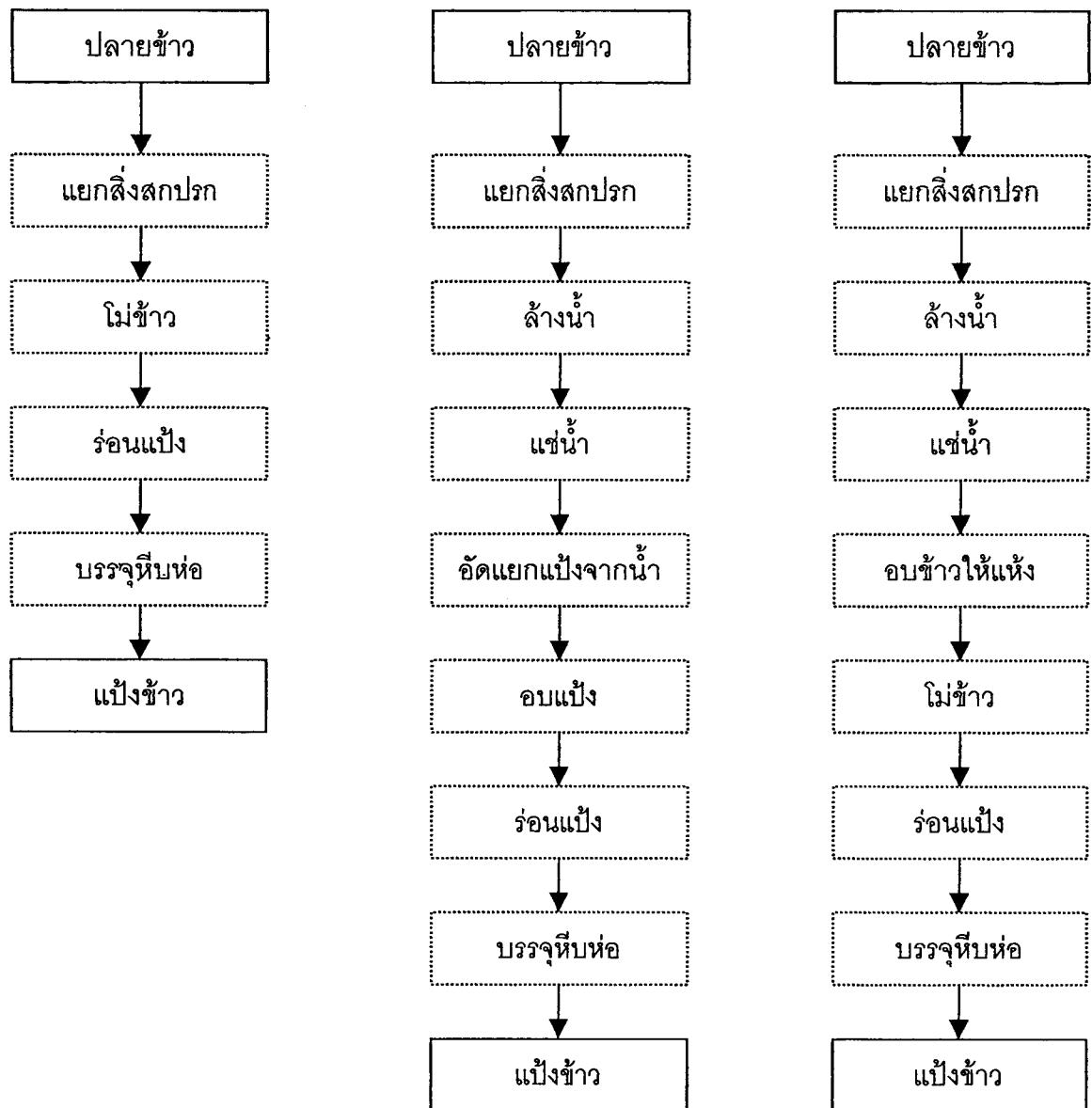
1.2 เส้นหมี กวยเตี๋ยว พันธุ์ข้าวที่เหมาะสมในการผลิตเส้นหมี กวยเตี๋ยว ควรเป็นข้าวที่มีปริมาณอมิโลส สูงกว่า 28% หรือข้าวที่ปลูกในนาดินทรีย์ และเป็นข้าวเก่าที่มีอายุการเก็บไม่น้อยกว่า 4 เดือน จะทำให้ได้คุณภาพเส้นดี คือเส้นจะไม่อมน้ำ เหนียว และไม่ขาดง่าย กรรมวิธีการผลิตเส้นหมีแสดงในภาพ 2.2 สรุนกรรมวิธีการผลิตกวยเตี๋ยวและกวยเตี๋ว กึ่งสำเร็จรูป และแสดงในภาพ 2.3 และ 2.4 ตามลำดับ

1.3 ขั้นปั้งกรอบ เป็นผลิตภัณฑ์ดังเดิมของประเทศไทย ซึ่งจะมีวิธีการผลิตแตกต่างกันซึ่งอยู่กับชนิดของวัตถุดิบและจะมีผลทำให้คุณภาพของผลผลิตแตกต่างกันด้วย ถ้าใช้ข้าวเหนียวเป็นวัตถุดิบจะได้ขั้นปั้งกรอบที่เรียกว่า อาราเว่ หรือโอลากิ เวลาวับประทานจะรู้สึกนุ่มละลายได้ง่ายในปาก มีขนาดเล็กพอตัว ถ้าใช้ข้าวเจ้าเป็นวัตถุดิบจะได้ขั้นปั้งกรอบที่เรียกว่า เชม เป็นเวลาวับประทานจะรู้สึกแข็งและหยาบ มีขนาดใหญ่กว่าและรูปร่างกลม ในการผลิตอาราเว่ ข้าวเหนียวพันธุ์ที่ยอมใช้คือ กข 6 สำหรับเชมเป็น ข้าวที่เหมาะสมคือ ข้าวที่มีปริมาณอมิโลสต่ำ ขั้นตอนการผลิตที่สำคัญในการผลิตขั้นปั้งกรอบทั้งสองชนิดนี้ คือ ต้องผ่านการหยอด หรืออบอย่างหนึ่งแล้วจึงนำไปปั้งรูรูส ซอสถั่วเหลือง ซีอิ๊วญี่ปุ่น น้ำตาล และเครื่องเทศอื่น ๆ ดังแสดงในภาพที่ 2.5 และภาพที่ 2.6

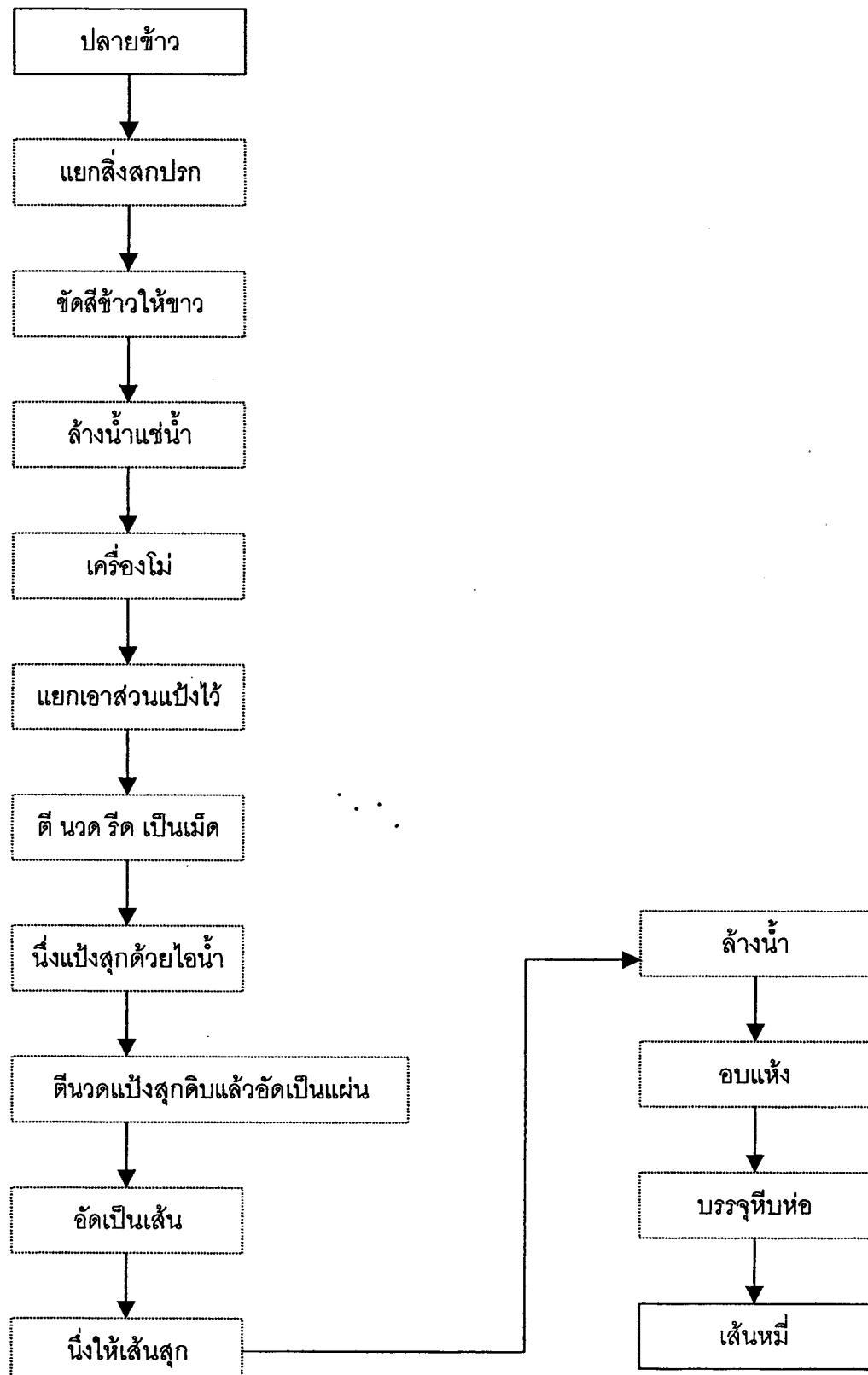
วิธีไม่แห้ง

วิธีไม่น้ำ

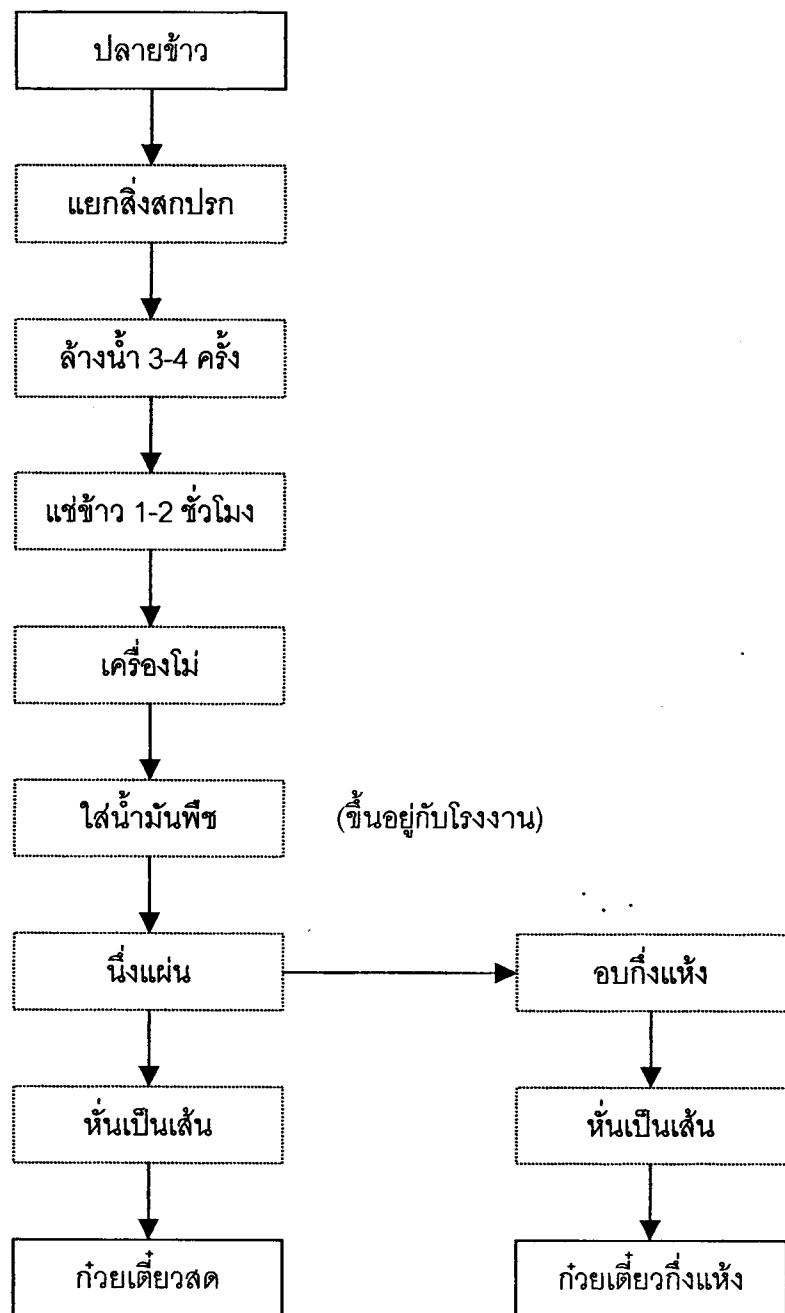
วิธีผสม

ภาพที่ 2.1 กรรมวิธีการผลิตเป็นข้าว

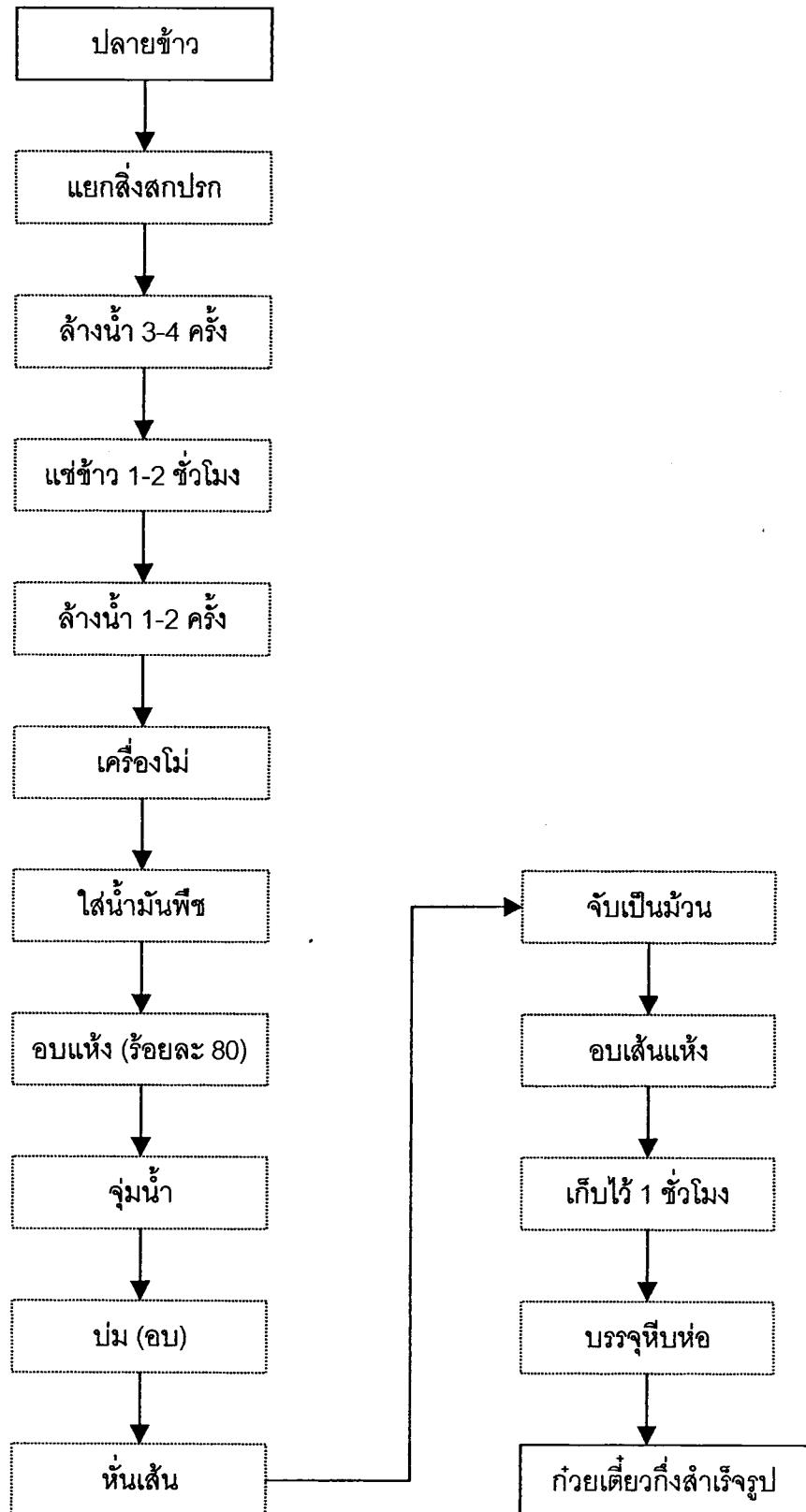
ภาพที่ 2.2 กรรมวิธีการผลิตเส้นหมี่

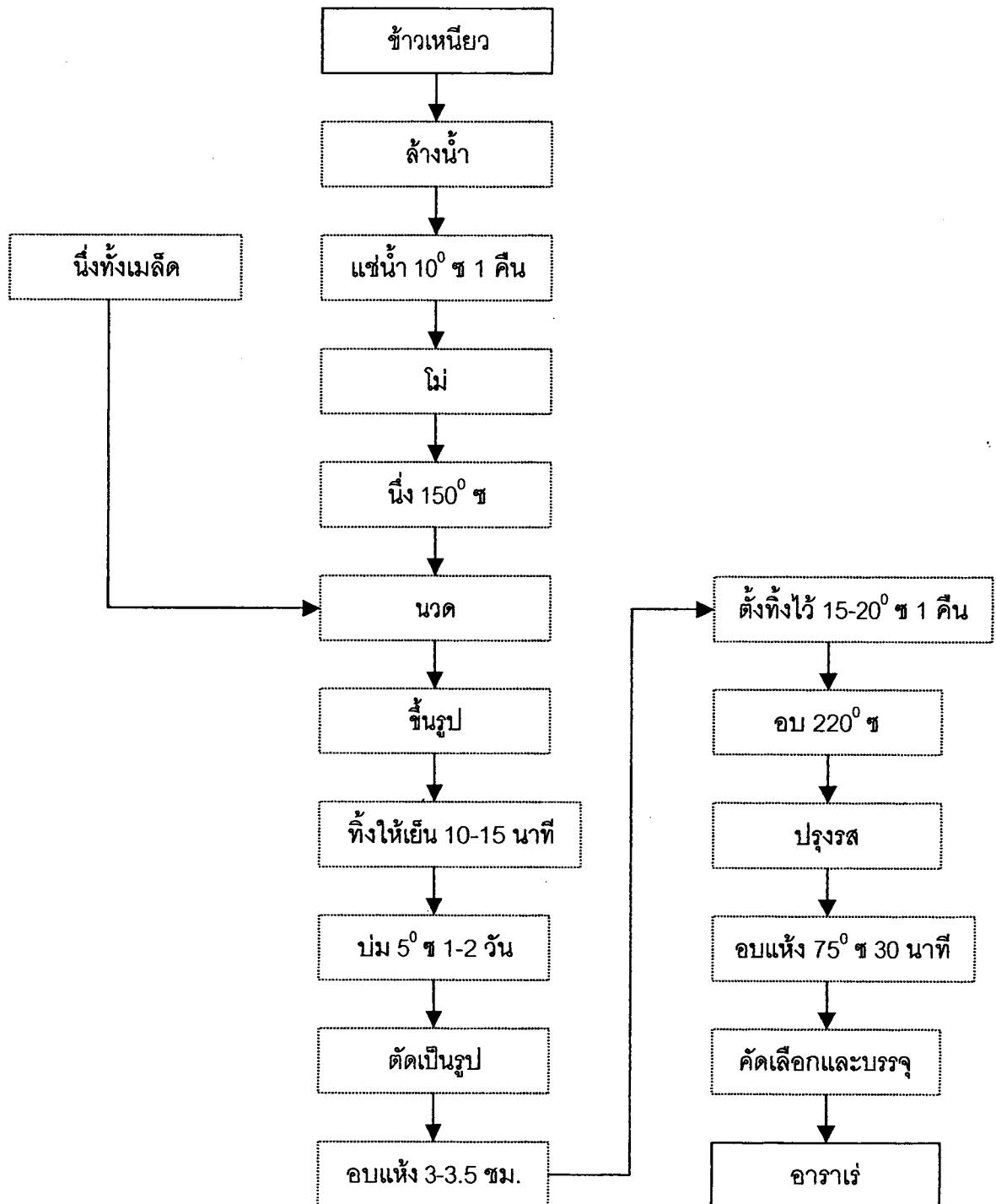
ภาพที่ 2.3 กรรมวิธีการผลิตกวยเตี๋ยว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ดำเนินการบรรณสารสนเทศ

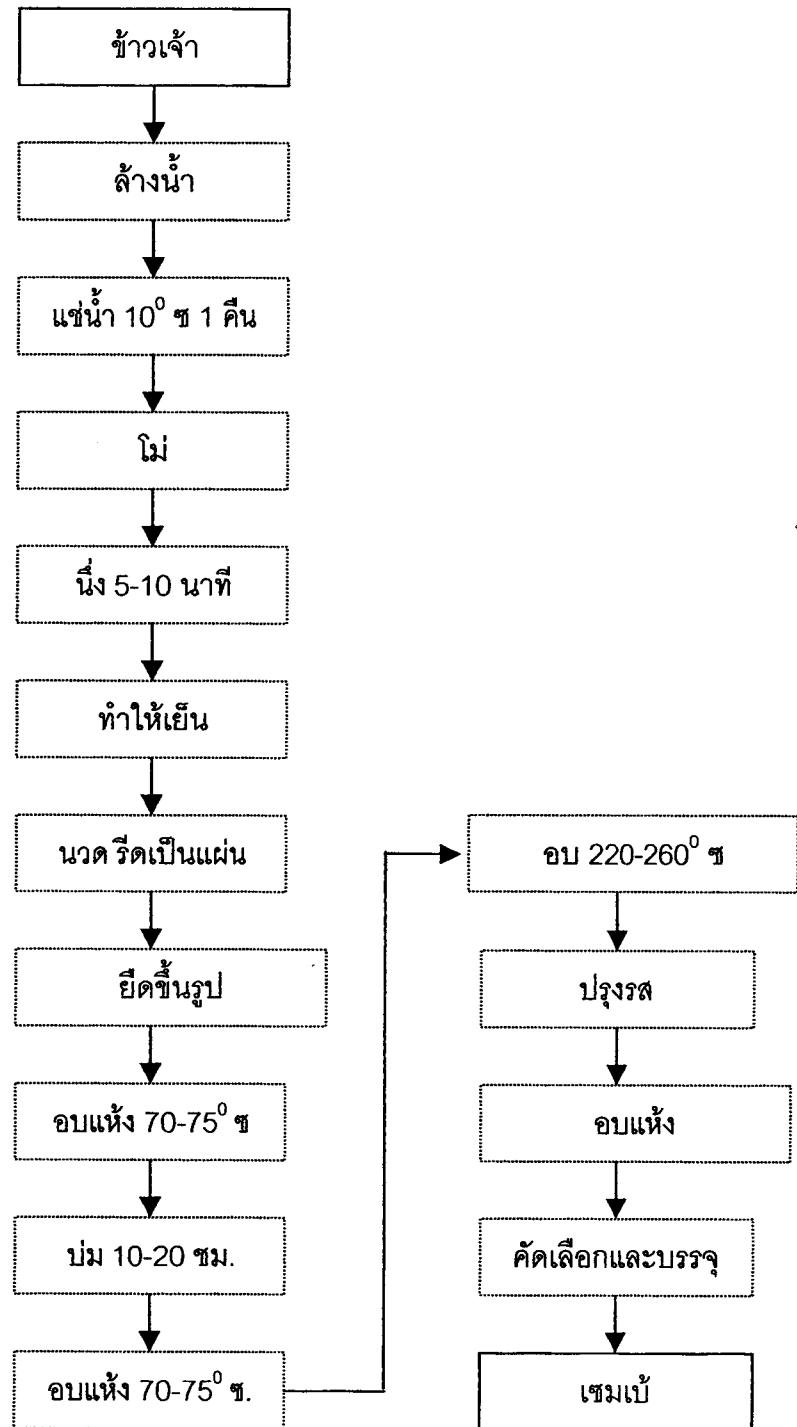
11

ภาพที่ 2.4 กรรมวิธีการผลิตกวยเตี๋ยว กึ่งสำเร็จรูป

ภาพที่ 2.5 กระบวนการผลิตขนมปังกรอบอาหารเสริม

ภาพที่ 2.6 กรรมวิธีการผลิตขันมเปีกรอบเขมเบ้

2. องค์ประกอบการเพิ่มผลผลิต (Quality Cost Delivery Safety Morale Environment and Ethics : QCDSMEE)

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2544) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเพิ่มผลผลิตไว้ดังนี้

2.1 คุณภาพ (Quality) หมายถึง สิ่งที่ลูกค้าต้องการหรือพึงพอใจ โดยไม่เป็นภัยต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

2.2 ต้นทุน (Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จ่ายไปเพื่อดำเนินการผลิตสินค้าหรือบริการ ต้นทุนประกอบด้วย ต้นทุนวัสดุคงคลัง ต้นทุนการทำงานของเครื่องจักร และต้นทุนแรงงาน

ความสูญเสีย 7 ประการที่ทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น

- ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตมากเกินไป (Over Production)
- ความสูญเสียเนื่องจากเก็บสต็อกที่ไม่จำเป็น (Unnecessary Stock)
- ความสูญเสียเนื่องจากการขนส่งที่ไม่จำเป็น (Unnecessary Transportation)
- ความสูญเสียจากการเคลื่อนไหวที่ไม่จำเป็น (Unnecessary Motion)
- ความสูญเสียจากการกระบวนการผลิตที่ขาดประสิทธิผล (Non Effective Process)
- ความสูญเสียเนื่องจากการรอคอย (Delay Time)
- ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสีย/แก้ไขงานเสีย (Defects/Rework)

2.3 การส่งมอบ (Delivery) หมายถึง การผลิตสินค้าและบริการที่ลูกค้าต้องการให้ถึงมือลูกค้าตามเวลาที่กำหนด

2.4 ความปลอดภัย (Safety) หมายถึง สภาพที่ปราศจากอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย หรือความสูญเสีย

2.5 ขวัญและกำลังใจในการทำงาน (Morale) หมายถึง สภาพทางจิตใจของผู้ปฏิบัติงาน

2.6 สิ่งแวดล้อม (Environment) หมายถึง การผลิตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม รวมถึงการมีระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี

2.7 จรรยาบรรณ (Ethics) หมายถึง การดำเนินธุรกิจโดยไม่เอารัดเอาเบรียบผู้อื่น ซึ่งมี 8 ประการคือ

2.7.1 ไม่เอารัดเอาเบรียบลูกค้า

- 2.7.2 ไม่เอาเปรียบผู้จัดสรงสินค้า
- 2.7.3 ไม่เอาเปรียบพนักงาน
- 2.7.4 ไม่เอาเปรียบผู้ถือหุ้น
- 2.7.5 ไม่เอาเปรียบคู่แข่งขัน
- 2.7.6 ไม่เอาเปรียบราชการ
- 2.7.7 ไม่เอาเปรียบสังคม
- 2.7.8 ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

3. การวิเคราะห์การสร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการ (Value – added Analysis)

Trischler, William E. (1996) กล่าวถึงการวิเคราะห์การสร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการ เป็นเครื่องมือที่ใช้ช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในธุรกิจ ซึ่งพื้นฐานสำคัญ ที่เป็นการปรับปรุงการดำเนินธุรกิจ โดยการเน้นในวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ คือ

1. การพยายามใช้ทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. การพยายามลดหรือขจัดการสูญเปล่าให้เหลือน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการวิเคราะห์กระบวนการ

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดขอบเขตของกระบวนการ ซึ่งประกอบไปด้วย

- การกำหนดประเภทของกระบวนการ (Process Type)
- การกำหนดชื่อกระบวนการ (Process Title)
- การกำหนดวัตถุประสงค์ของกระบวนการ
- การกำหนดเป้าหมายของกระบวนการ
- การระบุชื่อลูกค้า, Suppliers และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ให้ชัดเจน
- การระบุขั้นตอนของกระบวนการให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย (Gathering Stakeholder Requirements)

มีหลายวิธีด้วยกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม เช่น วิธีการสังเกต, วิธีการสัมภาษณ์ แบบเผชิญหน้า, วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์, วิธีใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีจะมีข้อดี และข้อเสียแตกต่างกัน ควรพิจารณาเลือกวิธีที่เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพสูงสุด

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบแผนภาพ (Diagram) ของกระบวนการทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 4 การรวบรวมเอกสารที่จำเป็นที่ใช้ในกระบวนการ รวมถึงการวิเคราะห์, ทบทวน และปรับปรุงเอกสารดังกล่าวให้ตอบสนองความต้องการในขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 5 การทวนสอบแผนภาพของกระบวนการ โดยการให้คณะทำงานเดินสำรวจเข้าไปในพื้นที่ปฏิบัติงานจริง แล้วรับรวมข้อมูลจากการสังเกต หรือการสอบถามพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ ว่าลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่นั้นมีความแตกต่างจากการแบบแผนภาพที่เข้าไปแล้วในขั้นตอนที่ 3 หรือไม่อย่างไรซึ่งต้องมีการปรับปรุง แก้ไข ให้การปฏิบัติเป็นจริง กับแผนภาพที่ออกแบบไว้มีความถูกต้องตรงกัน

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินการสร้างคุณค่าเพิ่มของกระบวนการ เมื่อได้ทราบความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย และได้ทำการออกแบบแผนภาพของกระบวนการ แล้วขั้นตอนต่อไปคือ การพยายามวิเคราะห์ และพิจารณาถึงขั้นตอนในแต่ละกระบวนการอย่างละเอียดในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- มีขั้นตอนการทำงานใดที่ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มอีน เช่น การทำงานช้าช้อน, การทำงานบางอย่างที่เกินความจำเป็น หรือขั้นตอนการทำงานใดที่พิจารณาแล้วสามารถลดขั้นตอน หรือตัดออกได้ โดยไม่เกิดผลเสีย ก็ควรจะตัดออก เพื่อลดต้นทุนในการทำงาน

- มีนโยบาย, ระเบียบปฏิบัติ หรือวิธีการทำงานใดหรือไม่ที่ทำให้กระบวนการเกิดการสะดุดหรือติดขัด ซึ่งควรได้รับการปรับปรุง แก้ไขให้สนับสนุนการทำงาน

- มีขั้นตอนใดในกระบวนการที่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการตอบสนองความต้องการหลักของผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะต้องมีการวางแผน และให้ความสนใจเป็นพิเศษ

4. ผังเหตุและผล (Cause and Effect Diagram)

ทรงเกียรติ วิสุทธิพิทักษ์กุล (2545) กล่าวว่า ผังเหตุและผลหรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ผังก้างปลา” (fish bone diagram) เป็นจากผู้มีลักษณะคล้ายรูปก้างปลา บางครั้งเรียกว่า Ishikawa diagram ตามชื่อของนาย Kuoru Ishikawa ผู้คิดค้นแผนผังดังกล่าว ผังเหตุและผลเป็นเครื่องมือใช้ประโยชน์ในการจำแนกและแสดงถึงสาเหตุของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินการของกระบวนการ ทั้งนี้ เพราะผังเหตุและผลจะแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของปัจจัยรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างผลที่เกิดขึ้นกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุ

ผังเหตุและผลใช้เมื่อมีความต้องการ ดังนี้

4.1 ต้องการทราบสาเหตุที่เป็นพื้นฐานของปัญหา รวมทั้งเหตุแห่งการเกิดสาเหตุดังกล่าว

4.2 ต้องการทราบความสัมพันธ์ร่วมระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นบ่อเกิดของปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการ

4.3 ต้องการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้นในกระบวนการเพื่อดำเนินการแก้ไข

วิธีการสร้างผังเหตุและผล

การสร้างผังเหตุและผล คือ การรวบรวมสาเหตุและความสัมพันธ์ของแต่ละสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการมาจัดทำเป็นผังโครงสร้าง

1. ขั้นที่ 1 กำหนดความชัดเจนของสิ่งที่จะวิเคราะห์หรือตรวจสอบ

1.1 ตัดสินใจว่าจะวิเคราะห์ผลของอะไร และอะไรคือผล เช่น วิเคราะห์การปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ว่า ทำไม่ผลิตภัณฑ์จึงมีคุณภาพดี หรือทำอย่างไรคุณภาพของผลิตภัณฑ์จะดีขึ้น จากตัวอย่างดังกล่าว ผล ที่นี่ คือ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเรากำหนดไว้ทางด้านความมือของแผนผัง ดังนั้น ผลคือคุณลักษณะที่จะดึงดูดลูกค้า หรือปัญหาที่เกิดขึ้น ปัญหาใดปัญหานั้น หรือจุดประสงค์ของแผนงาน เป็นต้น

1.2 ให้คำนิยามการปฏิบัติการ เช่น ให้คำนิยามคำว่า “ผล” คืออะไร ทั้งนี้เพื่อให้ทีมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนเข้าใจและมองไปในทิศทางเดียวกัน นิยามการปฏิบัติการประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1.2.1 หลักเกณฑ์ คือ มาตรฐานหรือขอบเขตของสิ่งที่จะวิเคราะห์หรือทดสอบ ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าหมายถึงอะไร เช่น ถ้าจะวิเคราะห์หรือประเมินรายได้ของประชากรเพิ่มขึ้นหรือไม่ คำว่ารายได้มีความหมายกว้างมาก ดังนั้นทีมงานต้องกำหนดให้ชัดเจน เราอาจให้คำนิยามว่า รายได้ ในที่นี่หมายถึง เงินที่ได้เป็นประจำ เช่น เงินเดือน เงินที่ได้จากการทำงาน พิเศษ เงินปันผลจากการลงทุน ดอกเบี้ยธนาคาร เป็นต้น จะเห็นว่าเมื่อกำหนดคำนิยามแล้ว ทุกคนในทีมงานจะเข้าใจความหมายของรายได้ และไม่เกิดความสับสนระหว่างการปฏิบัติงานหรือเก็บข้อมูลว่า ถูกສลากกินแบ่งถือเป็นรายได้หรือไม่ เป็นต้น

1.2.2 การทดสอบ คือ วิธีการตรวจสอบหลักเกณฑ์ที่ได้ระบุไว้ จากตัวอย่างข้างต้น เราต้องกำหนดว่า จะตรวจสอบรายได้ในเวลาไหน เช่น ปีละครั้ง โดยถือเอาวันสิ้นปี หรือทุก 3 เดือนจะทำการสุมประชารากรจำนวนกี่ราย และใช้รูปแบบใดในการทดสอบ

1.2.3 การตัดสินใจ คือ การตัดสินใจว่าผลที่ได้จากการตรวจสอบเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าในทางสถิติอาจกำหนดระดับนัยสำคัญ หรือระดับความเชื่อมั่น

1.2.4 ผล ที่จะใช้ในการวิเคราะห์อาจจะเป็นผลในด้านบวก เช่น จุดประสงค์ หรือผลในด้านลบ เช่น ปัญหาใด

สิ่งที่ทีมงานควรตระหนักรือ ควรต้องระวังในการจำแนกว่า อะไรเป็นสาเหตุหลัก อะไรเป็นสาเหตุรอง และสาเหตุย่อย การเข้าใจพิเศษโดยนำเอาสาเหตุรองมาเป็นสาเหตุหลัก อาจทำให้ผลการวิเคราะห์หลงผิดทาง และทำให้การปรับปรุงกระบวนการไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ขั้นที่ 2 การสร้างผัง

สมมติเราต้องการทราบว่าทำไม่รถที่ใช้อยู่ทุกวันจึงให้น้ำมันมากกว่าปกติ ดังนั้น ผลณ ที่นี้ คือ ให้น้ำมันมาก จากนั้นดำเนินการดังนี้

หากเส้นในแนวโน้มหรือลูกศร ให้ปลายของศรชี้ไปทางความมืด (ดูภาพ 2.1)

ภาพ 2.7 ขั้นตอนที่ 2 ในการสร้างผังเหตุและผล

3. ขั้นที่ 3 สร้างสาเหตุหลัก

3.1 จำแนกสาเหตุหลัก โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มหรือประเภท แต่ละประเภทจะแตกแขนงออกเป็นสาเหตุรอง และสาเหตุย่อยที่ต่อเนื่องและเกี่ยวโยงกัน สาเหตุหลักที่นิยมใช้กันทั่วไปคือ 4M และ 4P

- 4 M ได้แก่ Man, Machine, Material และ Method
- 4P ได้แก่ Person, Plant, Process และ Policy

3.2 เขียนสาเหตุหลัก เมื่อจำแนกและจัดกลุ่มสาเหตุหลักแล้ว ให้เขียนสาเหตุหลักลงบนผนัง โดยวางสาเหตุบางสาเหตุไว้ด้านบน และบางสาเหตุไว้ด้านล่างของลูกศร

4. ขั้นที่ 4 สร้างสาเหตุรอง ในแต่ละสาเหตุหลักให้แยกแยกออกเป็นสาเหตุรอง โดยพยายามแยกสาเหตุรองออกมาให้มากสุดเท่าที่จะมากได้ สาเหตุรองแต่ละตัวอาจเกี่ยวพันกับ

สาเหตุหลักได้หลายตัว กรณีนี้สาเหตุรองไว้ที่สาเหตุหลักทุกตัว จากนั้นลากเส้นสาเหตุรองให้ เชื่อมกับเส้นสาเหตุหลัก

5. ขั้นที่ 5 สร้างสาเหตุย่อย

จากสาเหตุรอง ทีมงานจะต้องพยายามระดมความคิดเพื่อจำแนกสาเหตุย่อยลงไป เรื่อยๆ โดยใช้คำถามว่า “ทำไม่” ไปเรื่อยๆ เช่น รถใช้น้ำมันมากกว่าปกติ เพราะใช้เกียร์ผิด ทำไม่ใช้เกียร์ผิด เพราะไม่ได้ยินเสียงเครื่องยนต์ ทำไมถึงไม่ได้ยินเสียงเครื่องยนต์ เพราะวิทยุดังเกินไป หรือ หูดีง ฯลฯ

6. ขั้นที่ 6 การวิเคราะห์ผังเหตุแลผล

การวิเคราะห์นอกจากจะช่วยให้ทราบประเภทของสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการ การแล้ว ยังชี้ให้เห็นว่าจะต้องตรวจสอบอะไรในขั้นตอนต่อไป โดยการวิเคราะห์ผังเหตุและผล มีขั้น ตอน ดังนี้

6.1 ตรวจสอบความสมดุลของผัง รวมทั้งเปรียบเทียบนำ้หนักและรายละเอียด ของสาเหตุหลักแต่ละสาเหตุ เพื่อพิจารณาว่าควรจะศึกษารายละเอียดในเรื่องอะไร ซึ่งมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

6.1.1 เมื่อมีสาเหตุย่อยรวมกันเป็นgrade ณ บริเวณใดบริเวณหนึ่ง ซึ่งให้เห็น ว่าอาจจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์เพิ่มเติม

6.1.2 สาเหตุหลักที่มีสาเหตุรองและสาเหตุย่อยน้อยมาก แสดงว่าอาจมี สาเหตุอีกจำนวนมากที่มองไม่เห็น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์เพิ่มเติม

6.1.3 ในกรณีที่สาเหตุรองมีจำนวนมากแต่มีสาเหตุย่อยประกอบน้อย กรณี นี้อาจนำสาเหตุรองทั้งหมดมารวมเป็นสาเหตุหลักขึ้นเดียวกัน

6.1.4 ถ้ามีสาเหตุไม่ว่าจะเป็นระดับสาเหตุรองหรือสาเหตุย่อยขึ้นมาก ๆ พึงดูหนักว่าสาเหตุดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุพื้นฐานของปัญหาที่แท้จริง

6.2 ตรวจดูว่ามีสาเหตุอะไรที่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง และทำเครื่องหมาย เช่น ขีดวงกลม เพื่อให้เห็นชัดเจน

5. การวิเคราะห์อันตรายและจุดควบคุมวิกฤต (Hazard Analysis Critical Control Points : HACCP)

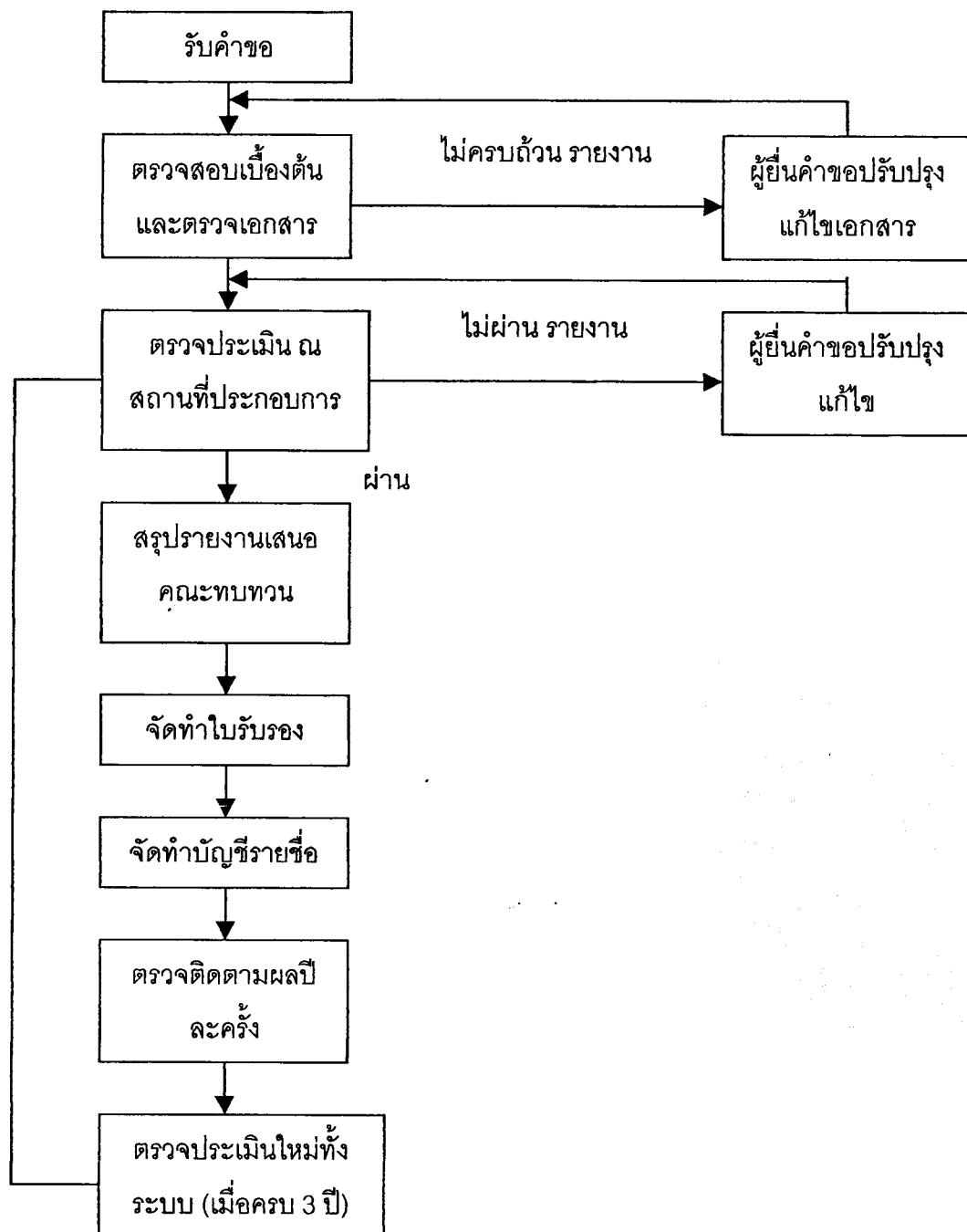
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2545) กล่าวว่า HACCP - Hazard Analysis Critical Control Points การวิเคราะห์อันตรายและจุดควบคุมวิกฤต คือ ระบบการจัดการด้านคุณภาพ ความปลอดภัย ซึ่งใช้ในการควบคุมกระบวนการผลิตให้ได้อาหารที่ปราศจากอันตรายจากเชื้อจุลทรรศ์ สารเคมี และสิ่งแปรปัลงปلومต่าง ๆ โดยมีหลักการดังนี้ ที่ยึดถือเป็นแนวทาง ดังนี้

1. ดำเนินการวิเคราะห์อันตราย
2. หาจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม
3. กำหนดค่าวิกฤต
4. กำหนดระบบเพื่อตรวจสอบตามการควบคุมจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม
5. กำหนดวิธีการแก้ไข เมื่อตรวจสอบว่า จุดวิกฤตที่ต้องควบคุมเฉพาะจุดใดจุดหนึ่ง ไม่อู่่าอย่างไรได้การควบคุม
6. กำหนดวิธีการทวนสอบเพื่อยืนยันประสิทธิภาพการดำเนินงานของระบบ HACCP
7. กำหนดวิธีการจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติและบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามหลักการเหล่านี้ และการประยุกต์ใช้

ประโยชน์ที่ได้จากการจัดการระบบ HACCP

1. บริหารจัดการด้านความปลอดภัยของอาหารอย่างมีระบบ
2. เกิดภาพพจน์ที่ดีต่องานคุณภาพและผลิตภัณฑ์
3. ลดภาระค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดโดยเฉพาะคุณภาพด้านความปลอดภัย
4. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด
5. เป็นระบบคุณภาพด้านความปลอดภัยของอาหารที่สามารถขอรับการรับรองได้
6. เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาเข้าสู่ระบบ ISO9000

กระบวนการในการขอรับรองระบบ

ภาพที่ 2.8 กระบวนการในการขอรับรองระบบ HACCP

คุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอ

1. เป็นผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และ / หรือ ใบอนุญาตผลิตอาหารตามกฎหมาย หรือผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล และมีกิจกรรมของการผลิตอาหาร แบบอุตสาหกรรมของสายการบินหรือสำนารับผู้ป่วยในโรงพยาบาล
2. ไม่เป็นผู้ถูกเพิกถอนการรับรอง ยกเว้นพันธุ์ระยะ 6 เดือนมาแล้ว
3. ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีการจัดการซุชลักษณะ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ไว้ไปเกี่ยวกับสุชลักษณะอาหารและหลักเกณฑ์ที่ปฏิบัติตามสุชลักษณะเฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องรวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
4. ผู้ยื่นคำขอต้องมีการจัดการทำระบบ HACCP เป็นเอกสาร และมีการนำไปประยุกต์ใช้ตามหลักการตามขั้นตอนที่กำหนดได้ในข้อกำหนดในมาตรฐานการรับรอง

การดำเนินการ

1. ดำเนินการยื่นเอกสารการขอรับการรับรอง พร้อมหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ ตามที่แบบคำขอกำหนดไว้ แล้วยื่นเอกสารที่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) หรือสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อ.ย.)
2. เมื่อมีการตอบรับคำขอและเอกสารประกอบการพิจารณา และผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว สมอ. หรือ อ.ย. จะดำเนินการแต่งตั้งผู้ประเมินที่เหมาะสม แล้วดำเนินการตรวจเอกสารของผู้ยื่นคำขอ ณ สถานที่ประกอบการ พร้อมแจ้งผลการตรวจประเมินเป็นลายลักษณ์อักษร

ขั้นตอนที่ 1	จัดตั้งทีมงาน HACCP
ขั้นตอนที่ 2	การอธิบายรายละเอียดผลิตภัณฑ์
ขั้นตอนที่ 3	การซึ่งหาวัดถูประسنคืนในการใช้ผลิตภัณฑ์
ขั้นตอนที่ 4	การจัดทำแผนภูมิกระบวนการผลิต
ขั้นตอนที่ 5	การตรวจสอบความถูกต้องของแผนภูมิกระบวนการผลิต
ขั้นตอนที่ 6	ระบุอันตรายทุกชนิดที่อาจจะเกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการผลิต ทำการวิเคราะห์อันตราย และพิจารณาหารือมาตรการในการควบคุมอันตรายที่ตรวจพบ
ขั้นตอนที่ 7	การหาจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม
ขั้นตอนที่ 8	การกำหนดค่าวิกฤตของแต่ละจุดวิกฤต
ขั้นตอนที่ 9	การกำหนดการตรวจเฝ้าระวัง

ขั้นตอนที่ 10 การกำหนดวิธีการเก็บ
 ขั้นตอนที่ 11 การกำหนดวิธีการทวนสอบ
 ขั้นตอนที่ 12 การกำหนดวิธีจัดทำเอกสารและการจัดเก็บบันทึกข้อมูล
 นอกจากนี้ยังมีแบบสอบถามเกี่ยวกับการผ่านการฝึกอบรม HACCP โดย
 สถาบันที่ปรึกษาที่ได้รับความเชื่อมั่นจากหน่วยงานของ สมอ. และ / หรือ อ.ย. มาเป็นองค์ประกอบ
 ในการพิจารณาด้วย

รายการเอกสารและหลักฐานประกอบคำขอ

1. รายละเอียดผลิตภัณฑ์
2. แผนภูมิกระบวนการผลิต
3. HACCP Plan
4. แผนที่แสดงที่ตั้งสถานที่ประกอบกิจการที่ขอรับการรับรองโดยละเอียด
5. สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
6. สำเนาใบอนุญาตผลิตอาหาร
7. สำเนาหนังสือการรับรองการจดทะเบียนนิตบุคคล หรือสำเนาทะเบียนการค้า
8. สำเนาทะเบียนบ้าน และบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ หรือผู้มีอำนาจ
 ลงนามผูกพันนิตบุคคล
9. สำเนาใบสำคัญการเขียนทะเบียนตัวบันทึก
10. สำเนาใบสำคัญการใช้ชลากอาหาร

ภาคการตลาด

1. คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า (Customer Delivered Value)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) กล่าวถึง คุณค่ารวมในสายตาของลูกค้า (Total customer value) เป็นผลรวมของผลประโยชน์หรือรวมประโยชน์จากผลิตภัณฑ์หรือบริการได้ บริการนี้ คุณค่าผลิตภัณฑ์พิจารณาจากความแตกต่างทางการแข่งขันซึ่งประกอบด้วย ความ
 แตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างด้านบริการ ความแตกต่างด้านบุคลากร และความแตกต่าง
 ด้านภาพลักษณ์ ความแตกต่างทั้งสี่ด้านก่อให้เกิดคุณค่าผลิตภัณฑ์ 4 ด้านเข่นกันคือ คุณค่าด้าน

ผลิตภัณฑ์ คุณค่าด้านบริการ คุณค่าด้านบุคลากร และคุณค่าด้านภาพลักษณ์ คุณค่าทั้ง 4 ประการรวมเรียกว่าคุณค่าผลิตภัณฑ์รวมในสายตาของลูกค้า

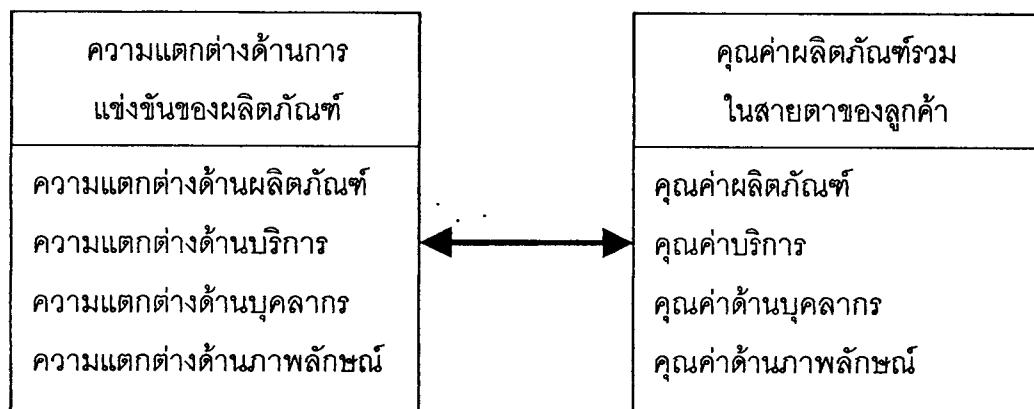
ความแตกต่างทางการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ (Product competitive differentiation) เป็นการออกแบบลักษณะต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์ หรือบริษัทให้แตกต่างจากคู่แข่งขันและความแตกต่างนั้นจะต้องมีคุณค่าในสายตาของลูกค้า และสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้ ความแตกต่างทางการแข่งขัน ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้เป็นตัวกำหนดคุณค่าเพิ่มสำหรับลูกค้า (Customer added value) ประกอบด้วย

6.1 ความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ (Product differentiation)

6.2 ความแตกต่างด้านบริการ (Service differentiation)

6.3 ความแตกต่างด้านบุคลากร (Personnel differentiation)

6.4 ความแตกต่างด้านภาพลักษณ์ (Image differentiation)

ภาพที่ 2.9 ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดคุณค่าเพิ่มสำหรับลูกค้า

ต้นทุนรวมของลูกค้า (Total customer cost) เป็นต้นทุนของลูกค้าที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง สมมติว่าผู้บริโภคตัดสินใจซื้อรถยนต์ ต้นทุนที่สำคัญในการตัดสินใจซื้อรถยนต์ประกอบด้วยต้นทุนต่อไปนี้

1. ราคาในรูปของตัวเงิน ซึ่งก็คือราคารถยนต์ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนส่วนใหญ่ของผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อรถ

2. ต้นทุนด้านเวลา หมายถึง เวลาที่เกี่ยวข้องกับการซื้อรถ เช่น เวลาที่สูญเสียไปในช่วงการจราจรติดขัด ต้องใช้เวลาในการหัดขับรถ ซึ่งต้องตีค่าօอกมาเป็นตัวเงิน

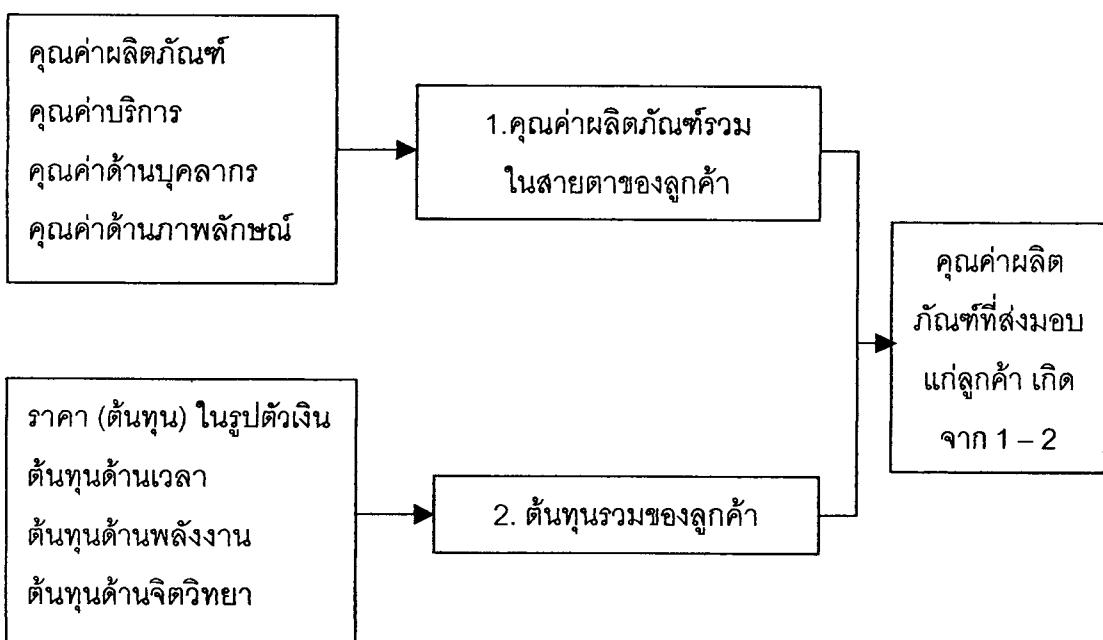
3. ต้นทุนด้านพลังงาน หมายถึง การที่ลูกค้าต้องสูญเสียพลังงาน และพลังงานความคิดที่เกี่ยวกับการซื้อรถและการใช้รถ เช่น ความเหนื่อยจากการขับรถยนต์ซึ่งต้องตีค่าօอกมาเป็นตัวเงิน

4. ต้นทุนด้านจิตวิทยา เป็นความไม่สบายใจหรือความวิตกกังวลที่เกิดจากการใช้รถ ยนต์ ซึ่งต้องตีค่าօอกมาเป็นตัวเงิน เช่น ความวิตกกังวลต่อการสูญเสียของรถ อุบัติเหตุจากการใช้รถยนต์

คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า (Customer delivered value) เป็นความแตกต่างระหว่าง คุณค่ารวมสำหรับลูกค้า และต้นทุนรวมของลูกค้า จากความหมายนี้ สามารถหาคุณค่าผลิตภัณฑ์ ที่ส่งมอบได้ตามสมการ

$$\text{คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า} = \text{คุณค่ารวมสำหรับลูกค้า} - \text{ต้นทุนรวมของลูกค้า}$$

นักการตลาดจะต้องสร้างความแตกต่างทางการแข่งขันและความแตกต่างนี้จะ ต้องสามารถสร้างคุณค่าเพิ่ม คุณค่านั้นจะต้องสูงเกินกว่าต้นทุน หรือราคาสินค้า ทั้งนี้ยึดหลักว่า คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้าต้องมากกว่าราคาสินค้า

ภาพที่ 2.10 คุณค่าที่ส่งมอบแก่ลูกค้า

2. การสร้างคุณค่าแก่สินค้าและบริการ (Value Creation)

การสร้างคุณค่าแก่สินค้าและบริการ เป็นการพิจารณาว่าบริษัทจะสามารถสร้างคุณค่าเพิ่ม สำหรับผลิตภัณฑ์อันจะนำไปสู่ความพึงพอใจของลูกค้าเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ มีหลักเกณฑ์ 2 ประการ คือ

2.1 เครือข่ายการสร้างคุณค่า (Value chain) เป็นวิธีการสร้างคุณค่าผลิตภัณฑ์ แก่ลูกค้ามากขึ้นโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การออกแบบ ผลิต ตลาด การส่งมอบและการสนับสนุนผลิตภัณฑ์ โดยมีกิจกรรม 9 ประการในการสร้างคุณค่าต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมพื้นฐาน 5 ประการ และกิจกรรมสนับสนุนอีก 4 ประการ ดังนี้

2.1.1 กิจกรรมพื้นฐาน มี 5 ประการ ได้แก่

- การนำวัสดุอุปกรณ์สินค้าใช้ในธุรกิจ
- การดำเนินการของฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งต้องประสานงานกัน
- การจัดการสินค้าออก
- การตลาดและการขาย
- ผลิตภัณฑ์และการให้บริการ

2.1.2 กิจกรรมสนับสนุน เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมกิจกรรมพื้นฐานประกอบด้วย สิ่งต่อไปนี้

- โครงสร้างธุรกิจ จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารทั่วไป การวางแผน การเงิน การบัญชี กฎหมาย ข้อบังคับของรัฐบาล ซึ่งเกิดขึ้นในกิจกรรมพื้นฐาน และกิจกรรมสนับสนุน
- การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นในทุกแผนก
- การพัฒนาเทคโนโลยี គรรณะมีขึ้นในกิจกรรมพื้นฐานทุกประเภท
- การพัฒนาการจัดหน้าที่ดูดบุคคลและปัจจัยการผลิต หน้าที่นี้จะต้องจัดซื้อ ปัจจัยต่าง ๆ สำหรับกิจกรรมพื้นฐาน

งานของธุรกิจ คือ สำรวจด้านทุนและการทำงานในแต่ละกิจกรรม การสร้างคุณค่า และค้นหาวิธีการปรับปรุงการทำงานของแต่ละกิจกรรมด้วย ความสำเร็จของธุรกิจขึ้นอยู่กับการทำงานของแต่ละแผนก และการประสานงานระหว่างกิจกรรมของแต่ละแผนกด้วย

ทุกแผนกต้องถือกระบวนการธุรกิจหลัก คือการทำงานร่วมกันกับฝ่ายอื่น ๆ เพื่อการบริหารกระบวนการธุรกิจหลัก ซึ่งมีกระบวนการการดังนี้

- กระบวนการที่สร้างกำไรจากการผลิตภัณฑ์ใหม่ ประกอบด้วยทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การพัฒนา และการนำผลิตภัณฑ์ใหม่ออกรสตลาด คุณภาพ การให้ต้นทุนที่เหมาะสมและทันท่วงที
- กระบวนการบริหารสินค้าคงเหลือ ประกอบด้วยทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการบริหารทำเลที่ตั้งสินค้าคงเหลือ วัตถุดิบ วัสดุ และสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งไม่ทำให้เกิดต้นทุนที่เกี่ยวข้องสูง
- กระบวนการจัดการเกี่ยวกับคำสั่งซื้อ ประกอบด้วยทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการรับคำสั่งซื้อ การดำเนินการและการจัดส่งสินค้าให้ทันท่วงที และการเรียกเก็บเงินตามใบสั่งซื้อ
- กระบวนการให้บริการลูกค้า ประกอบด้วยทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการให้บริการลูกค้าด้วยความสะดวก รวดเร็ว สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ตอบปัญหาและแก้ปัญหาให้กับลูกค้าได้

2.2 เครือข่ายการส่งมอบคุณค่า (Value – delivery network) ธุรกิจต้องสร้างข้อดีเด่นทางการแข่งขันจากการสร้างเครือข่ายการสร้างคุณค่า จากผู้ขายปัจจัยการผลิต ผู้จัดจำหน่าย และลูกค้า ตลอดจนต้องใช้ระบบการส่งมอบคุณค่าไปยังกลุ่มผู้ขายปัจจัยการผลิต ผู้จัดจำหน่าย และลูกค้าด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 การปรับปรุงอัตราความรวดเร็วในการทำงาน และการลดต้นทุนในการเสนอขายสินค้า

2.2.2 การคัดเลือกผู้เสนอขายน้อยรายแต่มีคุณภาพ ขนส่งทันท่วงที มีการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

2.2.3 ระบบการส่งมอบ คุณค่าจะเกี่ยวข้องกับผู้ขายปัจจัยการผลิตและผู้จัดจำหน่าย โดยยึดหลักกระบวนการตอบสนองอย่างรวดเร็ว

2.2.4 มีการคัดเลือกคนกลางและใช้ความพยายามทำงานร่วมกันโดยมุ่งกำไร

2.2.5 ฝ่ายการตลาดจะมีความรับผิดชอบในการส่งเสริม และมุ่งความสำคัญที่ส่วนประสมการตลาด และสิ่งสำคัญซึ่งอยู่ในภาระหน้าที่ของฝ่ายการตลาดก็คือ การออกแบบและ การบริหารระบบการส่งมอบคุณค่าไปยังลูกค้าที่เป็นเป้าหมายได้เนื้อกว่าคูญแข่งขัน

2.2.6 ผู้บริหารการตลาดไม่เพียงแต่คิดเกี่ยวกับการขายผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ต้องมีภาวะในการกระตุ้นการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ด้วย

3. กระบวนการวางแผนและการตัดสินใจตลาดระหว่างประเทศ (International Marketing)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาการจัดการ (2544) ได้ก่อตั้งขึ้นตอนกระบวนการวางแผนและการตัดสินใจตลาดระหว่างประเทศไว้ดังนี้

3.1 การประเมินสภาพแวดล้อมภายใน ชีวประกอบด้วย

3.1.1 กลุ่มวัตถุประสงค์ของบริษัท (วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์)

3.1.2 ทรัพยากรของบริษัท เช่น ธุรกิจที่แท้จริงของบริษัท ความได้เปรียบ เสียเปรียบของการแข่งขัน ทรัพยากรบุคคลสำหรับตลาดระหว่างประเทศ ทรัพยากรเงินทุนสำหรับตลาดระหว่างประเทศ จุดเด่น จุดอ่อน ของส่วนปะสมทางการตลาดประสบการณ์ในตลาดระหว่างประเทศ

3.1.3 กลยุทธ์และนโยบายทุกระดับของบริษัท

3.1.4 โครงสร้างของบริษัท

3.1.5 วัฒนธรรมของบริษัท

3.2 การพัฒนาเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกตลาดระหว่างประเทศ

3.3 การกลั่นกรองตลาดให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่บริษัทได้กำหนดไว้

3.4 การประเมินตลาดระหว่างประเทศ ได้แก่

3.4.1 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม การเมืองและกฎหมาย ประชานิยม ศาสนา เศรษฐกิจ ธุรกิจและเทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน

3.4.2 ปัจจัยของตลาด ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ วิทยาชั้นผู้ชื่อที่มีศักยภาพ โครงสร้างพื้นฐานทางการตลาด ปัจจัยที่จูงใจของผู้ชื่อ ขนาดที่มีศักยภาพและการเจริญเติบโตของตลาด

3.5 การประเมินและคัดเลือกเข้าตลาด หรือประเทศ

3.6 การคัดเลือกกลยุทธ์เข้าตลาดระหว่างประเทศ

3.7 การวิจัยเสาะหาข้อมูลที่จำเป็นในการทำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และการสร้างกลยุทธ์ระหว่างประเทศ (การแบ่งส่วนตลาด การกำหนดเป้าหมายและการวางแผนการตลาดระหว่างประเทศ รวมทั้งกลยุทธ์ส่วนปะสมการตลาดระหว่างประเทศ)

3.8 การเข้าไปดำเนินงานในตลาดระหว่างประเทศ (นำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ)

3.9 การประเมินผลและการควบคุมผลการดำเนินงานการตลาดระหว่างประเทศ
ได้แก่ ผลการดำเนินงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการดำเนิน
งานตลาดระหว่างประเทศ บริษัทสามารถที่จะปรับกลยุทธ์การตลาดระหว่างประเทศสำหรับความ
สำเร็จในอนาคตได้อย่างไร บทเรียนที่ได้รับจากประสบการณ์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในตลาดอื่น
ได้หรือไม่ อย่างไร

4. ระดับผลิตภัณฑ์ 5 ระดับตามความต้องการของตลาด (Five Level Products)

Theodore Levitt (1969) ได้เสนอระดับของผลิตภัณฑ์ไว้ 5 ระดับเพื่อเป็นแนวทาง
ในการสร้างกลยุทธ์ของสินค้าหรือบริการ ซึ่งได้แก่

- ระดับที่ 1 Core Benefit เป็นประโยชน์หลักที่ลูกค้าต้องการ
- ระดับที่ 2 Basic Product เป็นผลิตภัณฑ์ในระดับพื้นฐาน
- ระดับที่ 3 Expected Product เป็นผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้าคาดหวังว่าจะได้รับ
- ระดับที่ 4 Augmented Product เป็นผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มเติมจากที่ลูกค้าคาดหวัง
- ระดับที่ 5 Potential Product เป็นผลิตภัณฑ์ที่พยายามจะสนองความต้องการของ
ลูกค้าให้มากที่สุด

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จริญญา สายหยุ่น (2541) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่ง
ออกสำหรับผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย และได้สรุปปัญหาที่สำคัญที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์
ข้าวของไทย ไว้ดังนี้

1. ปัญหาความไม่แน่นอนของคุณภาพวัตถุดิบ เนื่องจากการแบ่งคุณภาพข้าวของ
ไทยส่วนใหญ่จะแบ่งตามคุณภาพทางกายภาพ เช่น ความยาวของเมล็ด และสัดส่วนของข้าวหัก
ซึ่งทำให้มีพันธุ์ข้าวชนิดต่างๆ ที่ปะปนกัน และการปะปนของข้าวเจ้าและข้าวเหนียว เนื่องจากโครงสร้าง
ที่ไม่ได้แยกเดียว จึงทำให้คุณภาพของข้าวที่เป็นวัตถุดิบไม่แน่นอน ทำให้เป็นปัญหา
ในการแปรรูป

2. ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย
และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ข้าวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเข้มข้นของการใช้แรงงานสูง การหมุน
เวียนของคนงานสูงมากจนเกิดปัญหาในกระบวนการผลิต

3. ปัญหาทางด้านเทคโนโลยีการแปรรูป เนื่องจากโรงงานส่วนใหญ่ซึ่งเป็นโรงงานขนาดกลาง และขนาดเล็ก มักจะเป็นโรงงานที่สร้างมานานแล้ว เครื่องจักรส่วนใหญ่เป็นเครื่องจักรเก่า และมักจะขาดการบำรุงรักษาที่ดี ทำให้เป็นผลผลกระทบต่อปริมาณ และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ประกอบกับการขาดการจ้างพนักงานที่มีความรู้ความสามารถมาพัฒนากระบวนการผลิต และไม่มีความประayahดจากขนาด

4. ปัญหาด้านสุขอนามัย เนื่องจากประเทศไทยพัฒนาแล้วให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและผลกระทบด้านสุขอนามัยมากขึ้น มีการกำหนดมาตรฐานที่ครอบคลุมการตรวจสอบทุกขั้นตอนของการแปรรูป เช่น ระบบ HACCP (Hazard Analysis of Critical Control Point) ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งย้อมเป็นผลกระทบกับผู้แปรรูปที่ไม่สามารถปรับตัวได้

5. ปัญหาด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ เนื่องจากสาเหตุ เช่น คุณภาพวัตถุดิบ เทคโนโลยี แรงงานขาดความชำนาญ ตลอดจนการขาดข่าวสารด้านการตลาด จนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดีเท่าที่ควร

6. ปัญหาการเข้าถึงชื่อมูลข่าวสารทางการตลาด เนื่องจากผู้ประกอบการชาวไทย ส่วนใหญ่ยังขาดข่าวสาร ข้อมูลด้านการตลาดที่เพียงพอจึงเกิดข้อจำกัดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ประกอบกับการรับและต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ จึงทำให้ขาดการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันในระยะยาว

7. ปัญหาสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัจจุบันสาธารณชนให้ความสำคัญกับเรื่องมลภาวะและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น แต่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ข้าวส่วนใหญ่ เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ซึ่งมีผลกำไรต่อบนที่ดินน้ำดื่ม น้ำเสีย ที่จะสร้างระบบบำบัดของตนเอง และการพัฒนาเทคโนโลยีการจัดการของเสียที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมขนาดเล็กยังมีการวิจัยและพัฒนาน้อยมากในประเทศไทย

8. ปัญหาการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว เนื่องจาก การกีดกันการค้าจากตลาดที่สำคัญ เช่น สหรัฐอเมริกา มีการกำหนดมาตรฐานสุขอนามัยสูงสำหรับผลิตภัณฑ์บางรายการ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ กำหนดโดยต้านนำเข้าเป็นข้าว สนับสนุนโดยมีการเก็บภาษีนำเข้าสูง และปัญหาที่ไทยยังขาดการพัฒนาฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ การบูรณาการที่บ่ห่อ ผลิตภัณฑ์ไม่มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ กลาง ไม่มีการตรวจสอบ หรือ ออกหนังสือรับรองคุณภาพ ทำให้ผู้นำเข้าเกิดความไม่満ใจในคุณภาพ

อธิบดี พัฒนา ทรัพย์ประเสริฐ (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การผลิตและการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย สรุปปัญหาด้านการผลิตจากการขอแบบสอบถามผู้ประกอบอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ข้าวไว้ดังนี้

1. ปัญหาด้านวัตถุดิบ เป็นปัญหาสำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36 เนื่องจากวัตถุดิบมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ

2. ปัญหาด้านแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 30 เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ข้าวเป็นอุตสาหกรรมอาหารที่มีมูลค่าต่อหน่วยต่ำ ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่อุตสาหกรรมที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า

3. ปัญหาสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 22 ได้แก่ ปัญหาขาดแคลนโทรศัพท์ ปัญหาระยะไฟฟ้าขัดข้อง ปัญหาระบบบำบัดน้ำเสีย

4. ปัญหาภาระเบี้ยนของหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 10 ได้แก่ ปัญหาภักดี กรมศุลกากร ความล่าช้าในการขอคืนภาษี ความล่าช้าเรื่อง “ อ.ย.”

5. ปัญหาเทคนิคการผลิต คิดเป็นร้อยละ 2 ได้แก่ ปัญหาการผลิตชนวนปังกรอบที่จำเป็นต้องพึ่งเทคโนโลยีจากต่างประเทศ

และได้สรุปด้านอื่น ๆ ไว้ดังนี้

1. มูลเหตุจุนใจในการส่งออก จากแบบสอบถามพบว่ามูลเหตุสำคัญที่สุดคือ ตลาดในประเทศไทยมีตัว รองลงมาคือ ตลาดต่างประเทศให้ผลกำไรสูงกว่าตลาดในประเทศไทย และเพื่อลดต้นทุนการผลิตตามลำดับ

2. วิธีหาลูกค้าต่างประเทศ จากแบบสอบถามพบว่าจะเป็นการติดต่อผู้ประกอบการอื่นในประเทศไทย เพื่อหาลูกค้าต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาคือ ลูกค้าต่างประเทศเป็นผู้ติดต่อสั่งซื้อ

3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์ จากแบบสอบถามพบว่าที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ การบรรจุหีบห่อ รองลงมาคือ ด้านคุณภาพ ราคา และมาตรฐานตามลำดับ ในด้านการบรรจุหีบห่อ นั้น พบร่วมแบบบรรจุภัณฑ์ไม่ดึงดูดความสนใจของลูกค้า และขาดรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์ขาดวิธีการปูรุ่ง หรือประกอบอาหาร จากผลิตภัณฑ์ข้าวนั้น ๆ

4. ปัญหาในการส่งออก จากแบบสอบถามพบว่า ปัญหาสำคัญที่สุด คือ ปัญหาการขาดความรู้ทางการตลาด รองลงมาได้แก่ ปัญหาการเก็บกันทางการค้า ปัญหาการกำหนดราคา ปัญหาการส่งเสริมการขาย ปัญหาความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม และปัญหาทางภาษา ตามลำดับ

5. การได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ จากแบบสอบถามพบว่ามีผู้ประกอบการที่ไม่เคยได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 80 ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมร้อยละ 13.33 และผู้ประกอบการที่เคยได้รับการส่งเสริมในอดีตแต่ปัจจุบันไม่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 6.67

และได้สรุปถูกทาง และความได้เปรียบผลิตภัณฑ์ข้าวไทยในแต่ละตลาดได้ดังนี้

1. ประเทศไทยปูน ผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยมีถูกทางส่งออกดี คือ ขนาดปั้งกรอบ และแบ่งข้าวโดยเฉพาะแบ่งข้าวเหนียว เนื่องจากไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ ประกอบกับญี่ปุ่นมีแนวโน้มการนำเข้าผลิตภัณฑ์ทั้ง 2 ชนิด สูงขึ้น ส่วนเส้นหมี่ เส้นก๋วยเตี๋ยวของไทยมีส่วนแบ่งการตลาดน้อยและมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากเมื่อเทียบกับผู้ส่งออกรายใหญ่

2. ประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยมีถูกทางที่ดี คือ ขนาดปั้งกรอบ ส่วนแบ่งข้าวและเส้นหมี่ ก๋วยเตี๋ยว พบร่วมแนวโน้มส่วนแบ่งการตลาดและความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบลดลง

3. ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกแบ่งข้าวรายใหญ่ที่สุด และไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากที่สุด ส่วนเส้นหมี่ เส้นก๋วยเตี๋ยว โอกาสขยายตลาดน้อย เพราะไทยไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ

4. อ่องกง ผลิตภัณฑ์ที่มีถูกทางการส่งออกดี คือแบ่งข้าวโดยไทยเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่และมีความได้เปรียบเทียบมากที่สุด ส่วนเส้นหมี่ เส้นก๋วยเตี๋ยว ไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนขนาดปั้งกรอบไทยมีส่วนแบ่งการตลาด และความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบน้อย

5. ประเทศไทย เป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวที่ไทยมีถูกทางการส่งออกดีในตลาดสิงคโปร์ เนื่องจากไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบเพียงประเทศเดียว ส่วนขนาดปั้งกรอบไทยไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจึงมีโอกาสขยายตลาดน้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง “แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ข้าวเพื่อการส่งออกของไทย” เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ประกอบด้วย ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว ที่มียอดการส่งออกมีมูลค่าสูงสุด 4 อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มผู้ส่งออกขั้นมปั้งกรอบ กลุ่มผู้ส่งออกแบ่งข้าวเหนียว กลุ่มผู้ส่งออกเส้นหมี่ เส้นกวยเตี๋ยว และกลุ่มผู้ส่งออกแบ่งข้าวจ้าว ตามลำดับ รวม 379 ราย

1.2 ขนาดตัวอย่าง (Sample Size) ขนาดตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากรในการศึกษา จะอาศัยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในระดับความเชื่อมั่น 95% (ระดับความคาดเคลื่อน 5%) ของ Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan จากประชากรทั้งหมด 379 ราย จะต้องได้กลุ่มตัวอย่างอย่างต่ำ 191 ราย

1.3 วิธีการเลือกตัวอย่าง (Sampling Method) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น เป็นการเลือกตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีจับสลากโดยการทำบัญชีประชากร แล้วเขียนหมายเลขกำกับประชากร แต่ละรายในแผ่นกระดาษนำมาผสมกันใส่ในภาชนะ แล้วจึงหยิบแผ่นกระดาษที่มีหมายเลขกำหนดอยู่บนครบจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ โดยการหยิบทีละใบ แล้วไม่มีการคืนที่

1.4 การสุ่มตัวอย่าง เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน (Two – stage sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือ เจาะจงกลุ่มบริษัทผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว 4 ประเภท เท่านั้นคือ ผู้ส่งออกขั้นมปั้งกรอบ แบ่งข้าวเหนียว เส้นหมี่ เส้นกวยเตี๋ยว และแบ่งข้าวจ้าว มีจำนวนผู้ส่งออกทั้งหมด 379 ราย จากนั้นนำมาหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตัวอย่างด้วยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในระดับความเชื่อมั่น 95% (ระดับความคาดเคลื่อน 5%) ของ Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan จะต้องได้จำนวนตัวอย่างขั้นต่ำ 191 ราย

ขั้นที่ 2 นำแบบสอบถามทั้งหมด 379 รายเก็บตัวอย่างด้วยวิธีส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งในช่วงแรกยังไม่สามารถเก็บตัวอย่างได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ จึงต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ซึ่งปรากฏว่าสามารถรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมด 211 ราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบ Likert Scale ให้คะแนนถ่วงน้ำหนักตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน เป็นเครื่องมือในการวาระความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ

ตอนที่ 3 ปัญหาของกิจการ

ตอนที่ 4 ความต้องการของตลาด

ซึ่งเรื่องปัญหาของกิจการจะใช้แนวคิดของผังกำแพงปลา ช่วยในการกำหนดกรอบในการสร้างแบบสอบถาม ดังภาพ

แบบสอบถาม จะถูกตรวจสอบคุณภาพก่อนการใช้งานจริง โดย

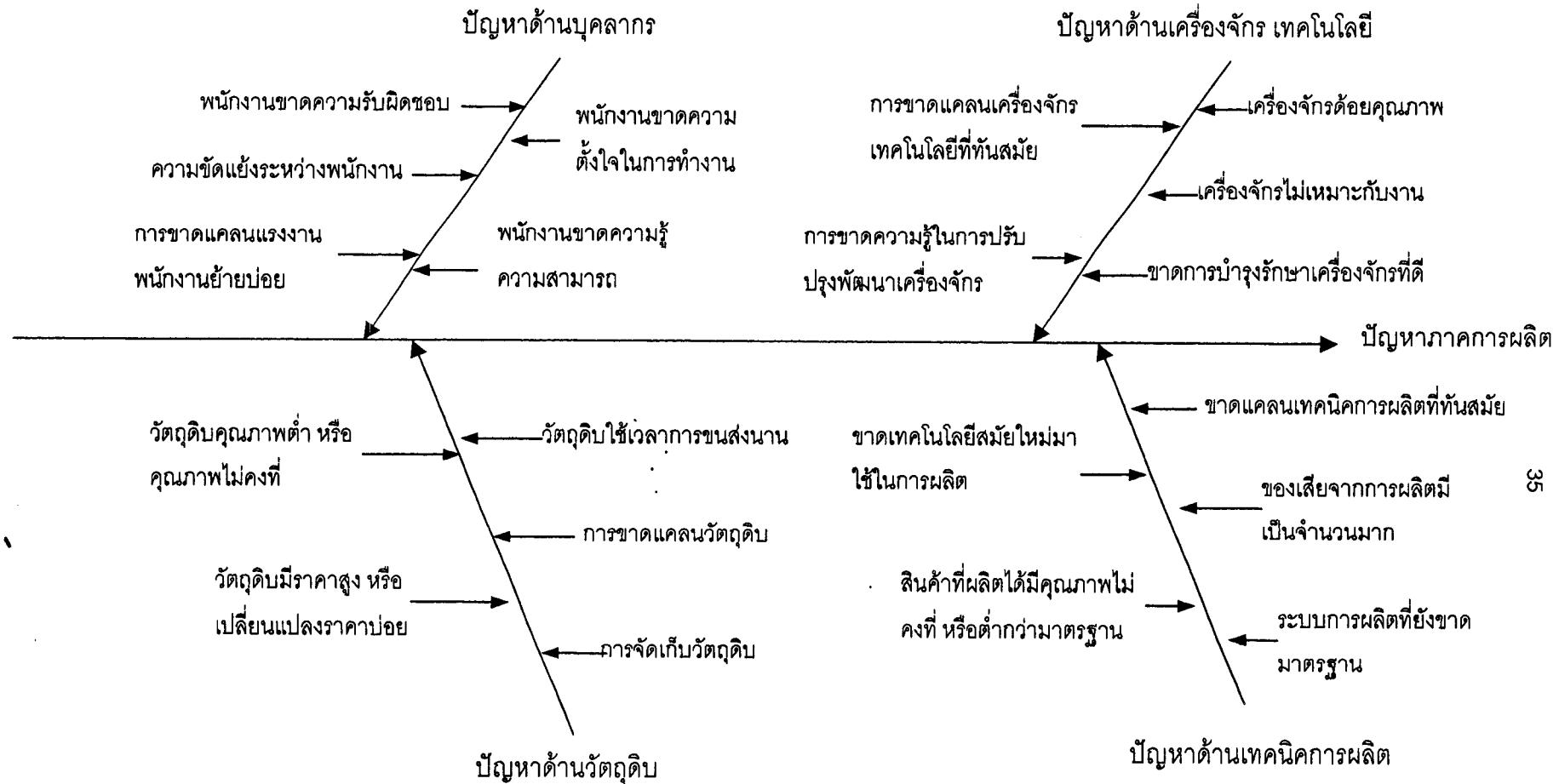
1. นำให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบว่ามีความถูกต้องหรือถูกต้องแล้วครอบคลุมเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์

2. แก้ไขแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

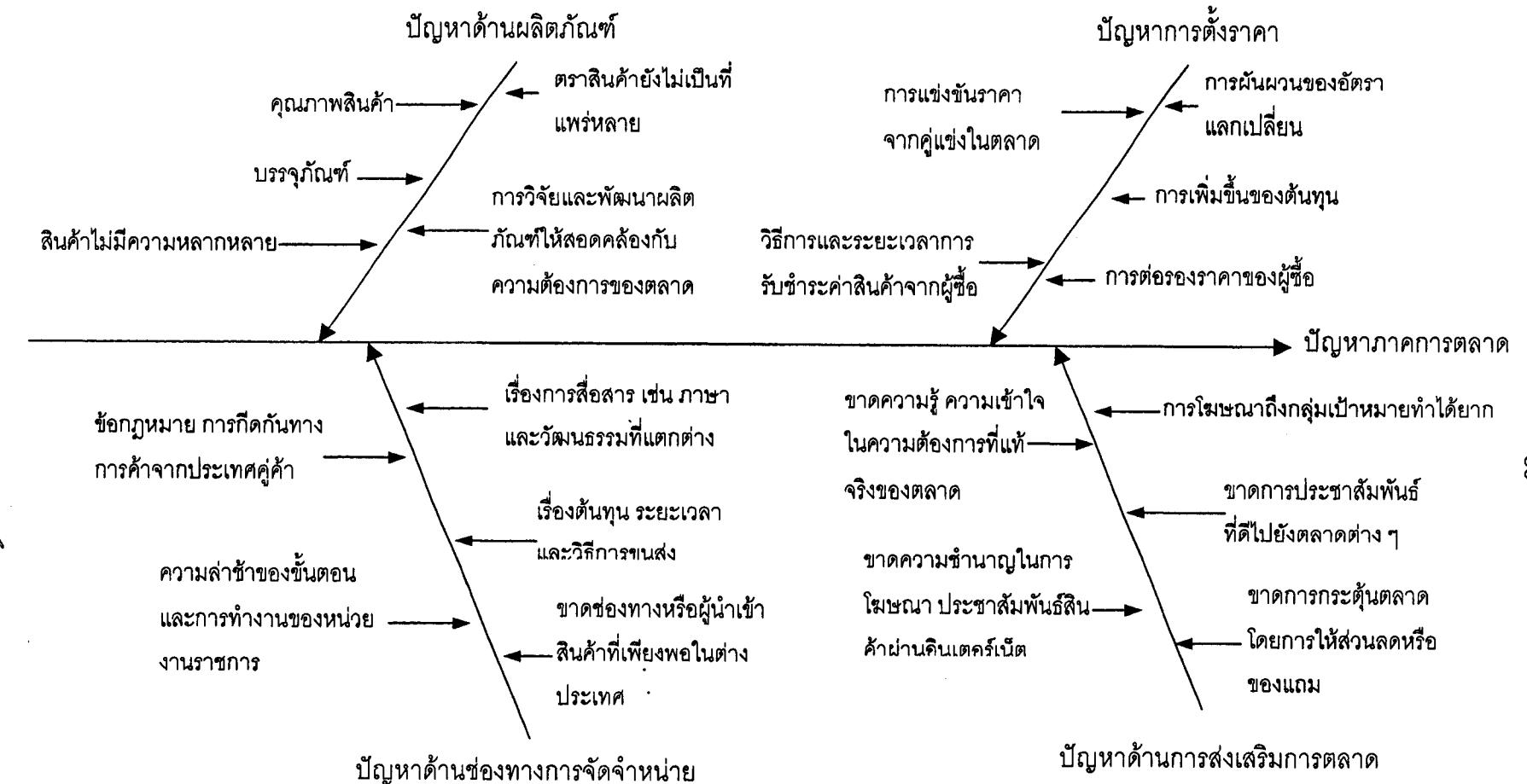
3. นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง

4. นำผลที่ได้มาประเมินและแก้ไขจุดบกพร่อง

หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือก

ภาพที่ 3.1 แผนภูมิกำกับปลาแสดงปัญหาภาคการผลิต

ภาพที่ 3.2 แผนภูมิก้างплаแสดงปัญหาภาคการตลาด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเวลาเดียว คือ เดือน มีนาคม 2546 ถึง กุมภาพันธ์ 2547 โดยดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

3.1.1 จัดเตรียมรายชื่อกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ตามจำนวนที่กำหนดโดยมีรายละเอียดของ ชื่อบริษัท ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์

3.1.2 ขอจดหมายรับรองการวิจัยจากมหาวิทยาลัย

3.1.3 ส่งแบบสอบถามพร้อมจดหมายรับรองไปยังกลุ่มตัวอย่างที่จัดเตรียมไว้โดยทางไปรษณีย์

3.1.4 โทรศัพท์สอบถามเพื่อการติดตามข้อมูลตอบกลับ

3.1.5 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนด

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่

3.2.1 กรมเจ้าการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ ข้อมูลยอดส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยไปยังประเทศต่างๆ ในแต่ละปี

3.2.2 กรมส่งเสริมการส่งออก ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการ กฎข้อบังคับในการนำเข้าของประเทศไทย ตลอดจนความต้องการและสภาพทางการตลาดในแต่ละประเทศ

3.2.3 สถาบันอาหาร ได้แก่ ข้อมูลขั้นตอนกระบวนการวิธีในการผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวแต่ละประเภท

3.2.4 สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ได้แก่ ข้อมูลแนวทางในการเพิ่มผลผลิตของสถานประกอบการ การบริหารจัดการคุณภาพ และแนวทางการลดต้นทุน

3.2.5 สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ได้แก่ ข้อมูลเรื่องการจัดทำระบบ HACCP (Hazard Analysis of Critical Control Point)

3.2.6 สมาคมบรรจุภัณฑ์แห่งประเทศไทย ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะ และเทคโนโลยีของบรรจุภัณฑ์

3.2.7 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอุตสาหกรรมแปรรูปข้าวของไทย

3.2.8 สำนักทดสอบแห่งชาติ ได้แก่ ข้อมูลผลการวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง

3.2.9 สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้แก่ ข้อมูลผลการวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง

3.1.10 World Wide Web ต่างๆที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ข้าว

4. การประมวลผลข้อมูล

ผู้วิจัยทำแบบสอบถามที่รวมไว้มาดำเนินการดังนี้

4.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

4.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended) ส่วนแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มคำตอบแล้วจึงนับคะแนนใส่รหัส

4.3 การประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences หรือ SPSS / PC⁺ Version 11.0)

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการดังนี้

4.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้ค่าร้อยละ และค่าคะแนนรวมเป็นสถิติในการพรรณนา โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิที่รวมไว้ประกอบการพรรณนาในการหาคำตอบจากค่าสถิติดังกล่าว และใช้แนวคิดเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อการทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ว่าเป็นตามสมมติฐานหรือไม่ และอีกนัยหนึ่งคือการนำผลสรุปที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานไปใช้ชี้ทางของกันกับกลุ่มประชากรทั้งหมดในเรื่องที่ทำการศึกษา การทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยนี้ ใช้สถิติ非parametric แบบการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi – squares test) เป็นวิธีการทดสอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง “แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ช้าวเพื่อการส่งออกของไทย” สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม
- ตอนที่ 3 ปัญหาของกิจกรรม
- ตอนที่ 4 ความต้องการของตลาด
- ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
กรรมการผู้จัดการ	48	22.7
ผู้จัดการ	114	54.0
ผู้ช่วยผู้จัดการ	35	16.6
อื่นๆ	14	6.6
รวม	211	100.0
เพศ		
ชาย	90	42.7
หญิง	121	57.3
รวม	211	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ตัวแทนผู้จัดการ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาคือ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 121 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาการดำเนินกิจการ

ระยะเวลาดำเนินกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	17	8.1
5 – 9 ปี	56	26.5
10 – 19 ปี	100	47.4
20 ปีขึ้นไป	38	18.0
รวม	211	100.0

จากตารางที่ 4.2 ระยะเวลาดำเนินกิจการส่วนใหญ่ระหว่างเวลา 10 – 19 ปี จำนวน 100 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคือ 5 – 9 ปี จำนวน 56 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 26.5

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของสัดส่วนผู้ถือหุ้น

ประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
ไทย	169	80.1
ไทยและได้หัวน	12	5.7
ไทยและสิงคโปร์	10	4.7
ไทยและสหรัฐ	8	3.8
ไทยและจีน	5	2.4
ญี่ปุ่น	4	1.9
ไทยและญี่ปุ่น	3	1.4
รวม	211	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การถือหุ้น ไทยถือหุ้น 100% มีจำนวน 169 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 80.1 รองลงมาคือ ไทยและได้หัวน 12 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 5.7

ตารางที่ 4.4 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 1 จำแนกตามประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก

สินค้า	สหรัฐ	ญี่ปุ่น	ย่องกง	จีน	มาเลเซีย	สิงคโปร์	อื่นๆ	รวม
อเมริกา								
เส้นหมี่ /เส้นก๋วยเตี๋ยว	11	11	5	11	8	24	5	75
ข้ามปีกกรอบ	22	11	13	-	-	9	-	55
แป้งข้าวเจ้า	8	8	3	-	8	11	3	41
แป้งข้าวเหนียว	11	8	2	-	-	19	-	40
รวม	52	38	23	11	16	63	8	211

จากตารางที่ 4.4 สินค้าหลักของกิจการตามความสำคัญลำดับที่ 1 ได้แก่ เส้นหมี่ /เส้นก๋วยเตี๋ยว จำนวน 75 กิจการ จำแนกเป็นส่งออกไปยังประเทศไทย 24 กิจการ สหรัฐอเมริกา 11 กิจการ ญี่ปุ่น 11 กิจการ จีน 11 กิจการ มาเลเซีย 8 กิจการ ย่องกง 5 กิจการ และประเทศไทยอื่นๆ 5 กิจการ

ตารางที่ 4.5 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 2 จำแนกตามประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก

สินค้า	สหรัฐ อเมริกา	ญี่ปุ่น	ฮ่องกง	จีน	มาเลเซีย	สิงคโปร์	อื่นๆ	รวม
เส้นหมี่ / เส้นก๋วยเตี๋ยว	-	9	-	8	18	-	13	48
ขنمปังกรอบ	11	14	-	-	4	17	1	47
แป้งข้าวเหนียว	11	-	13	8	-	-	-	32
แป้งข้าวเจ้า	8	-	-	-	3	17	3	14
รวม	30	23	13	16	25	17	17	141

จากตารางที่ 4.5 พบร่วมสินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 2 ได้แก่ เส้นหมี่ / เส้นก๋วยเตี๋ยว จำนวน 48 กิจการ แป้งเป็นส่งออกไปยังประเทศ มาเลเซีย 18 กิจการ ประเทศ อื่นๆ 13 กิจการ ญี่ปุ่น 9 กิจการ และจีน 8 กิจการ

ตารางที่ 4.6 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 3 จำแนกตามประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก

สินค้า	สหรัฐ อเมริกา	ญี่ปุ่น	ฮ่องกง	จีน	มาเลเซีย	สิงคโปร์	อื่นๆ	รวม
ขنمปังกรอบ	-	11	8	-	1	6	-	26
เส้นหมี่ / เส้นก๋วยเตี๋ยว	16	-	8	-	-	-	-	24
แป้งข้าวเจ้า	8	-	3	3	-	-	-	14
แป้งข้าวเหนียว	-	-	2	11	-	-	-	13
รวม	24	11	21	14	1	6	-	77

จากตารางที่ 4.6 พบร่วม สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 3 ได้แก่ ขنمปังกรอบ จำนวน 26 กิจการ แป้งเป็น ส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น 11 กิจการ ฮ่องกง 8 กิจการ สิงคโปร์ 6 กิจการ และมาเลเซีย 1 กิจการ

ตารางที่ 4.7 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 4 จำแนกตามประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก

สินค้า	สหรัฐ อเมริกา	ญี่ปุ่น	ย่องกง	จีน	มาเลเซีย	สิงคโปร์	อื่นๆ	รวม
เส้นหมี่/เส้นก๋วยเตี๋ยว	-	9	-	-	-	7	-	16
แป้งข้าวเจ้า	-	-	-	3	3	-	-	6
ขันมปังกรอบ	-	-	-	-	-	3	-	3
แป้งข้าวเหนียว	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	9	-	3	3	10	-	25

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 4 ได้แก่ เส้นหมี่ / เส้นก๋วยเตี๋ยว จำนวน 16 กิจการ แบ่งเป็น ส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น 9 กิจการ และสิงคโปร์ 7 กิจการ

ตารางที่ 4.8 สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 5 จำแนกตามประเภทสินค้าและประเทศที่ส่งออก

สินค้า	สหรัฐ อเมริกา	ญี่ปุ่น	ย่องกง	จีน	มาเลเซีย	สิงคโปร์	อื่นๆ	รวม
เส้นหมี่/เส้นก๋วยเตี๋ยว	-	-	-	-	7	-	-	7
แป้งข้าวเหนียว	-	-	-	-	-	-	-	-
ขันมปังกรอบ	-	-	-	-	-	-	-	-
แป้งข้าวเจ้า	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	7	-	-	7

จากตารางที่ 4.8 พบว่า สินค้าหลักของกิจการในความสำคัญลำดับที่ 5 ได้แก่ เส้นหมี่ / เส้นก๋วยเตี๋ยว จำนวน 7 กิจการ ซึ่งเป็นการส่งออกไปยังประเทศมาเลเซียทั้งหมด 7 กิจการ

ตารางที่ 4.9 การผลิตสินค้าด้วยตนเองของกิจการ

การผลิต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ผลิตสินค้าเอง	110	52.1
ผลิตสินค้าเอง	101	47.9
รวม	211	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กิจการส่วนใหญ่ ไม่ได้ผลิตสินค้าเอง จำนวน 110 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 52.1

ตอนที่ 3 ปัญหาของกิจการ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของปัญหาภาคการผลิตของกิจการ

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ปัญหาภาคการผลิต					
8.1 ปัญหานุคลากร	43 (42.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	24 (23.8)	34 (33.7)
8.2 ปัญหาเครื่องจักร – เทคโนโลยี	4 (4.0)	24 (23.8)	0 (0.0)	33 (32.7)	40 (39.6)
8.3 ปัญหาต้นทุนดิบการผลิต	34 (33.7)	19 (18.8)	0 (0.0)	28 (27.7)	20 (19.8)
8.4 ปัญหาวิธีการ – เทคนิค					
การผลิต	20 (19.8)	58 (57.4)	0 (0.0)	16 (15.8)	7 (6.9)
9. ปัญหานุคลากร					

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.1 การขาดแคลนแรงงาน –					
พนักงานย้ายบอย	23	32	0	30	16
	(22.8)	(31.7)	(0.0)	(29.7)	(15.8)
9.2 พนักงานขาดความรู้					
ความสามารถ	18	18	48	17	0
	(17.8)	(17.8)	(47.5)	(16.8)	(0.0)
9.3 พนักงานขาดความตั้งใจ					
ในการทำงาน	37	13	34	0	17
	(36.6)	(12.9)	(33.7)	(0.0)	(16.8)
9.4 พนักงานขาดความรับ					
ผิดชอบ	23	33	15	30	0
	(22.8)	(32.7)	(14.8)	(29.7)	(0.0)
9.5 ความขัดแย้งระหว่าง					
พนักงาน	0	5	4	24	68
	(0.0)	(4.9)	(4.0)	(23.8)	(67.3)
10. ปัญหาเครื่องจักร – เทคโนโลยี					
10.1 การขาดแคลนเครื่อง					
จักร – เทคโนโลยีที่ทันสมัย	36	8	18	39	0
	(35.6)	(7.9)	(17.8)	(38.6)	(0.0)
10.2 ขาดการบำรุงรักษา					
เครื่องจักรที่ดี	9	18	42	32	0
	(8.9)	(17.2)	(41.6)	(31.7)	(0.0)
10.3 ขาดความรู้ในการปรับ					
ปรุงพัฒนาเครื่องจักร	46	23	15	12	5
	(45.5)	(22.8)	(14.8)	(11.9)	(4.9)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.4 เครื่องจักรด้อยคุณภาพ					
คุณภาพ	0 (0.0)	52 (54.5)	21 (20.8)	13 (12.9)	15 (14.8)
10.5 เครื่องจักรไม่เหมาะสมกับงาน					
งาน	10 (9.9)	0 (0.0)	5 (4.9)	5 (4.9)	81 (80.2)
11. ปัญหาด้านวัตถุดิบ					
11.1 ขาดแคลนวัตถุดิบ					
วัตถุดิบคุณภาพต่ำ	16 (15.8)	16 (15.8)	26 (25.7)	17 (16.8)	26 (25.7)
11.2 วัตถุดิบคุณภาพต่ำ					
คุณภาพไม่คงที่	22 (21.8)	21 (20.8)	28 (27.7)	16 (15.8)	14 (13.9)
11.3 วัตถุดิบมีราคาสูง หรือเปลี่ยนแปลงราคาย่อย					
เปลี่ยนแปลงราคาย่อย	49 (48.5)	37 (36.6)	0 (0.0)	15 (14.8)	0 (0.0)
11.4 ใช้เวลาการขนส่งนาน					
การจัดเก็บวัตถุดิบ	14 (13.9)	12 (11.9)	8 (7.9)	28 (27.7)	39 (38.6)
11.5 การจัดเก็บวัตถุดิบ					
ผลิตที่หันสมัย	0 (0.0)	15 (14.8)	39 (38.6)	25 (24.7)	22 (21.8)
12. เทคนิคการผลิต					
12.1 ขาดแคลนเทคนิคการผลิตที่หันสมัย					
ผลิตที่หันสมัย	7 (6.9)	73 (72.3)	4 (4.0)	14 (13.9)	5 (4.9)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.2 ขาดแคลนเทคโนโลยี					
สมัยใหม่มาใช้ในการผลิต	47 (46.5)	9 (8.9)	27 (26.7)	20 (19.8)	0 (0.0)
12.3 ของเสียจากการผลิตมี					
เป็นจำนวนมาก	13 (12.9)	4 (4.0)	24 (23.8)	6 (5.9)	56 (55.4)
12.4 สินค้าที่ผลิตมีคุณภาพ					
ไม่คงที่ หรือต่ำกว่ามาตรฐาน	22 (21.8)	1 (1.0)	47 (46.5)	16 (15.8)	17 (16.8)
12.5 ระบบการผลิตขาด					
มาตรฐาน	14 (13.9)	16 (15.8)	1 (1.0)	47 (46.5)	25 (24.7)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ คือ ร้อยละ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัญหาด้านการผลิต ที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาตัดตุ๊ดิบ จำนวน 43 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 42.6 ด้านปัญหารองเมรายละเอียดดังนี้ ปัญหานบุคลากรกิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรขาดความตั้งใจในการทำงาน จำนวน 37 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 36.6

ปัญหาด้านเครื่องจักร-เทคโนโลยีที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การขาดความรู้ในการปรับปรุงพัฒนาเครื่องจักร จำนวน 46 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 45.5

ปัญหาด้านวัตถุติดที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ วัตถุติดมีราคาสูง หรือเปลี่ยนแปลงราคากบอย จำนวน 49 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 48.5

ปัญหาเทคนิคการผลิตที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต จำนวน 47 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 46.5

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของปัญหาภาคการตลาดของกิจการ

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ปัญหาภาคการตลาด					
13.1 ปัญหาผลิตภัณฑ์	48 (22.7)	90 (42.7)	0 (0.0)	46 (21.8)	27 (12.8)
13.2 ปัญหาการตั้งราคา	71 (33.6)	52 (24.6)	0 (0.0)	48 (22.7)	40 (19.0)
13.3 ปัญหาซื่องทางการจัด จำหน่าย	80 (37.9)	13 (6.2)	0 (0.0)	54 (25.6)	64 (30.3)
13.4 ปัญหาการส่งเสริม การตลาด	12 (5.7)	56 (26.5)	0 (0.0)	63 (29.9)	80 (37.9)
14. ปัญหาผลิตภัณฑ์					
14.1 คุณภาพสินค้า	66 (31.3)	32 (15.2)	26 (12.3)	50 (23.7)	37 (17.5)
14.2 บรรจุภัณฑ์	4 (1.9)	41 (19.4)	90 (42.7)	39 (18.5)	37 (17.5)
14.3 สินค้าไม่มีความหลากหลาย	35 (16.6)	33 (15.6)	20 (9.5)	81 (38.4)	42 (19.9)
14.4 สินค้ายังไม่เป็นที่แพร่	75 (35.5)	27 (12.8)	27 (12.8)	29 (13.7)	53 (25.1)
14.5 ขาดการวิจัยพัฒนา					
ผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับ	31 (14.7)	78 (37.0)	48 (22.7)	12 (5.7)	42 (19.9)
ความต้องการของตลาด					

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. ปัญหาการตั้งราคา					
15.1 การผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน					
มากที่สุด	62	5	59	53	32
(%)	(29.4)	(2.4)	(28.0)	(25.1)	(15.2)
15.2 การแข่งขันราคางานคู่					
มากที่สุด	72	86	28	4	21
(%)	(34.1)	(40.8)	(13.3)	(1.9)	(10.0)
15.3 การเพิ่มขึ้นของต้นทุน					
มากที่สุด	19	97	46	23	26
(%)	(9.0)	(46.0)	(21.8)	(10.9)	(12.3)
15.4 การต่อรองราคางานผู้ซื้อ					
มากที่สุด	53	3	43	54	58
(%)	(25.1)	(1.4)	(20.4)	(25.6)	(27.5)
15.5 วิธีการและระยะเวลา					
มากที่สุด	5	20	35	77	74
(%)	(2.4)	(9.5)	(16.6)	(36.5)	(35.1)
16. ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย					
16.1 ข้อกฎหมาย การกีดกัน					
มากที่สุด	75	44	40	42	10
(%)	(35.5)	(20.9)	(19.0)	(19.9)	(4.7)
16.2 ความล่าช้าของขั้นตอน					
มากที่สุด	8	103	56	37	7
(%)	(3.8)	(48.8)	(26.5)	(17.5)	(3.3)
16.3 การสื่อสาร เช่น ภาษา					
มากที่สุด	0	5	31	30	145
(%)	(0.0)	(2.4)	(14.7)	(14.2)	(68.7)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16.4 ต้นทุน ระยะเวลา และวิธีการขนส่ง					
เวลาระยะเวลา	74	31	42	33	31
(วิธีการขนส่ง)	(35.1)	(14.7)	(19.9)	(15.6)	(14.7)
16.5 ขาดช่องทางหรือผู้นำเข้าสินค้าที่เพียงพอ					
ขาดช่องทางหรือผู้นำเข้าสินค้าที่เพียงพอ	54	28	42	69	18
(ขาดช่องทางหรือผู้นำเข้าสินค้าที่เพียงพอ)	(25.6)	(13.3)	(19.9)	(32.7)	(8.5)
17. ด้านการส่งเสริมการตลาด					
17.1 การโฆษณาถึงกลุ่มเป้าหมายทำได้ยาก					
ทำได้ยาก	59	45	16	31	60
(การทำได้ยาก)	(28.0)	(21.3)	(7.6)	(14.7)	(28.4)
17.2 ขาดความรู้ความเข้าใจในความต้องการของตลาด					
ขาดความรู้ความเข้าใจในความต้องการของตลาด	84	35	48	41	3
(ขาดความรู้ความเข้าใจในความต้องการของตลาด)	(39.8)	(16.6)	(22.7)	(19.4)	(1.4)
17.3 ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีไปยังตลาดต่าง ๆ					
ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีไปยังตลาดต่าง ๆ	31	64	69	40	7
(ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีไปยังตลาดต่าง ๆ)	(14.7)	(30.3)	(32.7)	(19.0)	(3.3)
17.4 ขาดการกระตุ้นตลาดโดยการให้ส่วนลด ของแถม					
ขาดการกระตุ้นตลาดโดยการให้ส่วนลด ของแถม	32	19	39	48	73
(ขาดการกระตุ้นตลาดโดยการให้ส่วนลด ของแถม)	(15.2)	(9.0)	(18.5)	(22.7)	(34.6)
17.5 ขาดความชำนาญใน การโฆษณาในอินเตอร์เน็ต					
ขาดความชำนาญใน การโฆษณาในอินเตอร์เน็ต	5	48	39	51	68
(ขาดความชำนาญใน การโฆษณาในอินเตอร์เน็ต)	(2.4)	(22.7)	(18.5)	(24.2)	(32.2)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือ ร้อยละ

จากตาราง 4.11 พนบว่า ปัญหาภาคการตลาดที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย จำนวน 80 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 37.9 ส่วนปัญหารอง มีรายละเอียด ดังนี้

ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์ที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ตราสินค้ายังไม่เป็นที่แพร่หลาย จำนวน 75 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 35.5

ปัญหาการตั้งราคาที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การแข่งขันราคาจากคู่แข่งขันในตลาด จำนวน 72 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 34.1

ปัญหาด้านซ่องทางการจัดจำหน่ายที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ข้อกฎหมาย การกีดกันทางการค้าจากประเทศคู่ค้า จำนวน 75 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 35.5

ปัญหาด้านการส่งเสริมการตลาดที่กิจการให้ระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจในความต้องการที่แท้จริงของตลาด จำนวน 84 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 39.8

ในด้านปัญหาของกิจการ ถ้าพิจารณาจากค่าคะแนนรวม เรียงตามลำดับความสำคัญ ชึ้นผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนน จากการตอบแบบสอบถามเรียงตามความสำคัญไว้ดังนี้

1 คือ มีความสำคัญมากที่สุด	มีค่าคะแนน 5 คะแนน
2 คือ มีความสำคัญมาก	มีค่าคะแนน 4 คะแนน
3 คือ มีความสำคัญปานกลาง	มีค่าคะแนน 3 คะแนน
4 คือ มีความสำคัญน้อย	มีค่าคะแนน 2 คะแนน
5 คือ ไม่มีความสำคัญ	มีค่าคะแนน 1 คะแนน

ตารางที่ 4.12 ค่าคะแนนของปัญหาภาคการผลิต

ปัญหาภาคการผลิต	ค่าคะแนน
วิธีการ – เทคนิคการผลิต	371
วัตถุติดการผลิต	322
บุคลากร	297
เครื่องจักร – เทคโนโลยี	222
รวม	1,212

จากตารางที่ 4.12 พบว่า จาก 101 กิจการ มีปัญหาภาคการผลิต ที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ปัญหาด้านวิธีการและเทคนิคการผลิต มีค่าคะแนน 371 คะแนน คะแนนรวมปัญหาภาคการผลิต คือ 1,212 คะแนน

ตารางที่ 4.13 ค่าคะแนนปัญหาด้านบุคลากร

ปัญหาด้านบุคลากร	ค่าคะแนน
พนักงานขาดความตั้งใจในการทำงาน	356
พนักงานขาดความรับผิดชอบ	352
พนักงานขาดความรู้ความสามารถ	340
การขาดเคลื่อนแรงงาน พนักงานย้ายงานบ่อย	319
ความขัดแย้งระหว่างพนักงาน	148
รวม	1,515

จากตารางที่ 4.13 พบว่า จาก 101 กิจการ มีปัญหาด้านบุคลากร เกี่ยวกับพนักงานขาดความตั้งใจในการทำงานมีค่าคะแนนสูงสุด คือ 356 คะแนน คะแนนรวมปัญหาด้านบุคลากร คือ 1,515 คะแนน

ตารางที่ 4.14 ค่าคะแนนปัญหาด้านเครื่องจักร เทคโนโลยี

ปัญหาด้านเครื่องจักร เทคโนโลยี	ค่าคะแนน
การขาดความรู้ในการปรับปรุงพัฒนาเครื่องจักร	396
การขาดเคลื่อนเครื่องจักร เทคโนโลยีที่ทันสมัย	344
เครื่องจักรด้อยคุณภาพ	312
การขาดการบำรุงรักษาเครื่องจักร	307
เครื่องจักรไม่เหมาะสมกับงาน	156
รวม	1,515

จากตารางที่ 4.14 พบว่า จาก 101 กิจการ มีปัญหาด้านเครื่องจักร เทคโนโลยี เกี่ยวกับ การขาดความรู้ในการปรับปรุงพัฒนาเครื่องจักร มีค่าคะแนนมากที่สุด คือ 396 ค่าคะแนนรวม ด้านเครื่องจักร เทคโนโลยี คือ 1,515 คะแนน

ตารางที่ 4.15 ค่าคะแนนปัญหาด้านวัตถุดิบ

ปัญหาด้านวัตถุดิบ	ค่าคะแนน
วัตถุดิบมีราคาสูง หรือเปลี่ยนแปลงราคาย่อย	423
วัตถุดิบคุณภาพต่ำ หรือคุณภาพไม่คงที่	324
ขาดแคลนวัตถุดิบ	282
การจัดเก็บวัตถุดิบ	249
วัตถุดิบใช้เวลาการขนส่งนาน	237
รวม	1,515

จากตารางที่ 4.15 พบว่า จาก 101 กิจการ มีปัญหาด้านวัตถุดิบ ได้แก่ วัตถุดิบมี ราคาสูง หรือเปลี่ยนแปลงราคาย่อย มีค่าคะแนน 423 คะแนน คะแนนรวมปัญหาด้านวัตถุดิบ คือ 1,515 คะแนน

ตารางที่ 4.16 ค่าคะแนนปัญหาด้านเทคนิคการผลิต

ปัญหาด้านเทคนิคการผลิต	ค่าคะแนน
ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต	392
ขาดแคลนเทคนิคการผลิตที่ทันสมัย	372
สินค้าที่ผลิตได้มีคุณภาพไม่คงที่ หรือต่ำกว่ามาตรฐาน	304
ระบบการผลิตขาดมาตรฐาน	256
ของเสียจากการผลิตมีเป็นจำนวนมาก	221
รวม	1,515

จากตารางที่ 4.16 พบว่า จาก 101 กิจการ มีปัญหาด้านเทคนิคการผลิต ได้แก่ การขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต มีค่าคะแนน 392 คะแนน คะแนนรวมด้านเทคนิคการผลิต คือ 1,515 คะแนน

ตารางที่ 4.17 ค่าคะแนนปัญหาภาคการตลาด

ปัญหาภาคการตลาด	ค่าคะแนน
ด้านผลิตภัณฑ์	719
ด้านการตั้งราคา	699
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	624
ด้านการส่งเสริมการตลาด	490
รวม	2,532

จากตารางที่ 4.17 พบว่า จาก 211 กิจการ ปัญหาภาคการตลาด มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ 719 คะแนน คะแนนรวมปัญหาภาคการตลาด คือ 2,532 คะแนน

ตารางที่ 4.18 ค่าคะแนนปัญหาด้านผลิตภัณฑ์

ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์	ค่าคะแนน
ขาดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด	677
คุณภาพสินค้า	673
ตราสินค้าไม่เป็นที่แพร่หลาย	675
สินค้าไม่มีความหลากหลาย	571
บรรจุภัณฑ์	569
รวม	3,165

จากตารางที่ 4.18 พบว่า จาก 211 กิจการ ค่าคะແນນປົງຫາດ້ານຜລິຕຣັນທີມີຄ່າ
ຄະແນນມາກທີ່ສຸດ ອື່ນ ກາງວິຈີຍແລະພັດນາພລິຕກັນທີໃຫ້ສອດຄລ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງກາຮ 677 ຄະແນນ
ຄະແນນຮຸມດ້ານປົງຫາພລິຕກັນທີ ອື່ນ 3,165 ຄະແນນ

ตารางที่ 4.19 ດໍາລັດວຽກຄ່າປົງຫາດ້ານກາຮຕັ້ງກາຄາ

ປົງຫາດ້ານກາຮຕັ້ງກາຄາ	ຄ່າຄະແນນ
ກາຮແຂ່ງຂັນກາຄາຂອງຄູ່ແຂ່ງ	817
ກາຮເພີ່ມຂັນຂອງດັນທຸນ	693
ກາຮຜັນພວນຂອງອັດກາແລກປ່ອມ	645
ກາຮຕ່ອຮອງກາຄາຈາກຜູ້ຮູ້ອ໌	572
ວິທີກາຮແລະຮະຍະເວລາໃນກາຮຮຸມທີ່ຈະຄ່າສິນຄ້າຈາກຜູ້ຮູ້ອ໌	438
ຮຸມ	3,165

จากตารางที่ 4.19 ພບວ່າ ຈາກ 211 ກິຈກາຮ ປົງຫາກາຮຕັ້ງກາຄາທີ່ມີຄ່າຄະແນນມາກທີ່
ສຸດ ອື່ນ ກາຮແຂ່ງຂັນກາຄາຂອງຄູ່ແຂ່ງ 817 ຄະແນນ ຄະແນນຮຸມດ້ານປົງຫາກາຮຕັ້ງກາຄາ ອື່ນ 3,165
ຄະແນນ

ตารางที่ 4.20 ດໍາລັດວຽກຄ່າປົງຫາດ້ານຊ່ອງທາງກາຮຈັດຈໍານໍາຍ

ປົງຫາດ້ານຊ່ອງທາງກາຮຈັດຈໍານໍາຍ	ຄ່າຄະແນນ
ຂ້ອກງໍາມາຍ ກາຮກິດກັນທາງກາຮຄ້າຈາກປະເທດຄູ່ຄ້າ	765
ດັນທຸນ ຮະຍະເວລາ ແລະວິທີກາຮຂັ້ນສົ່ງ	717
ຄວາມລ່າຍ້າຂອງຂັ້ນຕອນ ແລະກາຮທຳງານຂອງໜ່ວຍງານຮາຊກາຮ	701
ຂາດຊ່ອງທາງ ອື່ນຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມພອໃນຕ່າງປະເທດ	664
ເຮືອກາຮສື່ສາ ເຊັ່ນ ປາສາ ແລະວັດນອຮມ	318
ຮຸມ	3,165

จากตารางที่ 4.20 พบว่า จาก 211 กิจการ ปัญหาด้านช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อกฎหมาย การกีดกันทางการค้าจากประเทศคู่ค้า 765 คะแนน คะแนนรวมด้านช่องทางการจัดจำหน่าย คือ 3,165 คะแนน

ตารางที่ 4.21 ค่าคะแนนด้านปัญหาการส่งเสริมการตลาด

ปัญหาด้านการส่งเสริมการตลาด	ค่าคะแนน
ขาดความรู้ ความเข้าใจในความต้องการที่แท้จริงของตลาด	789
ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีไปยังตลาดต่าง ๆ	705
การโฆษณาถึงกลุ่มเป้าหมายทำได้ยาก	645
ขาดการกระตุ้นตลาดโดยการให้ส่วนลด หรือของแถม	522
ขาดความชำนาญในการโฆษณาสินค้าผ่านอินเตอร์เน็ต	504
รวม	3,165

จากตารางที่ 4.21 พบว่า จาก 211 กิจการ ปัญหาด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีค่าคะแนนสูงที่สุด คือ ขาดความรู้ ความเข้าใจในความต้องการที่แท้จริงของตลาด 789 คะแนน คะแนนรวมปัญหาการส่งเสริมการตลาด 3,165 คะแนน

ตอนที่ 4 ความต้องการของตลาด

ตารางที่ 4.22 สินค้าหลักของบริษัทผู้ให้ข้อมูล

สินค้าหลัก	จำนวน	ร้อยละ
เส้นหมี่ เส้นกวยเตี๋ยวที่ทำจากข้าว	81	38.4
แป้งข้าวเจ้า	46	21.8
แป้งข้าวเหนียว	43	20.4
ขนมปังกรอบ	41	19.4
รวม	211	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า สินค้าหลักของบริษัทผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เสื้อหมี เสื้อ กวยเตี๋ยวที่ทำจากข้าว จำนวน 81 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 38.4

ตารางที่ 4.23 ประเทศที่ส่งออกสินค้าไปมากที่สุด

ประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
สิงคโปร์	57	27.0
สหรัฐอเมริกา	50	23.7
ฮ่องกง	34	16.1
ญี่ปุ่น	28	13.3
จีน	17	8.1
อินเดีย	14	6.6
มาเลเซีย	11	5.2
รวม	211	100.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประเทศที่ส่งออกสินค้าไปมากที่สุด ส่วนใหญ่ คือ สิงคโปร์ จำนวน 57 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 27.0

ตารางที่ 4.24 ความต้องการหลักที่สำคัญของลูกค้าในต่างประเทศ

ความต้องการหลัก	จำนวน	ร้อยละ
คุณภาพสินค้า	137	64.9
ราคาสินค้า (ไม่แพง)	60	28.4
การจัดส่งตรงต่อเวลา	9	4.3
บรรจุภัณฑ์สวยงามทันสมัย	5	2.4
รวม	211	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความต้องการหลักที่สำคัญของลูกค้าในต่างประเทศ ได้แก่ คุณภาพสินค้า จำนวน 137 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 64.9 ความต้องการด้านราคาสินค้า จำนวน 60

กิจการ คิดเป็นร้อยละ 28.4 ความต้องการด้านการจัดสรรงวดต่อเวลา 9 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 4.3 และความต้องการด้านบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามทันสมัย 5 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.25 ทดสอบสมมติฐานด้านการผลิต ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการผลิตในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

H_0 : สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการผลิต มีค่าสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

H_1 : สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการผลิตมีค่าสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน

ปัญหาที่สำคัญที่สุด ในการผลิต	ค่าที่สังเกต	ค่าคาดหวัง	ค่าคาดเคลื่อนจาก ที่คาดหวัง
บุคลากร	43	25.25	17.75
เครื่องจักร เทคโนโลยี	4	25.25	-21.25
วัสดุดิบ	34	25.25	8.75
วิธีการผลิต	20	25.25	-5.25
รวม	101		

ค่าไชสแควร์ (Chi – square) = 34.485

ค่าองศาแห่งความเป็นอิสระ (df) = 3

ค่านัยสำคัญ (Asymp. Sig.) = 0.000*

การแปลความหมายผลลัพธ์ จากผลการทดสอบ พบว่า ค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000* ซึ่งมีค่าไม่มากกว่า 0.05 แสดงว่าจะต้องปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่าสัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการผลิตนั้นมีค่าสัดส่วนแต่ละปัญหาไม่เท่ากัน

ตารางที่ 4.26 ทดสอบสมมติฐาน ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการตลาดในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

H_0 : สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในด้านการตลาดมีค่าสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน

H_1 : สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในด้านการตลาดมีค่าสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน

ปัญหาที่สำคัญที่สุด ด้านการตลาด	ค่าที่สังเกต	ค่าคาดหวัง	
		ค่าคาดหวัง	ค่าคาดเคลื่อนจาก ที่คาดหวัง
ผลิตภัณฑ์	48	52.75	-4.75
การตั้งราคา	71	52.75	18.75
ช่องทางการจัดจำหน่าย	80	52.75	27.75
การส่งเสริมการตลาด	12	52.75	-40.75
รวม	211		

ค่าไชสแควร์ (χ^2 - square) = 52.299

ค่าองศาแห่งความเป็นอิสระ (df) = 3

ค่านัยสำคัญ (Asymp. Sig.) = 0.000*

การแปลความหมายผลลัพธ์ จากผลการทดสอบ พบว่า ค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000* ซึ่งมีค่าไม่มากกว่า 0.05 แสดงว่าจะต้องปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในด้านการตลาดนั้น มีค่าสัดส่วนในแต่ละปัญหาไม่เท่ากัน

ตารางที่ 4.27 ทดสอบสมมติฐานผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญเรื่องคุณภาพ
สินค้าต่อความสำคัญด้านอื่นในสัดส่วน 2 ต่อ 1

H_0 : สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญกับความต้องการด้านคุณภาพต่อด้านอื่น ๆ
เท่ากับ 2 ต่อ 1

H_1 : สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญกับความต้องการด้านคุณภาพต่อด้านอื่น ๆ
เท่ากับ 2 ต่อ 1

ความต้องการที่สำคัญของลูกค้า	ค่าที่สังเกต	ค่าคาดหวัง	ค่าคาดเคลื่อน จากที่คาดหวัง
ด้านคุณภาพสินค้า	137	140.7	-3.7
ด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านราคา ด้านการ จัดส่ง และด้านบรรจุภัณฑ์	74	70.3	3.7
รวม	211		
ค่าไชสแควร์ (Chi - square) = 0.287			
ค่าองศาแห่งความเป็นอิสระ (df) = 1			
ค่า Ney สำคัญ (Asymp. Sig.) = 0.592			

การเปลี่ยนแปลงหมายผลลัพธ์ จากผลการทดสอบ พบว่า ค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.592
ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับ H_0 ที่ว่า สัดส่วนที่กิจการให้ความสำคัญกับความต้องการด้าน
คุณภาพต่อความต้องการด้านอื่น ๆ นั้น มีค่าสัดส่วนเท่ากับ 2 ต่อ 1

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ช้าวเพื่อการส่งออกของไทย เป็นการวิจัยที่เน้นถึงการศึกษาปัญหาในการผลิตและการตลาดขององค์กรที่ส่งออกผลิตภัณฑ์ช้าว ของไทย ประกอบกับการพยายามศึกษาความต้องการที่แท้จริงของตลาด เพื่อต้องการนำมาสร้าง คุณค่าให้เกิดขึ้นกับสินค้าและองค์กร เพื่อการตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด เมื่อได้คำตอบแล้ว จึงพยายามใช้แนวคิด หรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อ ช่วยหาคำตอบให้กับปัญหาหรือความต้องการดังกล่าว จากผลของการวิจัย สามารถสรุปเป็นผล และข้อเสนอแนะต่อไป ๆ ได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อการศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มที่ สอดคล้องกับปัญหาด้านการผลิตของผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ช้าวของไทย และเพื่อการศึกษาแนวทาง การสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับปัญหาด้านการตลาดของผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ช้าวของไทย ตลอดจนเพื่อการศึกษาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของ ตลาด

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย ประเภท ประกอบด้วย ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ช้าว 4 กลุ่ม ซึ่ง เป็นกลุ่มที่เป็นผลิตภัณฑ์สำคัญ 4 อันดับแรกของการส่งออกผลิตภัณฑ์ช้าวของไทย มีทั้งหมด 658 ราย ทำการคัดรายชื่อที่เข้าตัวอย่างแล้วเหลือเพียง 379 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการใช้ แบบสอบถามสั้นทางไปรษณีย์ แล้วโทรศัพท์ติดตามผล รวมทั้งการขอสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ซึ่งรวม รวมคำตอบได้ 211 ตัวอย่าง ส่วนการประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละและวิธีการให้ค่าคะแนน ตามลำดับความสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และใช้การ ทดสอบค่าไคสแควร์ เป็นวิธีการทดสอบสมมติฐาน (Inferential Statistics) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ รุ่น Statistics Package for Social Science / PC⁺ Version 11.0 ช่วยในการประมวลผล

1.3 ผลการวิจัย พぶว่า

1.3.1 จากแบบสอบถาม พบร่วม กิจการที่ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย ส่วนใหญ่คือร้อยละ 52.1 นั้นไม่ได้ผลิตสินค้าเอง เป็นเพียงผู้ส่งออกสินค้าเท่านั้น แสดงว่า ผู้ส่งออกส่วนใหญ่อาจจะยังขาดความรู้ความเข้าใจถึงกระบวนการผลิต ตลอดจนอุปสรรค และปัญหาในภาคการผลิตอย่างแท้จริง ซึ่งอาจมีผลทำให้การสื่อสารกับลูกค้าในตลาดขาดความชัดเจน เรื่องคุณลักษณะของสินค้า จุดเด่นของสินค้า หรือแม้กระทั่งจุดด้อยของสินค้าเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งขัน

1.3.2 ด้านปัญหาของกิจการ พบร่วม

1) ปัญหาด้านการผลิต (Production)

(1) ปัญหานักล่ากร (Man) มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 43 กิจการ จาก 101 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 42.6 ปัญหารองจากปัญหานักล่ากร ได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้
ก. ปัญหานักงานขาดความตั้งใจ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด

37 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 36.6

ข. ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 23

กิจการ คิดเป็นร้อยละ 22.8

ค. ปัญหานักงานขาดความรับผิดชอบ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 23 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 22.8

ง. ปัญหานักงานขาดความรู้ความสามารถ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 18 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 17.8

จ. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างพนักงาน ไม่มีกิจการใดให้เป็นความสำคัญสูงสุด

(2) ปัญหาวัตถุดิบในการผลิต (Material) มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 34 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 33.7 ส่วนปัญหารองจากปัญหาวัตถุดิบ ได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้

ก. ปัญหาราคาวัตถุดิบ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 49 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 48.5

ข. ปัญหาคุณภาพวัตถุดิบ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 22 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 21.8

ค. ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 16 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 15.8

ง. ปัญหาเวลาในการขนส่ง มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 14 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 13.9

จ. ปัญหาการจัดเก็บวัตถุดิบ ไม่มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด

(3) ปัญหาวิธีการและเทคนิคการผลิต (Method) มีกิจการที่ให้ความ

สำคัญสูงสุด 20 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 19.8 ส่วนปัญหารองจากปัญหาวิธีการและเทคนิคการผลิตได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้

ก. ปัญหาขาดแคลนเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 47 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 46.5

ข. ปัญหาคุณภาพสินค้าไม่คงที่ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 22 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 21.8

ค. ปัญหาระบบการผลิตยังขาดมาตรฐาน มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 14 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 13.9

ง. ปัญหาของเสียจากการผลิต มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 13 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 12.9

จ. ปัญหาขาดแคลนเทคนิคการผลิตที่ทันสมัย มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 7 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 6.9

(4) ปัญหาเครื่องจักร – เทคโนโลยี (Machine) มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 4 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 4 ส่วนปัญหารอง ได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้

ก. ปัญหาขาดความรู้ในการปรับปรุงพัฒนาเครื่องจักร มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 46 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 45.5

ข. ปัญหาขาดเครื่องจักร เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 36 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 35.6

ค. ปัญหาเครื่องจักรไม่เหมาะสมกับงาน มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 10 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 9.9

ง. ปัญหาขาดการบำรุงรักษาเครื่องจักรที่ดี มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 9 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 8.9

จ. ปัญหาเครื่องจักรต้องคุณภาพ ไม่มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด

2) ปัญหาด้านการตลาด (Marketing)

(1) ปัญหาช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 80 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 37.9 ส่วนปัญหารองจากปัญชาช่องทางการจัดจำหน่าย ได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้

- ก. ปัญหาข้อกฎหมาย ข้อบังคับทางการค้า มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 75 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 35.5
- ๑. ปัญหารื่องการขนส่ง มีกิจการให้ความสำคัญสูงสุด 74 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 35.1
 - ๒. ปัญหาเรื่องขาดช่องทางการจัดจำหน่าย มีกิจการให้ความสำคัญสูงสุด 54 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 25.6
 - ๓. ปัญหาความล่าช้าของระบบราชการ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 8 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 3.8
 - ๔. ปัญหาการสื่อสาร ไม่มีกิจการให้ความสำคัญสูงสุด
- (2) ปัญหาด้านราคา (Price) มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 71 กิจการ จาก 211 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 33.6 awanปัญหารองจากปัญหาราคา ได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้
- ก. ปัญหาการแข่งขันราคา มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 72 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 34.1
 - ๑. ปัญหาการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 62 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 29.4
 - ๒. ปัญหาการต่อรองราคาจากผู้ซื้อ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 53 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 25.1
 - ๓. ปัญหาการเพิ่มขึ้นของต้นทุน มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 19 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 9
 - ๔. ปัญหาวิธีการรับชำระค่าสินค้า มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 5 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 2.4
- (3) ปัญหาผลิตภัณฑ์ (Product) มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 48 กิจการ จาก 211 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 22.7 awanปัญหารองจากปัญหาผลิตภัณฑ์ ได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้
- ก. ปัญหานิยามไม่เป็นที่แพร่หลาย มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 75 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 35.5
 - ๑. ปัญหาคุณภาพสินค้า มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 66 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 31.3

ค. ปัญหาสินค้าไม่มีความหลากหลาย มีกิจการให้ความสำคัญสูงสุด

35 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 16.6

ง. ปัญหางานวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด

31 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 14.7

จ. ปัญหาระบุภัณฑ์ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 4 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 1.9

(4) ปัญหางานส่งเสริมการตลาด (Promotion) มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 12 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 5.7 ส่วนปัญหารองจากปัญหางานส่งเสริมการตลาด ได้ผลเรียงตามลำดับ ดังนี้

ก. ปัญหาขาดความเข้าใจในความต้องการของตลาด มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 84 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 39.8

ข. ปัญหามोซณา มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 59 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 28

ค. ปัญหางานส่งเสริมการขาย มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 32 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 15.2

ง. ปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 31 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 14.7

จ. ปัญหาขาดความชำนาญในการโฆษณาผ่านอินเตอร์เน็ต มีกิจการที่ให้ความสำคัญสูงสุด 5 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 2.4

1.3.3 ด้านความต้องการลักษณะคุณภาพสินค้าในต่างประเทศ พบว่า

1) ความต้องการด้านคุณภาพสินค้า จำนวน 137 กิจการ จาก 211 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 64.9

2) ความต้องการด้านราคาสินค้า จำนวน 60 กิจการ จาก 211 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 28.4

3) ความต้องการด้านการจัดส่งตรงต่อเวลา จำนวน 9 กิจการ จาก 211 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 4.3

4) ความต้องการด้านบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามทันสมัย จำนวน 5 กิจการ จาก 211 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 2.4

1.3.4 จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

- 1) ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการผลิต ในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน
- 2) ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญกับปัญหาด้านการตลาด ในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน
- 3) ยอมรับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญเรื่องคุณภาพสินค้า ต่อความสำคัญด้านอื่นในสัดส่วน 2 ต่อ 1

2. อภิรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า

2.1 จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบร่วม

2.1.1 ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญกับปัญหาการผลิต ในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อสังเกตจากค่าร้อยละแล้ว พบว่า กิจการที่ให้ความสำคัญกับเรื่องบุคลากรมีสัดส่วนที่มากที่สุด รองลงมา คือ ปัญหาวัตถุนิยม ปัญหาระบบที่การเทคโนโลยีการผลิต และเรื่องปัญหาเครื่องจักรเทคโนโลยีตามลำดับ

2.1.2 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย ให้ความสำคัญกับปัญหาการตลาด ในแต่ละปัญหาในสัดส่วนที่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อสังเกตจากค่าร้อยละแล้ว พบว่า กิจการที่ให้ความสำคัญกับเรื่อง ปัญหาของทางการค้าจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือเรื่องปัญหาการตั้งราคา ปัญหาผลิตภัณฑ์ และเรื่องปัญหาในการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ

2.1.3 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยให้ความสำคัญเรื่องคุณภาพสินค้า คือความสำคัญด้านอื่น ๆ ในสัดส่วน 2 ต่อ 1 แสดงว่า ความต้องการเรื่องคุณภาพ เป็นเรื่องที่ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ให้ความสนใจมากที่สุด

2.2 เรื่องปัญหาในภาคการผลิต เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนรวม พบว่า ปัญหา วิธีการเทคนิคการผลิตมีค่าคะแนนรวมสูงสุด และแสดงว่า ปัญหาระบบที่การเทคนิคการผลิตเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบมากที่สุดต่ออุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย

2.3 เรื่องปัญหาในภาคการตลาด เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนรวม พบว่า ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์มีค่าคะแนนรวมสูงสุด และแสดงว่า ปัญหาด้านผลิตภัณฑ์เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบมากที่สุด คือการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย

2.4 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ งานวิจัยของจริญญา สายหยุ่น (2541) เรื่อง การวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกสำหรับผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย และงานวิจัยของ อรัญญา ทรัพย์ประเสริฐ (2540) เรื่อง การผลิตและการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย แล้วพบว่า บางส่วนแตกต่างจากผลการศึกษาของผู้วิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุที่แตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลาที่ทำการวิจัย เพราะเวลาที่แตกต่างกัน มีผลทำให้สภาพปัจจัยต่าง ๆ มีความเปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม กฎหมายข้อบังคับ เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ ได้แก่

3.1.1 ในภาคการผลิต ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวสามารถทราบถึงปัญหาหลักที่สำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตในภาพรวมทั้งอุตสาหกรรม ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมของตนไปในทิศทางที่ควรจะเป็น เช่น หากปัญหาที่ผู้ผลิตส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ปัญหาด้านบุคลากร แสดงว่า ผู้ประกอบการจะต้องพยายามเน้นเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรุ่ม努ย์ภายในองค์กรให้ดี เพื่อจะโดยสภาพอุตสาหกรรมนี้ ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญ หากการการบริหารจัดการที่ดี ย่อมเป็นการง่ายที่กิจการจะประสบกับปัญหาด้านบุคลากรมากยิ่งขึ้น หรือแม้แต่การสูญเสียทรัพยากรุ่ม努ย์ที่มีความรู้ ความสามารถให้กับกิจการอื่น เป็นต้น ในแง่มุมกลับกัน หากอุตสาหกรรมโดยรวมพบว่า ไม่ค่อยมีปัญหา แต่กิจการมีปัญหาในเรื่องดังกล่าวอย่างมาก แสดงว่า กิจการอาจมีข้อบกพร่องที่ยังไม่ทราบແงอยู่ในกิจการ ซึ่งกิจการจะต้องรับค่าน้ำ แล้วรับดำเนินการแก้ไขต่อไป

3.1.2 ในภาคการตลาดก็เช่นเดียวกัน ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทยสามารถทราบถึงปัญหาหลักที่สำคัญในการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว ตลอดจนความต้องการหลักที่สำคัญของลูกค้า ซึ่งผู้ส่งออกสามารถเข้ามาเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการต่างกัน เช่น หากปัญหาที่ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ให้ความสำคัญสูงสุด คือ เรื่องปัญหาของช่องทางการจัดจำหน่าย แสดงว่า ผู้ส่งออกส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะขยายตลาด แต่ยังขาดที่ช่องทางในการจัดจำหน่ายในปัจจุบันยังมีอยู่จำกัด ซึ่งผู้ประกอบการควรพยายามกำหนดกลยุทธ์การตลาดที่เป็นการช่วยเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น การใช้กลยุทธ์ของการส่ง

เสริมการตลาดแบบใหม่ ๆ เพื่อจากผลการวิจัย พบว่า ผู้ส่งออกส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากนัก เป็นต้น

3.1.3 ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย สามารถนำปัญหาที่สำคัญของการผลิตและการตลาด ประกอบกับความต้องการหลักส่วนใหญ่ของตลาด มาสร้างเป็นแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร และผลิตภัณฑ์เพื่อช่วยขัดปัญหาและสนองความต้องการของตลาดได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

3.1.4 ภาครัฐควรนำผลวิจัยที่ได้ประกอบการพิจารณาในการให้การส่งเสริมหรือช่วยเหลือ เพื่อการแก้ไขปัญหาของอุตสาหกรรมการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ดีขึ้น

3.2 ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทยไว้ดังนี้

ตารางที่ 5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย

ปัญหาการผลิต				
ปัญหาหลัก	ปัญหารองที่	สาเหตุที่เป็นไปได้	แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่ม	เพื่อกำกับได้
สำคัญ				
บุคลากร	พนักงาน	1. พนักงานขาดทัศนคติที่ขาดความตั้งใจในการทำงาน	1. จ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม	
		2. พนักงานขาดแรงจูงใจในการทำงาน	2. กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ และเป้าหมายในการทำงานของพนักงานแต่ละคนให้ชัดเจน	
		3. พนักงานขาดความรู้ความเข้าใจในงานที่ดีพอสม	3. จ่ายค่าตอบแทนพิเศษหากมีผลงานดี	
		4. สภาพแวดล้อมในการทำงานไม่ดี หรือไม่เหมาะสม	4. ให้พนักงานมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานหรือส่วนรวม	

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ปัญหาหลัก	ปัญหารองที่	สาเหตุที่เป็นไปได้	แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแก้ไข
เครื่องจักร และ เทคโนโลยี	ขาดความรู้ ในการปรับ ปรุงพัฒนา เครื่องจักร	1. บริหารและพนักงาน ขาดข้อมูลข่าวสารหรือ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการ บำรุงรักษาและการปรับ ปรุงพัฒนาเครื่องจักร	5. กำหนดให้พนักงานได้เข้ารับการ อบรมถึงวิธีการทำงานที่ถูกต้องอย่าง สม่ำเสมอ 6. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน 7. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับ พนักงาน
		2. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบเครื่องจักรให้ชัด เจน 3. ให้พนักงานเข้ารับการฝึกอบรม เกี่ยวกับการบำรุงรักษาเครื่องจักร อย่างเหมาะสม 4. เข้าเป็นสมาชิกของชมรม หรือองค์ กรที่ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ เทคโนโลยีและเครื่องจักรประเภท ใหม่ๆ 5. หากมีปัญหามาก ควรตั้งคณะ ทำงานในการแก้ไขปัญหาให้ชัดเจน	

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยรองที่สำคัญ	สาเหตุที่เป็นไปได้	แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแก้ไข
วัตถุดิบ	วัตถุดิบมีราคาสูงหรือเปลี่ยนแปลงราคาบ่อย	1. ผลผลิตของปริมาณความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์ข้าวอย่างถูกต้องมากที่สุด เพื่อนำมาเตรียมแผนการผลิตในระยะ 3-6 เดือนล่วงหน้าแล้วทำการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าในราคากลางกัน แต่ให้ทยอยการจัดส่ง 2. การผันผวนของปริมาณความต้องการวัตถุดิบในตลาด 3. ผู้จำหน่ายวัตถุดิบขาดความน่าเชื่อถือ	1. พยายามประเมินความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์ข้าวอย่างถูกต้องมากที่สุด เพื่อนำมาเตรียมแผนการผลิตในระยะ 3-6 เดือนล่วงหน้าแล้วทำการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าในราคากลางกัน แต่ให้ทยอยการจัดส่ง 2. การสรุหาราคาผู้จำหน่ายวัตถุดิบที่เชื่อถือได้ และการสรุหาราคาผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายรายเพื่อเปรียบเทียบราคาและความน่าเชื่อถือ
วิธีการ เทคนิคการผลิต	ขาดเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการผลิต	1. กิจกรรมมีขนาดเล็ก มีทุนน้อย ไม่สามารถลงทุนด้านเทคโนโลยีที่ต้องใช้ต้นทุนสูงได้	1. พยายามปรับปรุงและพัฒนากระบวนการผลิตไปทีละขั้นตอนอย่างช้าๆ โดยพยายามศึกษาถึงกระบวนการผลิตอย่างละเอียด แล้วพยายามสร้างประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตโดยพยายามลดความซ้ำๆ ให้เหลือทั้ง 7 ประการ และการพยายามวิเคราะห์การสร้างมูลค่าเพิ่มในการผลิตแทนการเพิ่มประสิทธิภาพโดยพึ่งพาเทคโนโลยีขั้นสูง

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ปัญหาหลัก	ปัญหาร่องที่สำคัญ	สาเหตุที่เป็นไปได้	แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแก้ไข
		2. กิจการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่อง เทคโนโลยีจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เทคโนโลยีสมัยใหม่ จึงไม่ เช่น สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย – แนใจในการลงทุนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ญี่ปุ่น สถาบันวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแห่งชาติ เป็นต้น	พัฒนาศักยภาพ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ
ปัญหาการตลาด			
ผลิตภัณฑ์	1. สินค้ายังไม่เป็นที่นิยมในต่างประเทศ	1. การประชาสัมพันธ์ขาดประสิทธิภาพ	1. พยายามเน้นการประชาสัมพันธ์ที่เจาะกลุ่มลูกค้าเป้าหมายโดยตรง
	2. สินค้าขาดจุดเด่นหรือความแตกต่างจากสินค้าอื่นในตลาด	2. สินค้าขาดจุดเด่นหรือความต้องการของตลาด	2. พยายามสร้างความแตกต่างให้เป็นจุดเด่นของสินค้าโดยใช้หลักการผลิตภัณฑ์ 5 ระดับตามความต้องการของตลาด
	3. สินค้าไม่ตอบสนองความต้องการของตลาด	3. เน้นการวิจัย และสำรวจตลาดเพื่อสนองความต้องการที่แท้จริงของตลาด	3. เน้นการวิจัย และสำรวจตลาดเพื่อสนองความต้องการที่แท้จริงของตลาด
	4. ช่องทางการจัดจำหน่ายน้อยเกินไป	4. เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายไปยังกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ลักษณะที่	(Selective)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ปัญหาหลัก	ปัญหารองที่สำคัญ	สาเหตุที่เป็นไปได้	แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแก้ไข
2. ขาดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์	2. ขาดคล่องตัวด้านความต้องการของตลาด	1. ไม่เข้าใจถึงวิธีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ให้มากขึ้น 2. ไม่ตระหนักรถึงความต้องการของตลาด	1. ศึกษาหาความรู้ หรือการเข้ารับคำปรึกษาจากหน่วยงานภายนอก เช่น สถาบันพัฒนาวิชีวานิเทศฯ ขนาดกลาง และขนาดย่อม 2. ผู้บริหารต้องตระหนักรถึงความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มากขึ้น 3. ทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างจริงจังเพื่อการสนับสนุนความต้องการลูกค้าให้ดีกว่าคู่แข่งขัน
ปัญหาด้านราคา	การแข่งขันในตลาด	1. คุณภาพเป็นที่แพ้ระหว่างคู่แข่งขันในประเทศ 2. คู่แข่งขันมีต้นทุนที่ต่ำกว่า	1. พยายามหาตลาดใหม่ ๆ ที่คู่แข่งขันยังไม่เข้า หรือยังไม่ให้ความสำคัญ 2. พยายามสนับสนุนความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าให้มากกว่าคู่แข่งขันแทนการแข่งขันด้านราคา โดยใช้หลักเรื่องการสร้างคุณค่าแก่สินค้าและบริการ และผลิตภัณฑ์ 5 ระดับความต้องการของตลาด เพื่อรักษาลูกค้าในระยะยาว 3. พยายามสร้างพันธมิตรทางการค้าแทนการแข่งขันด้านราคา

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ปัญหาหลัก	ปัญหารองที่สำคัญ	สาเหตุที่เป็นไปได้	แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแก้ไข
			<p>4. พยายามสร้างมูลค่าเพิ่มด้านจิตใจให้กับสินค้าและกิจการ เช่น การสร้างภาพลักษณ์ของสินค้าให้ดูดีกว่าคู่แข่ง ขัน การขอการรับรอง HACCP</p> <p>5. การใช้หลัก Economy of Scale ที่ขายสินค้านิดเดียวกัน แบบเดียวกันให้กับหลาย ๆ ตลาด เพื่อลดต้นทุน</p>
ปัญหาซ่องทางการจัดจำหน่าย	ข้อกฎหมาย การกีดกันทางการค้า ของประเทศ คู่ค้า	<p>1. ภาครัฐของประเทศไทยต้องป้องกันอุตสาหกรรมภายในประเทศของประเทศตนเอง</p> <p>2. ประเทศคู่ค้าไม่ไว้วางใจในสินค้าจากต่างประเทศ</p>	<p>1. เรียกร้องให้ภาครัฐของไทยให้ความสำคัญกับการเจรจาทางการค้าเพื่อให้ประเทศไทยค้าผ่อนปรนข้อบังคับต่าง ๆ ลง</p> <p>2. สร้างความไว้วางใจให้กับประเทศคู่ค้าโดยการผลิตและการจำหน่ายสินค้าที่ตรงตามความต้องการและข้อตกลงต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด</p> <p>3. ขอการรับรอง GMP และ HACCP</p> <p>4. พยายามสร้างพันธมิตรในประเทศไทยคู่ค้าเพื่อช่วยเรื่องข้อมูลข่าวสาร และช่วยเจรจา หากประสบปัญหาเรื่องกฎหมายต่าง ๆ</p> <p>5. พยายามประยุกต์สินค้าให้มีความหลากหลาย หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนความต้องการในตลาดใหม่</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ปัญหาหลัก	ปัญหารองที่ สำคัญ	สาเหตุที่เป็นไปได้	แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อการแก้ไข
ปัญหาการส่งเสริมการตลาด	ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในความต้องการที่แท้จริงของตลาด	ขาดระบบการวิจัยหรือ สำรวจตลาดอย่างจริงจัง	ทำการวิจัยหรือสำรวจความต้องการของตลาดอย่างจริงจัง เช่น การเก็บข้อมูลจากผู้นำเข้าสินค้าในต่างประเทศ ถึงความต้องการที่แท้จริงของตลาด หรือความพึงพอใจของตลาด ตลอดจนสิ่งที่ควรแก้ไข ปรับปรุงหรือการรวมข้อมูลจากแหล่งที่มีการรวบรวมไว้แล้ว เช่น กรมวิจัยการเกษตร กรมส่งเสริมการส่งออก
ปัญหาการผลิต	ขาดความต้องการที่แท้จริงของตลาด	ขาดความต้องการที่แท้จริงของตลาด	ทำการวิจัยหรือสำรวจความต้องการของตลาดอย่างจริงจัง เช่น การเก็บข้อมูลจากผู้นำเข้าสินค้าในต่างประเทศ ถึงความต้องการที่แท้จริงของตลาด หรือความพึงพอใจของตลาด ตลอดจนสิ่งที่ควรแก้ไข ปรับปรุงหรือการรวมข้อมูลจากแหล่งที่มีการรวบรวมไว้แล้ว เช่น กรมวิจัยการเกษตร กรมส่งเสริมการส่งออก
ปัญหาการจัดการภายใน	ขาดความต้องการที่แท้จริงของตลาด	ขาดความต้องการที่แท้จริงของตลาด	ทำการวิจัยหรือสำรวจความต้องการของตลาดอย่างจริงจัง เช่น การเก็บข้อมูลจากผู้นำเข้าสินค้าในต่างประเทศ ถึงความต้องการที่แท้จริงของตลาด หรือความพึงพอใจของตลาด ตลอดจนสิ่งที่ควรแก้ไข ปรับปรุงหรือการรวมข้อมูลจากแหล่งที่มีการรวบรวมไว้แล้ว เช่น กรมวิจัยการเกษตร กรมส่งเสริมการส่งออก

3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.3.1 การวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้แยกผลการวิจัยออกไปในแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์ซึ่งในความเป็นจริง กลุ่มผลิตภัณฑ์ข้าวทั้ง 4 กลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อาจมีข้อแตกต่างกันบ้างในเรื่องของการผลิตและการตลาด ซึ่งหากได้แยกการวิจัยเฉพาะลีกกลุ่มไปที่ละกลุ่ม ก็น่าจะให้ประโยชน์และได้ผลการวิจัยที่ละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

3.3.2 การวิจัยครั้งนี้ประเมินความต้องการของตลาดโดยภาพรวม ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ตลาดในแต่ละประเทศย่อมมีความต้องการที่แตกต่างกันบ้าง ดังนั้น หากได้มีการวิเคราะห์ถึงความต้องการของตลาดในแต่ละประเทศอย่างละเอียด ก็จะทำให้ได้รับประโยชน์ และรายละเอียดที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

3.3.3 การวิจัยครั้งนี้เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการสร้างมูลค่าให้เพิ่มขึ้นโดยลดปัญหาหรือความสูญเสีย ส่วนเรื่องการสนับสนุนความต้องการของตลาดยังมีน้อย ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป หากได้เน้นถึงเรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มที่เกี่ยวกับตัวผลิตภัณฑ์โดยตรง ที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายในตลาดก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการที่จะนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

3.3.4 ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่ได้มีการวิเคราะห์ถึงกระบวนการวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวอย่างละเอียดว่า หากต้องการสร้างมูลค่าเพิ่มในกระบวนการผลิตภัณฑ์ข้าวในแต่ละกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ควรจะทำอย่างไร ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปหากได้มีการนำแนวคิดจากการวิจัยนี้ แล้วนำไปประยุกต์วิเคราะห์ถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มในสายการผลิตอย่างจริงจังแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย

បរទានុករម

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม HACCP สำหรับอุตสาหกรรมการผลิต 2545

กัลยา วนิชย์บัญชา การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ พิมพ์ครั้งที่ 2

กรุงเทพมหานคร ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2539

จริญญา สายหยุด “การวิเคราะห์อุปสงค์เพื่อการส่งออกสำหรับผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย”

วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2541

ทรงเกียรติ วิสุทธิพิทักษ์กุล การใช้สถิติเพื่อการปรับปรุงกระบวนการ สถาบันวิจัย
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วท.) 2545

ราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพมหานคร
ศิริวัฒนาอินเตอร์พริงท์ 2546

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ การบริหารการตลาดยุคใหม่ ชีริฟิล์มและไฮเทกซ์
กรุงเทพมหานคร 2541

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ Productivity (QCDSMEE) Handbook กรุงเทพมหานคร สยาม
เข็มแอนด์บี พับลิชิชิ่ง 2544

สมนึก จันทรประทิน, ดร. “หน่วยที่ 15 การตลาดระหว่างประเทศ” ใน ประมวลสาระชุดวิชา การ
วิเคราะห์วางแผน และควบคุมการตลาด นนทบุรี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2544

อรัญญา ทรัพย์ประเสริฐ “การผลิตและการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญา
เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2540

Trischler, William E. *Understanding and Applying Value – added assessment eliminating
business process waste.* The United State of America : Quality Press, 1996.

Theodore, Levitt. *The marketing mode.* Mc.Graw – Hill. : New York, 1969.

Phillip, Kotler. *Marketing management, the millennium edition.* Prentice Hall International,
Inc. USA., 2000.

Michael E. Porter. *The Competitive Advantage of Nations.* Macmillan Press, 1990.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสອบຕາມ

แบบสอบถาม

โครงการวิจัยเรื่อง “แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ข้าวเพื่อการส่งออกของไทย”

กรุณาทำเครื่องหมาย / ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล

1. ชื่อ – สกุล ผู้ให้ข้อมูล.....
 2. ตำแหน่งปัจจุบัน.....
 3. เพศ () ชาย () หญิง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ

4. กิจการของท่านเปิดดำเนินการมาเป็นเวลา กี่ปี
 ต่ำกว่า 5 ปี 5-9 ปี 10-19 ปี 20 ปีขึ้นไป

5. สัดส่วนผู้ถือหุ้น
5.1 ไทยถือหุ้น.....%
5.2 ประเทศ..... ถือหุ้น.....%

6. สินค้าหลักของกิจการ ได้แก่ (กรุณาระยิงตามลำดับความสำคัญ)
6.1.....ส่งออกไปประเทศ.....
6.2.....ส่งออกไปประเทศ.....
6.3.....ส่งออกไปประเทศ.....
6.4.....ส่งออกไปประเทศ.....
6.5.....ส่งออกไปประเทศ.....

7. กิจการของท่านผลิตสินค้าเองหรือไม่
 ไม่ได้ผลิตเอง เป็นผู้จัดจำหน่ายอย่างเดียว (กรุณาเขียนไปตอบข้อ 13)
 ผลิตสินค้าเองด้วย (ตอบข้อ 8)

ตอนที่ 3 ปัญหาของกิจการ

กรุณาระบุชื่อสำหรับผู้ที่ต้องการเข้าร่วมการเรียนรู้ในระดับต่อไป

8. ถ้ากิจการของท่านมีการผลิตสินค้าเอง ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาในการผลิตที่สำคัญที่สุดในกิจการของท่าน

- () ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร
- () ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องจักร – เทคโนโลยี
- () ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบในการผลิต
- () ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการ – เทคนิคการผลิต

9. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาด้านบุคลากรที่สำคัญที่สุดในกิจการของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน – พนักงานย้ายงานบ่อย
- () ปัญหาพนักงานขาดความรู้ความสามารถ
- () ปัญหาพนักงานขาดความตั้งใจในการทำงาน
- () ปัญหาพนักงานขาดความรับผิดชอบ
- () ปัญหาความขัดแย้งระหว่างพนักงาน

10. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาด้านเครื่องจักร – เทคโนโลยีที่สำคัญที่สุดในกิจการของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาการขาดแคลนเครื่องจักร - เทคโนโลยีที่ทันสมัย
- () ปัญหาขาดการบำรุงรักษาเครื่องจักรที่ดี
- () ปัญหาขาดความรู้ในการปรับปรุงพัฒนาเครื่องจักร
- () ปัญหาเครื่องจักรต้องคุณภาพ
- () ปัญหาเครื่องจักรไม่เหมาะสมกับงาน

11. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาด้านวัตถุดิบที่สำคัญที่สุดในกิจการของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ
- () ปัญหาวัตถุดิบคุณภาพดี หรือ คุณภาพไม่คงที่
- () ปัญหาวัตถุดิบมีราคาสูง หรือ เปลี่ยนแปลงราคาน่าอย
- () ปัญหาวัตถุดิบใช้เวลาการขนส่งนาน
- () ปัญหาการจัดเก็บวัตถุดิบ

12. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาเทคนิคการผลิตที่สำคัญที่สุดในกิจการของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาการขาดแคลนเทคนิคการผลิตที่ทันสมัย
- () ปัญหาขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต
- () ปัญหาของเสียจากการผลิตมีเป็นจำนวนมาก

- () ปัญหาสินค้าที่ผลิตได้มีคุณภาพไม่คงที่ หรือต่ำกว่ามาตรฐาน
- () ปัญหาระบบการผลิตที่ยังขาดมาตรฐาน

13. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหานในภาคการตลาดที่สำคัญที่สุดในกิจการของท่าน

- () ปัญหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
- () ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งราคา
- () ปัญหาด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย
- () ปัญหาด้านการส่งเสริมการตลาด

14. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาด้านผลิตภัณฑ์ที่สำคัญที่สุดของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาเรื่องคุณภาพสินค้า
- () ปัญหาเรื่องบรรจุภัณฑ์
- () ปัญหาสินค้าไม่มีความหลากหลาย
- () ปัญหาเรื่องตราสินค้ายังไม่เป็นที่แพร่หลาย
- () ปัญหาเรื่องการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

15. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาการตั้งราคาที่สำคัญที่สุดของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน
- () ปัญหาการแข่งขันราคางานคู่แข่งขันในตลาด
- () ปัญหาการเพิ่มขึ้นของต้นทุน
- () ปัญหาการต่อรองราคาจากผู้ซื้อ
- () ปัญหาวิธีการและระยะเวลาการรับชำระค่าสินค้าจากผู้ซื้อ

16. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาด้านซ่องทางการจัดจำหน่ายที่สำคัญที่สุดของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาข้อกฎหมาย การกีดกันทางการค้าจากประเทศไทยคู่ค้า
- () ปัญหาความล่าช้าของขั้นตอน และการทำงานของหน่วยราชการ
- () ปัญหาเรื่องการสื่อสาร เช่น ภาษา และวัฒนธรรมที่แตกต่าง
- () ปัญหาเรื่องต้นทุน ระยะเวลา และวิธีการขนส่ง
- () ปัญหาที่ยังขาดช่องทาง หรือผู้นำเข้าสินค้าที่เพียงพอในต่างประเทศ

17. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหาด้านการส่งเสริมการตลาดที่สำคัญที่สุดของท่านในปัจจุบัน

- () ปัญหาการโฆษณาถึงกลุ่มเป้าหมายทำได้ยาก

- () ปัญหาขาดความรู้ ความเข้าใจในความต้องการที่แท้จริงของตลาด
 - () ปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีไปยังตลาดต่าง ๆ
 - () ปัญหาที่ยังขาดการกระตุ้นตลาดโดยการให้ส่วนลดหรือของแถม
 - () ปัญหาที่ยังขาดความชำนาญในการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านอินเตอร์เน็ต

ตอนที่ 4 ความต้องการของตลาด

18. สินค้าหลักของบริษัทท่านได้แก่ (กรุณาเลือกเพียง 1 คำตอบที่สำคัญที่สุด)

- () ແປ້ງຂ້າວຈ້າວ
 - () ແປ້ງຂ້າວເໜີຍວ
 - () ເສັນໜມີ ເສັນກໍວຍເຕື່ອວທີ່ທຳຈາກຂ້າວ
 - () ຂົນມີປຶກຄອບ

19. สินค้าดังกล่าวส่งออกไปประเทศใดเป็นหลัก (กรุณาเลือกเพียง 1 คำตอบที่สำคัญที่สุด)

- () សហរដ្ឋអាមេរិកា () ជុំបូន
() ម៉ោងកង () សាធារនរដ្ឋប្រជាជនជីន
() មាលេឡើយ () ឥងគិតថ្លែង
() ព្រៃទេសខ័ណ្ឌ () សាស្ត្រព្រៃទេសខ័ណ្ឌ

20. ท่านคิดว่าความต้องการหลักที่สำคัญของลูกค้าในประเทศไทยคือ.....

ถ้าท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ กรุณารายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อผลการวิจัยที่มีความถูกต้องแม่นยำมากขึ้น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความอนเคราะห์ของท่าน

แล้วผู้วิจัยจะจัดสร้างผลการวิจัยอันอาจจะเป็นประโยชน์กับท่านทันทีที่เสร็จงานวิจัย

ภาคผนวก ช
รายชื่อผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว

รายชื่อผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว

บ. โรงสีน้ำนมชากเยง จำกัด

19 หมู่ 1 ต.เพชรเกษม

ต.ยายชา อ.สามพวน

จ.นครปฐม 73110

บ. สิทธินันท์ จำกัด

90/54-57 อาคารสาธรธานีชั้น 19 ถ.สาทรเหนือ

แขวงสีลม เขตบางรัก

กทม. 10500

บ. เอราวัณมาร์เก็ตติ้ง จำกัด

1774/77 ถ.จรัญสนิทวงศ์

แขวง บางบำหรุ เขตบางพลัด

กทม. 10700

บ.ไทยเจอลดี้ อินปอร์ต อี็กซ์ปอร์ต จำกัด

2532 ตราชกนอกรเขต ถ.รัชดาภิเษก

แขวง บางโคลล์ เขตบางกอกแหลม

กทม. 10120

บ.สีน้ำนมเรียบไทย จำกัด

38 หมู่ 6 ช.วัดอ้อมในญี่

ต.อ้อมในญี่ อ. สามพวน

จ.นครปฐม 73110

บ.แจ็กยิ่ง จำกัด

3333/22-24 ถ.สุคประเสริฐ

แขวงบางโคลล์ เขตบางกอกแหลม

กทม. 10120

บ.นานามาร์เก็ตติ้ง จำกัด

1909/235 ถ.จรัญสนิทวงศ์ ช.ร่วมพัฒนา

แขวง บางพลัด เขตบางพลัด

กทม. 10700

บ.พีแอนด์เคเคนเดอร์ไพร์ส(ไทยแลนด์) จำกัด

65/65 ม.5 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล

อ.พุทธมณฑล

จ.นครปฐม 73170

บ. อุตสาหกรรมแป้งไทย จำกัด

383 ต.ลาดหญ้า

แขวง สมเด็จเจ้าพระยา เขต คลองสาน

กทม. 10600

หจก.ไทยอยู่ 69/13 ถ.ร่วมสันติ ถ.ประดิพท์

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท

กทม.

10400

บ.ปทุมไรมิล แอนด์ แกรนารี จำกัด (มหาชน)

444 ชั้น 9 อาคารเอ็ม บี เค ทาวเวอร์ ถ.พญาไท

แขวง วังใหม่ เขต ปทุมวัน

กทม. 10330

บ.สุรีย์ อินเตอร์พูดส์ จำกัด

11/13 ม.3

ต.บ้านบ่อ อ.เมือง

จ.สมุทรสาคร 74000

บ. บางกอกอินเตอร์ฟูด จำกัด
383 ถ.ลาดหญ้า
แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน
กทม. 10600

บ.ไทยเบตเตอร์ฟู้ดส์ จำกัด
111/1 หมู่ที่ 3 ต.คุ้งพยอม อ.บ้านโป่ง
จ.ราชบุรี 70110

บ.กรุงเทพสถาชอนด์สเทรีล จำกัด
24 หมู่ 14 ถ.เพชรเกษม ต.ไธสง อ.สามพราน
จ.นนทบุรี 73110

บ.อะกริเอ็กซ์ จำกัด
139 อาคารเศรษฐีวรวน ห้อง14ปีชั้น14
ถนนบ้าน แขวงสีลม เขตบางรัก
กทม. 10500

หจก. พรัชัยอุดสาหกรรมชลบุรี
779/18 ถ.เจตนาจำเนศ
ต.บางปลาสร้อย อ.เมือง
จ.ชลบุรี 20000

บ.ชูปเปอร์ไทย อโภร อินดัสทรี จำกัด
52/80 ม. 9 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน
กทม. 10220

บ.โกลบบล อิมแพ็ค จำกัด
31 ม.9 ช.ปั่นนคร 1 ถ.บรมราชชนนี
แขวงคลองชั้น เขตคลองชั้น
กทม. 10170

บ.ดับบิว เค เอ็ม อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
99/9 ถ.รัชดาภิเษก
แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กทม. 10310

บ.วัลคอม จำกัด
20/21 ม.6 ช.รอดบำรุง
ถ.นาคนิวาส แขวงลาดพร้าว
กทม. 10310

หจก.ยกเสียงไชฟลา
505/32-33 ถ.สุขสวัสดิ์
แขวงบางปะกอก เขตราชภัฏนูญ
กทม. 10140

บ.เจ.เอ็ม.เอ็ม อิมปอร์ต แอนด์ เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
18 ม. 6
ต.แม่สาย อ.แม่สาย
จ.เชียงราย 57130

บ.โรงสีเอกไชย จำกัด
49/116 ม.8 ถ.รัตนนาธิเบศร์
ต.บางกระสอง อ.เมือง
จ.นนทบุรี 11000

บ.นากาส เทρดดิ้ง จำกัด
956/215 หมู่ 12 ถ.รามคำแหง
แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กทม. 10510

บ.ยูนีเวอร์แซลโปรดักส์(ไทยแลนด์) จำกัด
21/30-32 ช.อนุสรณ์1 ถ.พหลพลაไชย
แขวงเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบฯ
กทม. 10100

บ.พงษ์วิล จำกัด 383 ถ.ลาดหญ้า
แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน
กทม. 10600

บ.ที เอส ซี อิมปอร์ต เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
33/66 หมู่ 9 หมู่บ้านนันท์ลิน ถ.บรมราชชนนี
แขวงจิมพลี เขตคลองชัก
กทม. 10170

บ.สยาม เอฟ ซี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
383 ถ.ลาดหญ้า แขวงสมเด็จเจ้าพระยา
เขตคลองสาน
กทม. 10600

หจก.ไทยรามาเอ็นเตอร์ไพร์ส
722/11 ช.สวนพลู ถ.สาธรใต้
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาธร
กทม. 10120

บ.อาร์ เอส พูดส์เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด
54 ช.เพชรเกษม แขวงวัดท่าพระ
เขตบางกอกใหญ่
กทม. 10600

บ.โกลเด้นเต็ลฟูด จำกัด
122 ช.ลาดพร้าว26 ถ.ลาดพร้าว
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กทม. 10900

บ.จีเอฟเอ็ม จำกัด
117/34 หมู่3
ต.สวนหลวง อ.กรุงทุ่ม模范
จ.สมุทรสาคร 74110

บ.ยู แอนด์ วี อินเตอร์เทรด จำกัด
49/3-4 หมู่ 2 ถ.แจ้งวัฒนะ
ต.บางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

บ.ซีแอนด์พี เอเชียน โปรดักส์ กรุ๊ป จำกัด
1173/20-21 ถ.เจริญกรุง
แขวงสี่พระยา เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.ไทยพูดส์สถาพร จำกัด
149/371 ช.เพชรเกษม5 ถ.เพชรเกษม
ต.อ้อมน้อย อ.กระทุม模范
จ.สมุทรสาคร 74110

บ.สยามเดลต์ กรุ๊ป จำกัด
812 ถ.มหาไชย
แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร
กทม. 10200

บ.สากลธุรกิจเลิศรวมมิตร จำกัด
31-39 ช.การชลวัช 2 ถ.รามคำแหง24
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.ย่งตง จำกัด
88 หมู่ 4 ถ.สุขุมวิท103
แขวงหนองบอน เขตประเวศ
กทม. 10250

บ.ชูปเปอร์ เจ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
77/139 อาคารพินเฉพาะวะເວ່ອງຫັ້ນ33 ถ.กรุงธนบุรี
แขวงคลองตันไท่ เขตคลองสาน
กทม. 10600

บ.เยนเนอรัล ฟู้ด โปรดักส์ จำกัด
89 หมู่ 3 ถ.สีคิว-ต่าขุนทด
ต.วังโรงใหญ่ อ.สีคิว
จ.นครราชสีมา 30140

บ.ที.แคนทองอินเตอร์เทรด จำกัด
537/251-252 ถ.สาครประดิษฐ์ 37
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กทม. 10120

บ.บี.วี.บี. (2000) จำกัด
214 ช.พานิชอนันต์ ถ.สุขุมวิท 71
แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา
กทม. 10110

หจก. สุเมธนองคาย 615/1 ถ.ประจักษ์
ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.หนองคาย
43000

บ.ลีเชิง ไฮลั๊ดิ้ง (ไทยแลนด์) จำกัด
3871/61 ตروعกนอกเขต ถ.พระราม 3
แขวงบางโคลล์ เขตบางคอมมูน
กทม. 10120

บ.เอเชี่ยนเบสท์โปรดักท์(1999) จำกัด
245 หมู่ 1 ถ.เพชรเกษม
ต.ธรรมศาลา อ.เมือง
จ.นครปฐม 73000

บ.พอลส์ฟู้ดอินดัสทรี จำกัด
205/11 หมู่ 6 ช.นาสูช ถ.พัฒนาการ
แขวงปะเวศ เขตปะเวศ
กทม. 10250

บ.เอช.เค.แอนด์ ไทยฟู้ด จำกัด
54/2 หมู่ 5 ถ.พระราม 2
แขวงจอมทอง เขตจอมทอง
กทม. 10150

บ.วัลนีแม่สาย จำกัด
359/20-21 ถ.หลังวังทอง ม.7
ต.แม่สาย อ.แม่สาย
จ.เชียงราย 57130

บ.เยอวิเทรด จำกัด
5/133 หมู่ 16 ถ.ศรีนคินทร์
ต.บางแก้ว อ.บางพลี
จ.สมุทรปราการ 10540

บ.ชั้นฟูดส์ จำกัด
101/4 ม.20 นิคมฯ นวนคร
ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12120

บ. ป.สิริ เอ็กซ์ปอร์ตอิมปอร์ต จำกัด
28/20 ถ.สะพานปลา
ต.บางรัน อ.เมือง
จ.ระนอง 85000

บ.ฟู้ดสเปเชียลไลซ์ จำกัด
1048/5-6 ถ.เจริญกรุง
แขวงบางรัก เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.แอล.ที.ไอ. จำกัด
4/20-21 หมู่ 3 ถ.บางกรวย-ไทรน้อย
ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง
จ.นนทบุรี 11110

หจก.วราภรณ์อุตสาหกรรม 294 หมู่ 7
 ต.ศาลาเจ้าพ่อโรงทอง อ.วิเศษชัยชาญ
 จ.ช่างทอง
 14110

หจก.วออลล่า
 615/1 น.9 ช.คุ้มศรีสุมังคล์ ถ.ประจักษ์
 แขวงในเมือง จ.หนองคาย
 43000

บ.ทีดี อินเตอร์ชัฟพลา yal's จำกัด
 41/95 น.4 ถ.บางกรวย-ไทรน้อย
 ต.บางบัวทอง อ.บางบัวทอง
 จ.นนทบุรี 11110

บ.ฟู้ดแลนด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
 353 ช.สังข์สอน ถ.อ่อนนุช30
 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
 กทม. 10250

บ.ชางได อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
 99/230 น.1 แขวงสายไหม
 เขตสายไหม กทม.
 10220

บ.ไทย-เอ็มซี จำกัด
 968 ชั้น24-26 อาคารมูณีอี้อี้เฉลียง
 ถ.พระราม 4 แขวงสีลม เขตบางรัก
 กทม. 10500

บ.เบสท์ อิมปอร์ต เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
 99/127 หมู่ 19 ช.เพชรบูรณ์ ถ.พุทธอมนชาล
 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม.

บ.บลูเคลเพนท์ กรุงเทพ จำกัด
 89/17-18 น.9 ถ.วิภาวดีรังสิต
 แขวงสีกัน เขตดอนเมือง
 กทม. 10210

บ.ชัยอุดมสิน จำกัด
 403 ถ.อาคารสงเคราะห์
 แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร
 กทม. 10120

บ.สยาม-จีน อินเตอร์เนชั่นแนล เทρดดิ้ง จำกัด
 469/39 ช.วัดจันทร์ใน ถ.เจริญกรุง
 แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม
 กทม. 10120

บ.แอลฟ้า เชนทอรี่ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
 43 ช.สมเด็จเจ้าพระยา 11 ถ.สมเด็จเจ้าพระยา
 แขวงคลองสาน เขตคลองสาน
 กทม. 10600

บ.เอ็น.บี. แอลลูลิงค์ จำกัด
 79/26 ช.ผุกมิตร ม.2 ถ.ศรีนคินทร์
 แขวงหนองบอน เขตปะระเทศ
 กทม. 10250

บ.ภูมิชัยโปรดิวส์ จำกัด
 278 ถ.พลับพลาไซด์
 แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบฯ
 กทม. 10100

บ.พันท้ายนรสิงห์ อาหาร จำกัด
 920/33-35 ถ.เอกชัย
 ต.มหาชัย อ.เมือง จ. สมุทรสาคร 74000

บ.โกลเบิลฟูดเทรดดิ้ง จำกัด

1/13 ถ.สีลม

แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบ

กทม. 10100

บ.เอทนิคฟู้ดส์จำกัด

146/59 ถ.สุขุมวิท 71

แขวงพพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา

กทม. 10110

บ.ผลิตภัณฑ์อาหารเชฟชั้นยอด จำกัด

99/9 หมู่ 5 ถ.สวนผัก

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย

จ.นนทบุรี 11130

บ.คอมบายด์ฟูดส์ จำกัด

9/10 ถ.เจริญกรุง ตราอกมาตรฐานสากล

แขวงบางคอแหลม เขตบางคอแหลม

กทม. 10120

บ.พา-สยาม อินเตอร์เทรด จำกัด

619,621,623,1138/39-41 ถ.พระราม 3

แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา

กทม. 10120

บ.มิตรภาพข้าวหอม จำกัด

177/1 อาคารบางกอกสหประกันภัยชั้น 9

ถ.สุรุวงศ์ แขวงสุรุวงศ์

เขตบางรัก กทม. 10500

บ.ราช ฟู้ด แอนด์ ครีซิ่ง จำกัด

127 หมู่ 3 ต.ห้วยพระ อ.ดอนตูม

จ.นครปฐม

73150

บ.เจ.พี.อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

297/1 ช.สวัสดิ์ ถ.สุขุมวิท 31

แขวงคลองตัน เขตคลองเตย

กทม. 10110

บ.โซลانا จำกัด

273 ช. 53 ถ.พระราม 3

แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา

กทม. 10120

บ.มิงเจาอินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด

40/1 ช.นาคสพ์แยก 1 ถ.สุขุมวิท

แขวงคลองตัน เขตคลองเตย

กทม. 10110

หจก. เอ เอส เวิลด์ เทรดดิ้ง

69/21-22 ม.6 ช.กิงแก๊ก 54 ถ.กิงแก๊ก

ต.ราชอาลาหะ อ.บางพลี

จ.สมุทรปราการ 10540

หจก. ไทยวินเนอร์เทรดดิ้ง จำกัด

322/145 ช.หมู่บ้านอยู่เจริญ แยก 12

ถ.อโศก - ดินแดง

แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 11110

บ.อีสท์คอมแพ็กซ์(ประเทศไทย) จำกัด

211-213 ถ.ราชวงศ์

แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์

กทม. 10110

บ.อีโค้ชู (ไทยแลนด์) จำกัด

54 อาคาร อะรินทร์ ชั้น 5 ถ.สาธรเหนือ

แขวงสีลม เขตบางรัก

กทม. 10500

บ.ไวร์สแอนด์ฟูดส์ จำกัด
77/140 อาคารสินสาหกรรมทาวเวอร์ ชั้น33
แขวงคลองตันใหญ่ เขตคลองสาน
กทม. 10600

บ.ซี.พี.อินเตอร์เทรด จำกัด
313 อาคาร ซี.พี.ทาวเวอร์ ถ.สีลม
แขวงสีลม เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.เพ็นต้าอิมแพ็คซ์ จำกัด
38/15 ช.อนุมาณราชอนน ถ.สุขุมวิท
แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.เอ็กซิติค ฟู้ด จำกัด
ห้องเลขที่ 2405 ชั้น 24 อาคารเอ็มไพร์ทาวเวอร์
ถ.สาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร
กทม. 10120

บ.ไทยชิงอี้ อินเตอร์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด
72/85-87 ถ.เลียบแม่น้ำเจ้าพระยา
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กทม. 10120

บ.คอมไบบ์ ไทย ฟูดส์ จำกัด
3597/163 ช.แฟล้มนิมิตร
แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม
กทม.
10120

บ.เวลส์ แอนด์โก ยูนิเวอร์ส จำกัด
อาคาร แอล.พี.เอ็น ชั้น 12 ห้อง 216/43,49
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กทม. 10120

บ.อีสตันแฟ็บคอร์ปอเรชั่น จำกัด
120/381 ช.สมประสงค์ ถ.เพชรบุรี
แขวงถนนพญาไท เขตพญาไท
กทม. 10400

หจก. สยามฟู้ดอิมพอร์ทเอ็กซ์พอร์ท
46 ม. 12 ช. วัดบางฝ่าย ต.บางหัวสือ
อ.พระประแดง
จ.สมุทรปราการ 10130

บ.สุขให้ย อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
1/23 หมู่ 4 ต.ตันแทน ถ.แจ้งวัฒนะ
ต.คลองเกลื่อ อ.ปากเกร็ด
จ.นนทบุรี 11120

หจก. บ่วงหลีเทรดดิ้ง
135 ถ.ราชภูมิอุทิศ
ต.อรัญประเทศ อ.อรัญประเทศ
จ.สระบุรี 27120

บ.ฟีคไทย จำกัด
158 หมู่ 3 ต.หนองบัวศาลา⁺
อ.เมือง
จ.นครราชสีมา 30000

บ.โกลเด้นชานอินเตอร์เทรด จำกัด
437/310 ช.จรัญสนิทวงศ์ 35
หมู่บ้านบ้านแก้ว ถ.จรัญสนิทวงศ์
แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย
กทม. 10700

หจก. คุณญส่องออก
1/11 ถ.พิพัฒมงคล
ต.กุดป่อง อ.เมือง จ.เลย 42000

บ.ยูอารีซี (ประเทศไทย) จำกัด
52/136-138 ถ.รามคำแหง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.แอนเซอร์ล ฟู้ด อินเตอร์เทรด จำกัด
78 ช.พัฒนาการ 54 ถ.พัฒนาการ
แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
กทม. 10250

นจก. นิวເກີມ ອິນປອຣີຕ ເອັກ້ງປອຣີຕ
1159/47 ຂ.ສູທີພຣ ດ.ອໂສກ-ດິນແດງ
แขวงດິນແດງ ເຊືດດິນແດງ
ກທມ. 10400

บ.พ.แຄນດີເອສ ສຍາມຟູດສ ຈຳກັດ
154 ດ.ກຽງຮຸນບູລີ
แขวงຄລອງຕັ້ນໄກ ເຊືດຄລອງສານ
ກທມ.
10600

นຈກ. ອຸດມພຣວສດຸກອສຣວັງ
175 ມ. 6
ຕ.ຫນອງເຜືອ ອ.ທ່າລີ
ຈ.ເລຍ 42140

บ.ໄທຍ ທົກປ ຂ້ອຍສ ເອັກ້ງປອຣີຕ ຈຳກັດ
7/175 ດ.ສຽງຄວິນທີ່ ຂ.ວັດທະນາມແດງ
ຕ.ບາງແກ້ວ ອ.ບາງພລີ
ຈ.ສຸມທຽບກາງ 10540

บ.ນຄຣ ອິນເຕອຣິນເຊັ້ນແນລ ຈຳກັດ
81 ດ.ເຈົ້າຢູນຄຣ ຂ.ເຈົ້າຢູນຄຣ 45
แขวงບາງຄຳງູຕ່າງ ເຊືດຄລອງສານ ກທມ.

บ.ສຶກສັຍໂຄເວອຣີຕ ພິເຊເຊອົ່ງ ຈຳກັດ
1101/7 ດ.ວິເຊີຍໄວໂຫຼກ
ຕ.ນາຫັກ ອ.ເມືອງ
ຈ.ສຸມທຽບ 74000

บ.ເອເພັກ້ງ.ໂປຣດັກສ ຈຳກັດ
16/20 ດ.ສາທຣແນ່ອ
ແຂວງສີສັນ ເຊືດບາງຮັກ
ກທມ. 10500

บ.ພົງຄົດນັຍຝູດສ ຈຳກັດ
181,183,185 ຂ.ຈັດສັນທະກົດ 49/1
ແຂວງບາງນຳຫຸ ເຊືດບາງພລັດ
ກທມ. 10700

บ.ເຄສ ແອນດີ ພີ ຜິນດີເຄທ ຈຳກັດ(ມນາຄນ)
457-457/6 ສຸຂຸມວິທ 55 ຂ.ທອງໜ່ອ
ດ.ສຸຂຸມວິທ
ແຂວງຄລອງຕັ້ນແນ່ອ ເຊືດຄລອງເຕຍ
ກທມ. 10110

บ.ກຖະງວາຟຸດ ຈຳກັດ
1184/10 ຂ.ວັດໄຟເຈີນ ດ.ຈັນທນ
ແຂວງບາງໂຄລ ເຊືດບາງຄອແຫລນ
ກທມ. 10120

ນຈກ.ຈູເລີຍຕ ເອັກເຂລເລັນທ
99/104 ດ.ລຳລູກກາ ຂ.1 ນມູ່ທີ່ 6
ຕ.ຄູຄຕ ອ.ລຳລູກກາ
ຈ.ປຖຸນຮານີ 12130

บ.ນັ້ນດເວອຣົກ ຂັພພລາຍ ຈຳກັດ
38/309 ມ.1 ດ.ສຸຂາກີບາລ 1
ແຂວງບາງແກ ເຊືດບາງແກ ກທມ.

หจก.บางกอกซิลลี่ 156-158 ตราชกอสราນุภาพ ถ.เยาวราช แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ กทม. 10100	บ.สยามฟล่าวเอกสาร 1985 จำกัด 3 ม. 1 ถ.สุขุมวิท ช.ยิ่งประยูร แขวงบางแค เขตบางแค ^{กทม. 10160}
หจก.ไบรท์ไทร อินเตอร์เทรด 78 ช.พัฒนาการ54 ถ.พัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กทม. 10250	บ.โอลิฟนีชี คาร์โก้ เอเชีย จำกัด 3366/16 อาคารสิรินรัตน์ชั้น 19 ถ.พระราม4 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กทม. 10110
บ.บันยัน ทรี สปा จำกัด 21/100 อาคารไทยว่า 2 ถ.สาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กทม. 10120	บ.นำเช้า (ประเทศไทย) จำกัด 26 ช.สุขุมวิท 18 ถ.สุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กทม. 10110
บ.เอส เอ็ม ที ชี จำกัด 118 หมู่ 9 ช. วัดมหาวงศ์ ถ.ปู่เจ้าสมิงพราย ต. สำโรง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ 10130	บ. เอสโกเพ็คชินดัลสทรี จำกัด 153 เพนนินชูล่าพลาซ่า ถ.ราชดำเนิน แขวงคลุมพินี เขตปทุมวัน กทม. 10330
บ.ไทย—นิจินดัลสทรี จำกัด 77 หมู่13 ต.มะเรือแಡ อ.เมือง จ.ลำปูน 51000	บ.ชั่นมาสเตอร์ จำกัด 43 ชั้น 3 ช.สุขุมวิท51 ถ.สุขุมวิท แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กทม. 10110
บ.ชั้นยางอุตสาหกรรมอาหารจำกัด 112 ถ.สายไหม แขวงสีลม เขตบางรัก กทม. 10500	บ. สามมิตรอุตสาหกรรมอาหาร จำกัด 112 ถ.สายไหม แขวงสีลม เขตบางรัก กทม. 10500
บ.อิมพีเรียลเยนเนอรัลฟู้ดส์ อินดัสทรี จำกัด 3059 -3059/1-3 ถ.สุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพะโนนง กทม. 10260	หจก. วารีทีบรัพป์ 219 หมู่ 3 ต.บางปิง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

บริษัท ยูไนเต็ด พูดส์ (มหาชน)
19/111 หมู่ 7 ต.ท่าช้าง
แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน
กทม. 10150

หจก. สนับสนุนดิชพพลาย
174/10 หมู่ 4
ต.บ้านโนนหงส์ อ.อรัญประเทศ
จ.สระบุรี 27120

บ.ผลิตภัณฑ์อาหารกิมเยง จำกัด
99/99 หมู่4
ต.อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน
จ.สมุทรสาคร 74110

บ.คริสป์สแนคส์ จำกัด
21/63 ถ.สาธรใต้
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาธร กทม. 10120

หจก. พี.เอส.แม่สอดคอมปอร์ต เอ็กซ์ปอร์ต
21/2 ช.ศรีพานิช ถ.ศรีพานิช
ต.แม่สอด อ.แม่สอด
จ.ตาก 63110

บ.พงษ์มนี อิมปอร์ตเอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
59/3 ถ.สมุทรศักดิ์ราษฎร์
ต.มุกดาหาร อ.เมือง
จ.มุกดาหาร 49000

หจก.สนบีดูจะ 1998
47 ถ.พระยาบดินทร์
ต.อรัญประเทศ อ.อรัญประเทศ
จ.สระบุรี 27120

บ. ที.เอส.พูด จำกัด
65 หมู่ 2 ช.วัดสวนส้ม ถ.ปูเจ้าสมิงพราย
ต.สำโรงใต้ อ.พระประแดง
จ.สมุทรปราการ 10130

บ.ไทยมี จำกัด
889 ชั้น 17 ห้อง 173 อาคารไทยรีชี
ถ.สาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาธร
กทม. 10120

บ. ไทย瓦 พูด โปรดักส์ จำกัด (มหาชน)
21/63 ถ.สาธรใต้
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาธร
กทม. 10120

บ. เอ็นแพ็ค คอร์ปอเรชั่น จำกัด
325/7-9 ถ.หลานหลวง
แขวงสีแยกหมานาค เขตดุสิต กทม. 10300

บ.เพรชเดนท์เดนิชพูดส์ จำกัด
63/17 ช.เพชรเกษม81 ถ.เพชรเกษม
แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม
กทม. 10160

บ. อนที จำกัด
32/1 ช. ร.ร.พงษ์เวชอนุสรณ์
แขวงบางจาก เขตพระโขนง
กทม. 10260

บ.เดบาง จำกัด
291/47 ช.จรัญสนิทวงศ์85
ถ.จรัญสนิทวงศ์
แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กทม. 10700

บ.แพซิพิค อลดิน จำกัด 140/39 อาคารไอทีเอฟ ทาวเวอร์ 2 ชั้น 18 ถ.สีลม แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กทม. 10500	บ.ยูอาร์ซี (ประเทศไทย) จำกัด 52/136 – 138 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. 10240
บ.จี.คอสต้า เอเชีย จำกัด 62 อาคารเดอะมิลเลนเนียม ชั้น 24 ห้อง 2405 ถ.หลังสวน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน 10330	หจก. อาหารสะอาด 40/14 หมู่ 9 ตробกนหมู่บ้านนอกเขตเดิม แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กทม. 10800
บ.แคนปีตัลสแควร์ จำกัด 21/42 หมู่ 10 ถ.ปีนเกล้า-นครราชสีมา แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม. 10170	บ.โกลเบิลฟูด เทρดดิ้ง จำกัด 1/13 ถ.เสือป่า แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบ กทม. 10100
บ.อ.สุวรรณศร จำกัด 19/26 ถ.กม.ฝั่งซ้าย ต.อรัญประเทศ อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว 27120	หจก. เอ koswell จำกัด 69/21-22 หมู่ 6 ช.กิงแก้ว 54 ถ.กิงแก้ว ต.ราชาเทวะ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540
บ.ไทยลีกการเกษตร จำกัด 157 ช.อาคารสงเคราะห์ 6 แขวงทุ่งวัดตอน เขตสาทร กทม. 10120	หจก. ชัยรุ่งเรืองกิจ 9/6-7 ถ. จิตต์สุวรรณ ต.อรัญประเทศ อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว 27120
บ.ไทยภูลิโกะ จำกัด 898 อาคารสำนักงานเพลินจิตทาวเวอร์ชั้น 13 แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กทม. 10330	หจก.วัฒนกิจ 42/52 ถ.พิทักษ์พนมเขต ต.มุกดาหาร อ.เมือง จ.มุกดาหาร 49000
บ.โนเดอร์นฟู้ด อินดัสตรี จำกัด 73 หมู่ 6 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.สวนพริกไทย อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000	บ.สยามลัคกี้ จำกัด 65 ช. พัฒนาเวิร์ค (ช.3) ถ.สุขุมวิท 71 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กทม. 10110

บ.ลีเชิงไฮลติ้ง (ไทยแลนด์) จำกัด 3871/61 ตราชอกนกเขต ถ.พระราม3 แขวงบางโคลล์ เขต บางคอมมอน กทม. 10120	บ.พี ศรีอิริยะจำกัด 385/152 หมู่ 4 ช.ประชาอุทิศ 33 ถ.ประชาอุทิศ แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กทม. 10140
บ.สุรุเก้า เทราดิ้ง จำกัด 36/47 ถ.จรัญสนิทวงศ์ ตราชອດไฟว์วาร์ฟช์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กทม. 10700	บ.เออริเทจ สเน็ค แอนด์ เบฟเวอร์เจ จำกัด 34/1 หมู่ 5 ช.หมู่บ้านมาลีเขียนเตอร์ ถ.พุทธอมนทลสาย 4 ต.กระทุมลั่น อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
บ.โตเมน (ประเทศไทย) จำกัด 132 อาคารสินธาร ชั้น 7 ถ.วิทยุ แขวงคลองเตย ถนนพิพิธ กทม. 10330	หจก.บุญสังศักดิ์ เทราดิ้ง 967 ช.ตากสิน 18 ถ.ตากสิน แขวงบุคคล ถนนบุรี กทม. 10600
บ.รีน่า กรุ๊ป จำกัด 664 ถ.สุขุมวิท แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กทม. 10110	บ.ไทยเพรชเดนท์ พูดส์ จำกัด (มหาชน) 278 ถ.ศรีนครินทร์ แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. 10240
บ.ธัญญาภรณ สาгалการค้า จำกัด 1144 – 1158 ถ.ทรงวาด แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กทม. 10110	หจก. วรธน อิมปอร์ตเอ็กซ์ปอร์ต 9/27 ถ.ชิดลม ต.แม่สอด อ.แม่สอด จ.ตาก 63110
บ.วัฒน์ฟู้ด จำกัด 1332/1 ถ.ประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กทม. 10800	บ.ยูนิเวอร์แซล โปรดักส์ (ไทยแลนด์) จำกัด 21/30 – 32 ช.อนุสรณ์ 1 ถ.พลับพลาไซด์ แขวงเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบฯ กทม.
บ.โกลบบอด อิมเพ็ก จำกัด 31 หมู่ 9 ช.ปั่นนคร 1 ถ.บรมราชชนนี แขวงคลองชั้น เขตคลองชั้น กทม. 10170	บ.จิมสกุ๊ป จำกัด 2 ช.เลิศนิมิตร ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. 10240

บ.เวลสแอนกิ ยูนิเวอร์ส จำกัด
อาคารแอล.พี. เอ็น ชั้น 12 ห้อง 216/43,49
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กทม. 10120

บ.โซเรียนเดลฟูด จำกัด
122 ช.ลาดพร้าว26 ถ.ลาดพร้าว
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กทม. 10900

บ.คอมไบร์ไทย พูดส์ จำกัด
3597/163 ช.แฉล้มนิมิตร
แขวงบางโคลล์ เขตบางคอแหลม
กทม. 10120

หจก.ชนาธิมปอร์ต เอ็กซ์ปอร์ต
23-25 ถ.สุขศรีราชชัยรั吉ศ
ต.แม่สอด อ.แม่สอด
จ.ตาก 63110

บ.พี.ดี.อินเตอร์เทรด 92 จำกัด
10/47 หมู่ 1 ช.เจวี ถ.ติวนันท์
ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง
จ.นนทบุรี 11000

บ.แจส มาร์เก็ตติ้ง จำกัด
67/749 หมู่ 1
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กทม. 10210

บ.พี แอนด์ เอ็น โซเวอร์ชี ทรานสปอร์ต จำกัด
160/313 ช.ช่างอากาศอุทิศ3
แขวงสีกัน เขตดอนเมือง
กทม. 10210

บ.สยามร่วมมิตร จำกัด
6/1 ช.ประมวล ถ.สีลม
แขวงสีลม เขตบางรัก
กทม. 10500

หจก.ไทยวินเนอร์เทรดดิ้ง จำกัด
322/145 ช.หมู่บ้านอยู่เจริญแยก 12
ถ.อโศก-ดินแดง แขวงดินแดง
เขตดินแดง กทม. 11110

บ.คอมบายร์พูดส์ จำกัด
9/10 ถ.เจริญกรุง ต路口มาตามสุวรรณ
แขวงบางคอแหลม เขตบางคอแหลม
กทม. 10120

บ.กฤษฎาฟูด จำกัด
1184/10 ช.วัดไผ่เงิน ถ.จันทน์
แขวงบางโคลล์ เขตบางคอแหลม
กทม. 10120

บ.เชอร์วิส จำกัด
127/1 ม. 7 แขวงคลองถนน
เขตบางเขน
กทม. 10220

บ.พี.เอ.ส.คิว จำกัด
189 ม. 6 ถ.โคกสูง-พนทราย
ต.บางทรายใหญ่ อ.เมือง
จ.มุกดาหาร 49000

บ.อัลเฟรด อินเตอร์-คอม จำกัด
14/12-13 ชั้น 1 ช.เพชรบุรี19(จุลติศ)
ถ.เพชรบุรี แขวงถ.พญาไท
เขตราชเทวี กทม. 10400

บ.แฟร์นฟิลด์ จำกัด 105/4 หมู่ 6 ต.เพชรเกษม ต.คลองใหญ่ อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110	บ.เนทไกฟิลด์ จำกัด 261/28 หมู่ 1 ช.เพชรเกษม 90 ต.เพชรเกษม แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กทม. 10160
บ.ที เอ็ม ฟูดส์ จำกัด 278 ต.ศรีนคินทร์ แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. 10240	บ.ເອເຊີຍນເບສທ ໂປຣດັກທສ(1999)ຈຳກັດ 245 ມ.1 ດ.ພິເສດຖານ ທ.ຮຽນສາລາ ອ.ເມືອງ ຈ.ນະຄອນຫຼວງ 73000
หจก.อรุณปิติ 391/3 ม.5 ต.ท่าระหัด อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี 72000	หຈກ.ຕິດີ ອີສເຫດວົນ 34 ຂ.ມหาราช 13 ດ.ຖຸກຄອນແດງ ທ.ຕລາດ ອ.ເມືອງ ຈ.ຈັນທຸບ່ຽນ 22000
บ.เพ็นต้าອิมເພິກ໌ จำกัด 38/15 ช.อนุมาນราษฎร์ ต.สุรังศ์ แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กทม. 10500	บ.ໂກລເດັນ ກລອຣີ จำกัด 37/76 ต.รามอินทรา แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กทม. 10220
บ.ເຂວຍກລອຣີ จำกัด 109 ชั้น 9 อาคารชีชี ต.สุรังศ์ แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กทม. 10500	บ.ໄທຍື່ງຍື່ອ ອິນເຕອຣມາຮເກີດຕິ້ງ จำกัด 72/85-87 ດ.ເລີຍບແມ່ນໍ້າເຈົ້າພະຍາ แขวงช่องนนทรี เขตຍານນາວາ กทม. 10120
บ.ลี ແຮມປີ (ປະເທດໄທ) จำกัด 9/316 ม. 8 ต.พหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กทม. 10220	บ.ເຂວຍໜີ ອິນເຕອຣນັ້ນແນລ จำกัด 389/135 หมู่ 4 ต.เพชรเกษม แขวงบางแค เขตภาษีเจริญ กทม. 10160
บ.เจ.เอ็ม.เอ็ม อົມປອຣຕ ແອນດີ ເອັກປອຣຕ จำกัด 18 ມ.6 ຕ.ແມ່ສາຍ ອ.ແມ່ສາຍ ຈ.ເຊີຍຮາຍ 57130	บ.ເຊີຍນີ້ ຂັພພລາຍ ເຊັນເຕອຣ ຈຳກັດ 343 ທ້ອງທີ 10 ต.ສุรังศ์ แขวงบางรัก เขตบางรัก กทม. 10500

บ.การอาชี เอ็มพอยเรียม จำกัด 343 ห้องที่ 10 ถ.สุรังศ์ แขวงบางรัก เขตบางรัก กทม. 10500	บ.ไอ แอนด์ ยู จำกัด 69/66 ม.2 ช.วัฒนา ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120
บ.จัมเป้ เทคดิ้ง จำกัด 46/3ช.รัตนฤทธิ์ ถ.สุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กทม. 10110	บ.ไทย ท็อป ช้อยส์ เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด 7/175 ถ.ศรีนครินทร์ ช.วัดหนองแดง ต.บางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540
บ.ไทยอกริฟิดส์ จำกัด (มหาชน) 155/1 หมู่ 1 ถ.เทพารักษ์ ต.บางเสาธง กิ่งอ. บางเสาธง จ.สมุทรปราการ 10540	บ.สากลธุรกิจเลิศรวมมิตร จำกัด 31-39 ช.ดาวรัตน์ ถ.รามคำแหง 24 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. 10240
บ.เมเดียพีดี จำกัด 73/2 หมู่ 1 ต.คงชนะิมิน อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี 71120	บ.ชูปเปอร์ เจ อินเตอร์เนชันแนล จำกัด 77/139 อาคารสินสาธรทาวเวอร์ชั้น 33 ถ.กรุงธนบุรี แขวงคลองตันใหม่ เขตคลองสาน กทม. 10600
บ.อุดสานกรรมท่วงช์ หาดใหญ่ จำกัด 3/2 หมู่ 6 ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110	หจก.นิวເວັບ ອິມປອຣີ ເຊັກຊີປອຣີ 1159/47 ช.สุทธิพະ ถ.อโศก-ดินแดง แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 11110
บ.จิน จิน มาสเตอร์ดิ้ง จำกัด 3333/23 ถ.สุดประเสริฐ แขวงบางโคล่ เขตบางกอกแหลม กทม. 10120	บ.ทรหปีคอลແຄນນິ້ງ(ປະເທດໄທ)จำกัด(มหาชน) 1/1 หมู่ 2 ต.ทุ่งใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
บ.เฟเวอร์ช้อยส์ไทย จำกัด 100 ถ.เสรี 6 แขวงสawanหลวง เขตสawanหลวง กทม. 10250	บ.ซี-แอร์ เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด 1 อาคารที่เอชชั้น 5 ช.รัมฤทธิ์ ถ.เพชรบุรี แขวงคลุมพินี เขตปทุมวัน กทม. 10330

บ.ธนาวันอุตสาหกรรม จำกัด
281/1 ถ.สุรังศ์
แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.บีซีเอสเคส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
8/196 ม.6 ถ.พระราม2
แขวงบางนาด เขตจอมทอง
กทม. 10150

บ.เค็นท์เน็ต อินเตอร์เทรด จำกัด
42/314 ม.3 ถ.นิมิตใหม่
แขวงสามวาตะวันออก เขตคลองสามวา
กทม. 10510

หจก.ไทย-แอมป์โปรดักท์อิมปอร์ต-เอ็กซ์ปอร์ต
8/120 ถ.ประดิพัทธ์ ช.อุทัยรัตน์
แขวงสามเสนใน เขตคลองเตย
กทม. 10400

บ.เจ.พี.อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
297/1 ช.สวัสดี ถ.สุขุมวิท31
แขวงคลองตัน เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ.เอ็กซ์ติค ฟู้ดส์ จำกัด
ห้องเลขที่ 2405ชั้น24 อาคารเอ็มไพร์ทาวเวอร์
ถ.สาทรใต้ แขวงยานนาวา กทม. 10120

บ.เอฟ.เอฟ.เค. เอ็กซ์พอร์เตอร์ จำกัด
111/367 ถ.รัตนาริบบ์ ม.8
ต.บางกระสอ อ.เมือง
จ.นนทบุรี 11000

บ.แอลมทองอุตสาหกรรมอาหาร จำกัด
42/2 หมู่ 2 ถ.เพชรเกษม
ต.อ้อมใหญ่ อ.สามพาราน
จ.นครปฐม 73110

บ.นิวแอลมทองฟู้ดส์ อินดัสทรีส์ จำกัด
12/9 ถ.อุดมอมรินทร์
แขวงอุดมอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย
กทม. 10700

บ.สยามอินเตอร์ทราน จำกัด
3366/38 ช.มโนรัม ถ.พระราม4
แขวงคลองเตย เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ.ไทยฟู้ด โคงติงส์ จำกัด
909 หมู่ 15 ถ.เทพารักษ์
ต.บางเส้าง กิ่งอ.บางเส้าง
จ.สมุทรปราการ 10540

บ.บี.เอส.เอ.ฟู้ดโปรดักส์ จำกัด
1/41 หมู่ 3 ถ.ท้ายบ้าน
ต.ท้ายบ้าน อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ 10270

บ.ไทย-สุพรรณ ฟู้ดส์ อิมปอร์ต-เอ็กซ์ปอร์ต
1019/1-2 ช.ประชาอุทิศ 41 ถ.ประชาอุทิศ
แขวงบางนาด เขตราชวรวิหาร กทม.

บ.อาหารยอดคุณ จำกัด
99 หมู่ 2 ถ.นิมิตใหม่
แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี
กทม. 10510

บ.โพลีฟู้ด อิมพอร์ท-เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
1/2 ช.4 ถ.ลงหาดบางแสน
ต.แสนสุข อ.เมือง
จ.ชลบุรี 20000

บ.นครศรี เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
3/220 บ้านประชานิเวศน์1 อาคาร1
ถ.เทศบาลนิมิตราเนื้อ
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. 10900

บ.วีโก เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
53/26 ช.พึ่งมี52 สุขุมวิท
แขวงบางจาก เขตพระโขนง
กทม. 10260

บ.เช็น แอนด์ พี คอร์ปอเรชัน จำกัด
170/8 หมู่ 11 ช.่อนนุช 10 ถ.สุขุมวิท77
แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
กทม. 10250

บ.ตามิม คาร์โก จำกัด
101/140 ถ.สุขุมวิท ช.บุณณวิชี13
แขวงบางจาก เขตพระโขนง
กทม. 10260

บ.ที.จี.ที. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
649/1 หมู่บ้านบดินทรรักษษา ช.ลาดพร้าว94
แขวงวังทองหลาง เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.แมงโก้ทีน เอเชีย จำกัด
248/52 ม.17
เขตทวีวัฒนา กทม.10170

บ.มอลล์ เอเชีย จำกัด
313 อาคารชี.พี.ทาวเวอร์ ถ.สีลม
แขวงสีลม เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.ทาวเวอร์ อิมปอร์ต เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
324/67 ม.2
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กทม. 10210

บ.เน็ตเวิร์ค ชัพพลาย จำกัด
38/309 ม.1 ถ.สุขุมวิชาล1
แขวงบางแค เขตบางแค
กทม. 10160

บ.คาร์โก้ เนทเวิร์ค แอนด์ เออร์วิส จำกัด
3597/268 ตรอกนกออกเขต ถ.แฉล้มนิมิต
แขวงบางโคลล์ เขตบางคอแหลม
กทม. 10120

บ.ฟู้ดสเปเชียลไลร์ จำกัด
1048/5-6 ถ.เจริญกรุง
แขวงบางรัก เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.สปอร์ตลายน์ ออโต้พาร์ท (ประเทศไทย)
1/17 ถ.วัชรพล
แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน
กทม. 10220

ศิริว อิมปอร์ตแอนด์เอ็กซ์ปอร์ต(ประเทศไทย)จำกัด
20/7-8 ถ.สุขุมวิท แขวงคลองเตย
เขตคลองเตย กทม. 10110

บ.เพรชเดนท์ไซป์โปรดักส์ จำกัด(มหาชน)
278 ถ.ศรีนคินทร์
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.พรีเซอร์ฟ ฟู้ด สเปเชียลตี้ จำกัด
68/76-77 ม.5 ถ.พระราม2
แขวงจอมทอง เขตจอมทอง
กทม. 10150

บ.เบลซซิง อินเตอร์เนชั่นแนล อิมแพคซ์ จำกัด
216 ถ.กรุงธนบุรี
แขวงคลองตันไทร เขตคลองสาน
กทม. 10600

หจก.ไบรท์ไทน อินเตอร์เทรด
78 ช.พัฒนาการ54 ถ.พัฒนาการ
แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
กทม. 10250

บ.เซเว่นซีส์ เอเจนซีส์ จำกัด
412 ถ.สมเด็จพระเจ้าตากสิน
แขวงบุคคลิ เขตธนบุรี
กทม. 10600

บ.อินบิสโก(ประเทศไทย) จำกัด
365 หมู่2 ช.นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน
ต.คลองจิก อ.บางปะอิน
จ.พระนครศรีอยุธยา 13160

บ.กรีกอล อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
115/7 ช.จุลิติ ถ.เพชรบุรี
แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี
กทม. 10400

บ.ยูทีไอ เวิลด์วายด์ จำกัด
252/125-6 ชั้น27 อาคารสำนักงานเมืองไทย
ถ.รัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กทม. 10310

บ.เชค ไอ เวิลด์ไวร์ด มูฟเวอร์ จำกัด
45 ช.เลื่อนอวนพง.สุขุมวิท55
แขวงคลองตัน เขตคลองเตย
กทม. 10110

หจก.ชิตี้ทีคู้ด
107/4 ม.5 ถ.เชียงใหม่-ขอด
ต.แม่เหียะ อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ 50100

บ.บลูอเลฟ์ กรุงเทพ จำกัด
89/17-18 ม.9 ถ.วิภาวดีรังสิต
แขวงสีกัน เขตดอนเมือง
กทม. 10210

บ.เจไทย บางกอก จำกัด
59/19 หมู่6 หมู่บ้านพรรมนเย็นวิลล่า
ต.คุคต อ.ลำลูกกา
จ.ปทุมธานี 12130

บ.จินดาเจริญเทรดดิ้ง (ไทยแลนด์)
10/145-146ม.3
แขวงบางมด เขตจอมทอง
กทม. 10150

บ.ยูไนเต็ดแครี่ฟู้ดส์ จำกัด
879 ช.ร่วมเจริญ(บัวเกิด)
แขวงบางนา เขตพระโขนง
กทม. 10260

บ.นาตาชา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
79/3 ช.สุขุมวิท 2 (ช.พาสุก) ถ.สุขุมวิท
แขวงคลองเตย เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ.444 รัพพลาย จำกัด
51/1 ช.17 (มูดันธิรัมภกศล)
ต.ปากน้ำ อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ 10270

บ.พี.เอ.เอส.เทรด จำกัด
43/218 ม.3 ถ.พหลโยธิน
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน
กทม. 10220

บ.โซลانا จำกัด
273 ช. 53 ถ.พระราม 3
แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา
กทม. 10120

บ.เจ.เอม. อุตสาหกรรมอาหารจำกัด
2014/7 ช.พหลโยธิน34 ถ.พหลโยธิน
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กทม. 10900

บ.เคนมิน พูด์ส(ไทยแลนด์) จำกัด
600/7 ม.11 ถ.สุขุมวิท 8
ต.หนองขาม อ.ศรีราชา
จ.ชลบุรี 20280

บ.เกิร์ลพีเพิลฟู้ดสทัพส์ จำกัด
1/3 ช.ธนาคารกรุงเทพ ถ.เดือป่า
แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบ
กทม. 10100

บ.กีร์นแลนด์ แปซิฟิก จำกัด
32 ช.พาสนา 2 ถ.สุขุมวิท
แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา
กทม. 10110

บ.วี.อาร์. อินเตอร์เทรด จำกัด
81 ช.ลาดพร้าว 134 ถ.ลาดพร้าว
แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.อิมเพ็กซ์ เทคโนดิ้ง จำกัด
21/15 ช.จุลิติศ ถ.เพชรบุรี
แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี
กทม. 10400

บ.โรงงานผลิตภัณฑ์อาหารไทย จำกัด
42/1 หมู่ 2 ถ.เพชรเกษม
ต.อ้อมใหญ่ อ.สามพราน
จ.นครปฐม 73110

บ.เพรสเดนท์โปรดักส์ จำกัด(มหาชน)
278 ถ.ศรีนครินทร์
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.เอก.เอ.ไอ.ที.คอร์ปิเรชั่น จำกัด
99/222-244 ถ.นนทบุรี
แขวงช่องนนท์ เขตยานนาวา
กทม. 10120

บ.ซี.เอ็น.เอ็กซ์ปอร์ต แอนด์ ชิปปิ้ง จำกัด
68/437 หมู่ 8 ถ.เอกชัย
แขวงบางบอน เขตบางซื่อ เทียน
กทม. 10150

- บ.ไทยลีกการเกษตร จำกัด
157 ช.อาคารส่งเคราะห์ 6
แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร
กทม. 10120
- บ.เควอร์กอลฟ์ จำกัด
109 ชั้น 9 อาคารชีชีที ถ.สุรังสรรค์
แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก
กทม. 10500
- หจก.วังเดิมเอ็กซ์ปอร์ตเตอร์
10/78 หมู่ 7
แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน
กทม. 10150
- บ.เฟเวอริท ผู้ดูแล อินดัสเตรียล จำกัด
193 ม.5 ต.เวียงตลาด
อ.ห้างฉัตร
จ.ลำปาง 52190
- บ.ไฟร์โนริชันส์ จำกัด
87/84 ตึกโนเดอร์นทาวน์ ช.เอกมัย 3
ถ.สุขุมวิท 63
แขวงคลองตัน เขตคลองเตย
กทม. 10110
- บ.ไทย พัฒนาฟอร์เซ่น จำกัด
39/224 ม.2
ต.บางกระเจ้า อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000
- บ.ไลอ้อน เอเชีย (ไทยแลนด์) จำกัด
728 อาคารยูเนี่ยนເხົ້າສ ถ.บรมราชชนนี
แขวงบางบําhardt เขตบางพลัด
กทม. 10700
- บ.อิมมาเกล จำกัด
367/10 ถ.สีพระยา
แขวงสีพระยา เขตบางรัก
กทม. 10500
- บ.แอกโกร-อ่อน (ไทยแลนด์) จำกัด
124 หมู่ 1 ถ.พหลโยธิน
ต.บ้านดี้ อ.เมือง
จ.พะเยา 56000
- บ.เยอริเทฯ แครบีว แอนด์ ผู้ดู
198/11 ช.ยศส ถ.บำบึงเมือง
แขวงเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบ
กทม. 10100
- บ.ชิตตี้ท์กซ์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด
40/29 ม.5 ถ.กาญจนากิษก
แขวงบางบอน เขตบางบอน
กทม. 10150
- บ.บี.เอส.เอ.ส. ผู้ดูแลอัลฟ์ จำกัด
1/41 หมู่ 3 ถ.ท้ายบ้าน
อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ 10270
- บ.เอ็น ดี เค (ประเทศไทย) จำกัด
96/88 ม. 9 ถ.พระราม 2
แขวงบางมด เขตจอมทอง กทม.
- บ.ชั้นวา อินเตอร์ฟู้ด จำกัด
255 หมู่ 5 ถ.สุวรรณศร
ต.นนทรี อ.กบินทร์บุรี จ. ปราจีนบุรี

บ.เอกอน พูด โปรดักส์ จำกัด
39/9 – 10 ช.อนุมานราชธน ถ.สุรุวงศ์
แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กทม. 10500

บ.ไทยคอกสมอส พูดส์ จำกัด
262 หมู่ 6 ถ.พหลโยธิน
ต.สันคลາง อ.พาน
จ.เชียงราย 57120

บ.ดับบิว เค เอ็ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
99/9 ถ.รัชดาภิเษก
แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กทม. 10310

บ.เชิร์ช แอนด์ เชอร์ฟ อิมปอร์ตเอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
72 ช.สมเด็จพระเจ้าตากสิน 34
แขวงบุคคล เขตถนนบุรี
กทม. 10600

79 หมก.ชัยแคนเนล เทลาดิ้ง
111/4 ตpositor กะพานยา ถ.เจริญกรุง
แขวงสี่พระยา เขตบางรัก
กทม. 10500

หมก.กว้างເຂົ້າຫຼຸງ
208-210 ถ.ราษฎร์
แขวงຈັກຮຽດ ເພດສັນພັນຮຽດ
กทม. 10110

บ. แซนดี้ คราฟท์ เมอร์แซนไดซิ่ง จำกัด
29 ช.กาวรรณชัย 1 ถ.รามคำแหง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.สยาม-จีน อินเตอร์เนชั่นแนลเทเรดดิ้ง จำกัด
469/39 ช.วัดจันทร์ใน ถ.เจริญกรุง
แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กทม.

บ.พูดเด้นท์เทเรด จำกัด
232 /31 ถ.นเรศ แขวงสี่พระยา
เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.เช็ม. เค. ชิปปิ้ง จำกัด
4/4 ช.ร่วมมิตร ถ.วิภาวดี-รังสิต
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กทม. 10900

บ.ไทยพูดส์ สตาฟ จำกัด
149/371 ช.เพชรเกษม 5 ถ.เพชรเกษม
ต.อ้อมน้อย อ.กระหุ่มແບນ
จ.สมุทรสาคร 74110

บ. ยาธินี ໄລີ່ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
55 อาคารໄປໂອເຍັ້ສ ชั้น 1 ช.พร้อมพงษ์
ถ.สุขุมวิท 39 แขวงคลองตันเหนือ
เขตวัฒนา กทม. 10110

หมก. วิกเกอร์ เทลาดิ้ง
39/9 ช.อนุมานราชธน ถ.สุรุวงศ์
แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก
กทม. 10500

บ. สยามชัยอาหารสากลจำกัด
73/3 หมู่ 2 ถ.เพชรเกษม
ต.บางริ้น อ.เมือง
จ.ระนอง 85000

บ. เทρดบิรด์

54/69 ช.จรัญสนิทวงศ์ 12 ถ.จรัญสนิทวงศ์
แขวงวัดท่าพระ เขต บางกอกใหญ่
กทม. 10600

บ. มารีนฟายน์ พูดส์ จำกัด

284/9 หมู่ 2 ต.เพ^ล
อ.เมือง
จ.ระยอง 21000

บ. ฟีด เด็กซ์ จำกัด

3/164 -165 หมู่ 6
แขวงบางบอน เขตบางบอน
กทม. 10150

บ. ไทยโนเบนช่า อินเตอร์เนชันแนล จำกัด

61/8 หมู่บ้านทวีมิตร 2 ถ.พระราม 9
แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กทม. 10310

บ.แนชเชอรัล ฟู้ดส์ อินเตอร์เทรด จำกัด

78 ช.พัฒนาการ 54 ถ.พัฒนาการ
แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
กทม. 10250

บ.อาร์เօส พูดส์เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด

54 ช.เพชรเกษม 4 ถ.เพชรเกษม
แขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่
กทม. 10600

บ. แอนดี้ แอนด์ เกรซ จำกัด

161/195-197 หมู่ 9 ถ.วิภาวดีรังสิต
แขวงตลาดบางเขน เขตดอนเมือง
กทม. 10210

บ.ธารณ娜 จำกัด

37/8-9 ช.สะพานคู่ ถ.พระราม 4
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร
กทม. 10120

หจก. สนสันติชัยพลาญ

174/10 หมู่ 4
ต.บ้านใหม่หนองไทร อ.อรัญประเทศ
จ.สระแก้ว 27120

บ. เอเชียเทรด จำกัด

5/133 หมู่ 16 ถ.ศรีนคินทร์
ต.บางแก้ว อ. บางพลี
จ.สมุทรปราการ 10540

บ.นอร์มา อินเตอร์เทรด จำกัด

3315/25 ตราชกนกอกเขต ถ.เจริญกรุง 79
แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม
กทม. 10120

หจก. โคโน่า ชิปปิ้ง เอเชีย

4362 / 1 ถ.พระราม 4 แขวงพระโขนง
เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ. เอ็น. บี. แอลจูลิงค์ จำกัด

79/26 ช.ผุกมิตร หมู่ 2 ถ.ศรีนคินทร์
แขวงหนองบอน เขตประเวศ
กทม. 10250

บ. คิวิน บี อินเตอร์เนชันแนล จำกัด

110-112 ถ.แพร็งส์ราษฎร์
แขวงศาลาเจ้าพ่อเสือ เขตพระนคร
กทม. 10200

บ. สปอร์ช เทρดดิ้ง จำกัด
1296/16 ถ.กุงเทพ-นนทบุรี
แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ
กทม. 10800

บ. กลอรี ยูเนี่ยน จำกัด
34/41 หมู่ 13 ช.โชคชัย 4 ถ.ลาดพร้าว
แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว
กทม. 10310

หจก. เกรท เทสท์ ฟู้ดส์
178/10 ถ.เจษฎาภิเดช
ต.มหาชัย อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000

บ. จินจิน มาร์เก็ตติ้ง จำกัด
3333/23 ถ.สุดปรัชเสริช
แขวงบางโคลล์ เขตบางคอมมอน
กทม. 10120

บ. เอเชีย สตาร์ เทρดดิ้ง จำกัด
777/19 ถ.ประชาธิรัฐบำเพ็ญ
แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง
กทม. 10310

บ.เอเชีย -ยูโน อินดัสตรี จำกัด
898/9 ชั้น7 อาคารเอส维 ชิตี้ ถ.พระราม 3
แขวงบางโพงพาง เขตดอนเมือง
กทม. 10120

บ.ปั้นย์ເຍສັງ จำกัด
1/24 ช.ธนาการกุงเทพ ถ.เสือป่า¹
แขวงป้อมปราบ เขตป้อมปราบฯ
กทม. 10100

หจก. วิสุทธิ์ อินเตอร์เนชันแนล
29 ช. 40 ถ.ท้ายบ้าน
ต.ปากน้ำ อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ 10270

หจก. โทรฟิโก เอ็นเตอร์ไพรส์
2534/54 ช.ราชภัฏอุทิศ 1 ถ.พระราม 3
แขวงบางโคลล์ เขตบางคอมมอน
กทม. 10120

บ.ไทย-สุพรรณ พัคส์ อิมปอร์ตเอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
1019/1-2 ช.ประชาอุทิศ 41 ถ.ประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตราชภัฏนูรอนะ
กทม. 10140

บ.ไทยโอบารส จำกัด
289 ช.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง
แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง
กทม. 10240

บ.อาช. เ. คอมเมอร์เชียล จำกัด
103/26 หมู่ 2
ต.บ้านไร่ อ.เมือง
จ.ราชบุรี 70000

หจก. ลีโอ โปรดักส์
148 ช.อินทนนท์ 45 ถ.รัชดาภิเษก
แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง
กทม. 10310

บ.ชิตี้ฟู้ด จำกัด
171/26-27 หมู่ 2 ถ.พุทธบูชา
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ
กทม. 10140

บ. ที เอช เอเชียน อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
25/2 หมู่ 7 ต.ดอนขิมพลี
อ.บางน้ำเปรี้ยว
จ.ฉะเชิงเทรา 24170

บ. บลูเจร์ จำกัด
5 สุพินโภศดแมเนชั่น ชั้น 1 ห้อง 106
ช.ลาดพร้าว 60 (สว่างศิลป์) ถ.ลาดพร้าว
แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง
กทม. 10240

บ.แมกซ์เซล คัสคอม เคลียร์แรนช์ จำกัด
508/33 ตรอกวัดโพธิ์ ถ.เจริญกรุง
แขวงบางคอแหลม เขตบางคอแหลม
กทม. 10120

บ. ศิวะ อิมปอร์ตแอนด์เอ็กซ์ปอร์ต(ประเทศไทย) จำกัด
207-8 ถ.สุขุมวิท
แขวงคลองเตย เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ.เดียวตึกแข้ง (2525)จำกัด
33 ช. 40 ถ.ท้ายบ้าน
ต.ปากน้ำ อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ 10270

บ.แอล.เค.อิมปอร์ตเอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
605/19 ตรอกวัดจันทร์ใน ถ.พระราม3
แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กทม.

บ.ลีวา คอร์ปอเรชัน จำกัด
69/67 หมู่ 2
ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12120

บ.เอ็น.เค.ไทร์ จำกัด
257 ถ.ราชดำเนิน
แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กทม. 10330

หจก. บำบัดราชภาร্ত
74/6-7 ถ.บูรพาภิรมย์
ต.อรัญประเทศ อ.อรัญประเทศ
จ.สระแก้ว 27120

บ.เทวสิน จำกัด
695 ช.สุขุมวิท 50
แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ.สยาม เพสท์ไพรดักซ์ (1999) จำกัด
27/122 หมู่ 3 ต.คอกกระ徽
อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000

บ.อลิส เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด
239/59 ช.เพิมสิน ถ.ประชานงค์ฯ
แขวงดินแดง เขตดินแดง
กทม. 11110

บ.เพรสแมน(ประเทศไทย) จำกัด
47/9 หมู่ 9 ช.นาวีเสถียร ถ.แจ้งวัฒนะ
ต.บางพุด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

บ.คคลัสสิกคลาส จำกัด
108 ถ.ริมคลองประปา
แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ
กทม. 10800

บ. เคด อินเตอร์เทรด จำกัด
138/52 อาคารจูเวลเดอร์ เบื้องหน้าชั้น 14
ถ.นเรศ แขวงสีพระยา เขตบางรัก
กทม. 10500

บ.เซอร์ฟิซ (ไทยแลนด์) จำกัด
37/3 หมู่ 5 ต.บางกะสอ
อ.เมือง
จ.นนทบุรี 11000

บ.สยามเกทเทรดดิ้ง จำกัด
56/58 หมู่ 6 ถ.บีบีก้า-นครชัยศรี
แขวงคลึงชัน เขตคลึงชัน
กทม. 10170

บ.ไดนามิก มาเก็ตติ้ง จำกัด
256 ถ.ศรีนครินทร์
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ.ปาลแม็กซ์ จำกัด
66/42 หมู่ 5 ถ.ร่มเกล้า
แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี
กทม. 10510

หจก.รัชต์ หวานสปอร์ต
124/710 หมู่ 4 ถ.ติวนันท์ ช. Heraดี
ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง
จ.นนทบุรี 11000

บ. ศุภ เทรดดิ้ง จำกัด
3531/321-322 ช.มณีชาน ถ.แฉล้มนิมิตร
แขวงบางโคลล์ เขตบางกอกแหลม
กทม. 10120

บ. ทรัพย์สุดาร์ เอ็กซ์เพรส อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
29 ถ.สาธรใต้ ช.บ้านแบบ
แขวงยานนาวา
เขตสาทร กทม. 10120

บ. พี.เอ็ม. เจ. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
77/107 หมู่ 11 ช.ปัช្យวิภาณ์ 1
แขวงคันนายาว เขตบึงกุ่ม
กทม.

บ. เอช.เค.แอนด์. ไทยฟู้ด จำกัด
54/2 หมู่ 5 ถ.พะรำน 2
แขวงจอมทอง เขตจอมทอง
กทม. 10150

บ.ปียะภันฑ์ อินเตอร์กรุ๊ป จำกัด
277 ช.กุนที ถ.รัชดาภิเษก
แขวงดินแดง เขตดินแดง
กทม. 11110

บ.นรา อินเตอร์เนชันแนล จำกัด
81 ถ.เจริญนคร ช.เจริญนคร 45
แขวงบางลำภูล่าง เขตคลองสาน
กทม. 10600

บ.วี. แพค. แอนด์ มูฟ (กรุงเทพ) จำกัด
1048/5 ช.พูนสิน (สุขุมวิท66/1) ถ.สุขุมวิท
แขวงบางจาก เขตพระโขนง
กทม. 10260

บ. ไทยกัสร์ จำกัด
1296/37 ถ.กรุงเทพ-นนทบุรี
แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ
กทม. 10800

บ.วี.เอ็น. เท็นเตอร์เทอร์ดิ้ง จำกัด
656/175 ช.จรัญสนิทวงศ์
แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด
กทม. 10700

บ.พี.ซี. เอ็น. อิมปอร์ต เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
235/223 ถ.รัชดาภิเษก (ท่าพระ-ตากสิน)
แขวงบุคคล เขตธนบุรี
กทม. 10600

หจก. น้ำพริกแม่ครี
245 หมู่ 1 ถ.เพชรเกษม
ต.ธรรมศาลา อ.เมือง
จ.นครปฐม 73000

บ.เพ็ทอณฑ์ญาทิพย์ จำก.
889 ไทยซีซี ชั้น 33 ถ.สาทรใต้
แขวงยานนาวา เขต สาทร
กทม. 10120

บ. ทรานส์ แอนด์ แอนด์ ซี คาร์โก้ พีทีอี ลิมิเต็ด จำกัด
6 ช.เฉลิมເຊດ 4 ถ.ยุคล 2
แขวงวัดเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบฯ
กทม. 10100

บ. วิกัณชญา จำกัด
71/22-23 ช.อินทามระ 40 ถ.สุทธิสารฯ
แขวงดินแดง เขตดินแดง
กทม. 11110

บ. วัลนีแม่สาย จำกัด
359/20-21 ถ.หลังวังทอง หมู่ 7
ต.แม่สาย อ.แม่สาย
จ.เชียงราย 57130

ชั้วากลส อิมปอร์ตเอ็กซ์ปอร์ต แอนด์ แพ็คเกจจิŋ
126/239 หมู่3 ถ.เอกชัย
แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง
กทม. 10150

บ. จีซีเอฟ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
669/29 ถ.จรัญสนิทวงศ์
แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด
กทม. 10700

บ. แอดเครชเชอร์ คอนคอร์ด จำกัด
646/21 ถ.จรัญสนิทวงศ์
แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด
กทม. 10700

บ. แพ็คฟู้ด จำกัด (มหาชน)
103 ถ.นนทบุรี แขวงช่องนนทบุรี
เขตyanนาวา
กทม. 10120

บ. تابานี จำกัด
244/254 หมู่ 8 ถ.ลาดพร้าว
แขวงวังทองหลาง เขตบางกะปิ
กทม. 10240

บ. เดอะฟลอร์รีส์พาร์ค จำกัด
33 ช.สุขุมวิท 46 ถ.สุขุมวิท
แขวงพระโขนง เขตคลองเตย
กทม. 10110

บ.พี.เค.ยูโนนิค จำกัด
184/104 ชั้น 19 อาคารฟอร์ม ทาวเวอร์
ถ.รัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง
เขตห้วยขวาง กทม. 10310

บ.สหานภาพ จำกัด

428/92 ถ.พิษณุโลก

แขวงสีแย้มหนานาค เขตดุสิต

กทม. 10300

บ. เอ็มทีเอ เทρด จำกัด

89/2 หมู่ 9 ถ.วิภาวดีรังสิต

แขวงสีกัน เขตดอนเมือง

กทม. 10210

บ. สยามไกรเวช จำกัด

725/27 ถ.จรัญสนิทวงศ์

แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด

กทม. 10700

บ.ท็อป ทริปเปิลวัน เทρดดิ้ง จำกัด

306/11 ช.สุทธิพร ถ.อโศก-ดินแดง

แขวงดินแดง เขตดินแดง

กทม. 11110

บ. ชี-แอร์ เอ็กซ์ปอร์ต จำกัด

1 อาคารทีเอชชั่น 5 ช.ร่วมฤทธิ์ ถ.เพลินจิต

แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน

กทม. 10330

บ. เก้า โมเดลส์ จำกัด

438/32 ช.สุขุมวิท 63 ถ.สุขุมวิท

แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา

กทม. 10110

บ. ทรานส์-ลิงค์ เอ็กซ์เพรส(กรุงเทพ) จำกัด

61 อาคารทวิชั้น 2 ถ.เกษตรราชภูมิ

แขวงคลองเตย เขตคลองเตย

กทม. 10110

หจก. เลยวินัยไทย-ลาว

182 หมู่ 6 ต.หนองผึ้ง

อ.ท่าลี่

จ.เลย 42140

บ. อัลบาทรอส จำกัด

187/64-65 ช.ลาดพร้าว 122

ถ.ลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง

เขตบางกะปิ

กทม. 10240

บ.ดีไซน์ คลาสสิก จำกัด

4/1 ถ.เดโช แขวงสุริyawas

เขตบางรัก

กทม. 10500

บ.วี แพค แอนด์ มูฟ จำกัด

65 หมู่ 8 ต.หนองแก่ว

อ.หางดง

จ.เชียงใหม่ 50230

บ.ชั้นฟลาก อุตสาหกรรม จำกัด

45 หมู่ 11 ต.บางเลน

จ.นครปฐม

73130

หจก.สินอุดมแบงช
19/1 หมู่ 7 ต.เพชรเกษม
ศ.รีชิง อ.สามพวน
จ.นครปฐม 73110

บ.สิทธินันท์ จำกัด
90/54-57 อาคารสำนักงานชั้น 19 ต.สาวเหนือ
แขวงสีลม เขตบางรัก
กทม. 10500

หจก.แอลเอ็ม อิมปอร์ตเอ็กซ์ปอร์ต จำกัด
200/140 ม.1
ต.หลักหก อ.เมือง
จ.ปทุมธานี 12000

บ.จีเอฟเอ็ม จำกัด
117/34 ม.3
ต.สวนหลวง อ.กระทุ่มแบน
จ.สมุทรสาคร 74110

หจก.แปงโคราซ
284 ม. 4
ต.สายไหม อ.โนนไทย
จ.นครราชสีมา 30220

บ.บางกอกอินเตอร์ฟูด จำกัด
383 ถ.ลาดหญ้า
แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน
กทม. 10600

บ.พงษ์วิไล จำกัด
383 ถ.ลาดหญ้า
แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน
กทม. 10600

ภาคผนวก C
ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางภาคผนวก แสดงขนาดของกลุ่มตัวอย่างในระดับความเชื่อมั่น 95%

ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
10	.10	220	140	1200	291
15	14	230	144	1300	297
20	19	240	148	1400	302
25	24	250	152	1500	306
30	28	260	155	1600	310
35	32	270	159	1700	313
40	36	280	162	1800	317
45	40	290	165	1900	320
50	44	300	169	2000	322
55	48	320	175	2200	327
60	52	340	181	2400	331
65	56	360	186	2600	335
70	59	380	191	2800	338
75	63	400	196	3000	341
80	66	420	201	3500	346
85	70	440	205	4000	351
90	73	460	210	4500	354
95	76	480	214	5000	357
100	80	500	217	6000	361
110	86	550	226	7000	364
120	92	600	234	8000	367
130	97	650	242	9000	368
140	103	700	248	10000	370
150	108	750	254	15000	375
160	113	800	260	20000	377
170	118	850	265	30000	379
180	123	900	269	40000	380
190	127	950	274	50000	381
200	132	1000	278	75000	382
210	136	1100	286	100000	384

ที่มา : Krejcie, Robert V. and Daryle W.Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities"

ภาคผนวก ง
ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางภาคผนวกที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

Npar Tests

Chi-Square Test

Frequency

Production

	Observed N	Expected N	Residual
man	43	25.3	17.8
machine	4	25.3	-21.3
material	34	25.3	8.8
method	20	25.3	-5.3
Total	101		

Test Statistics

	PRODUCTION
Chi-Square ^a	34.485
df	3
Asymp. Sig.	.000

^a 0 cells (.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expect cell frequency is 25.3

ตารางภาคผนวกที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

Npar Tests

Chi-Square Test

Frequency

MARKETING

	Observed N	Expected N	Residual
product	48	52.8	-4.8
price	71	52.8	18.3
place	80	52.8	27.3
promotion	12	52.8	-40.8
Total	211		

Test Statistics

	MARKETING
Chi-Square ^a	52.299
df	3
Asymp. Sig.	.000

^a 0 cells (.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expect cell frequency is 52.8

ตารางภาคผนวกที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

Npar Tests

Chi-Square Test

Frequency

Requirements from Customers

	Observed N	Expected N	Residual
Quality	137	140.7	-3.7
Others	74	70.3	3.7
Total	211		

Test Statistics

	Requirements from Customers
Chi-Square ^a	.287
df	1
Asymp. Sig.	.592

^a 0 cells (.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expect cell frequency is 25.3

ภาคผนวก ๔

สถิติการส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าว

การส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย

ตารางภาคนวากที่ 5 ปริมาณและมูลค่าส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวของไทย

ปี	ปริมาณ (ล้านตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2539	0.143	3,304.1
2540	0.135	3,719.8
2541	0.138	4,132.3
2542	0.151	4,280.9
2543	0.154	4,851.7
2544 (มค. – กย.)	0.100	3,689.1
อัตราเพิ่มร้อยละ	2.636	9.514

ที่มา : กรมศุลกากร, 2544

ตารางภาคนวากที่ 6 ตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ข้าวที่สำคัญของไทย

ประเทศ	2539	2540	2541	2542	2543
ญี่ปุ่น	1,473.2	1,473.4	1,511.3	1,581.2	1,773.3
สหรัฐอเมริกา	318.9	406.7	510.9	505.1	596.7
มาเลเซีย	346.1	427.1	427.5	464.8	484.1
ออสเตรเลีย	77.6	98.4	193.5	299.7	409.2
อื่นๆ	1,088.3	1,314.2	1,490.8	1,429.6	1,588.9
รวม	3,304.1	3,719.8	4,134.0	4,280.4	4,852.2

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า, 2544

ตารางภาคนวที่ 7 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเป็นข้าวเจ้าของไทยไปยังประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	2542		2543		2544		2545	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
โลก	21,604	371.4	29,146	430.9	24,612	429.7	26,460	442.3
ฮ่องกง	8,098	125.1	10,031	146.1	8,442	133.3	9,483	145.1
สหรัฐอเมริกา	2,638	53.7	2,608	52.6	3,070	61.8	3,253	61.7
สิงคโปร์	3,966	62.7	7,206	63.2	3,826	59.8	3,930	59.8
มาเลเซีย	2,521	41.3	3,766	58.1	2,920	49.5	3,619	59.3
ญี่ปุ่น	645	18.4	1,141	30.8	1,599	42.0	681	20.5
ฟิลิปปินส์	118	1.9	90	1.3	35	0.6	1,025	14.9
ออสเตรเลีย	618	12.6	681	13.8	711	15.3	625	13.1
แคนาดา	470	9.8	635	13.4	585	12.7	592	12.3
ฝรั่งเศส	424	8.4	361	7.2	493	9.7	512	10.0
บราซิล	399	6.2	482	7.1	571	8.8	573	8.4

ที่มา : ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย กรมศุลกากร, 2545

ตารางภาคนาที 8 ปริมาณและมูลค่าส่งออกสินค้าและก่อจ่ายต่างของไทยไปยังประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	2542		2543		2544		2545	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
โลก	34,856	1,015.1	36,424	1,143.5	37,301	1,295	36,614	1,180.5
สหรัฐอเมริกา	6,971	214.1	8,547	279.4	8,796	306.6	9,443	345.0
มาเลเซีย	10,205	219.2	10,656	215.0	10,722	250.8	11,316	252.4
แคนาดา	1,912	62.7	2,357	77.5	2,379	85.2	2,470	84.4
ญี่ปุ่น	3,975	198.3	3,339	203.0	4,140	271.7	1,118	73.2
ออสเตรเลีย	1,165	38.8	1,747	63.4	1,458	52.3	1,675	60.0
สหราชอาณาจักร	665	22.0	632	21.8	687	26.9	1,144	60.0
ฮ่องกง	3,458	64.3	2,183	61.6	2,183	67.2	1,937	55.8
เนเธอร์แลนด์	1,124	34.5	1,373	45.2	1,313	50.3	1,458	54.7
สิงคโปร์	1,530	36.2	1,389	36.7	1,356	35.8	1,197	29.7
ฝรั่งเศส	819	23.2	969	28.0	858	26.4	883	26.5

ที่มา : ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย กรมศุลกากร, 2545

ตารางภาคนวกที่ 9 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกแบ่งข้าวเหนียวของไทยไปยังประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	2542		2543		2544		2545	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
โลก	58,523	1,181.2	68,444	1,331.7	62,666	1,299.7	68,325	1,541.5
ญี่ปุ่น	26,345	628.7	32,908	763.9	28,439	715.7	25,519	854.4
มาเลเซีย	12,551	199.7	13,304	202.3	12,242	204.0	13,073	210.4
ย่องกง	7,312	117.0	9,412	139.9	8,982	143.9	11,191	171.6
สหรัฐอเมริกา	3,168	69.8	3,619	73.8	3,033	64.3	3,470	69.0
ไดหัวัน	2,555	45.9	1,398	21.9	1,862	26.5	3,873	55.2
ฟิลิปปินส์	1,104	18.1	1,800	27.2	2,273	37.2	2,833	43.6
อินโดนีเซีย	65	1.0	144	2.0	375	4.8	2,656	34.6
สิงคโปร์	1,869	30.1	1,922	28.1	1,543	23.4	1,886	27.4
แคนาดา	586	12.2	685	14.1	705	15.6	726	15.3
ออสเตรเลีย	373	7.8	411	8.4	412	9.1	385	9.0

ที่มา : ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย กรมศุลกากร, 2545

ตารางภาคผนวกที่ 10 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกขั้นปั้งกรอบของไทยไปยังประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	2542		2543		2544		2545	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
โลก	34,323	1,633.4	17,992	1,865	17,951	2,056.4	21,187	2,356.3
ญี่ปุ่น	23,434	728.7	5,398	768.5	5,431	811.1	5,447	771.9
ออสเตรเลีย	2,384	229.4	2,613	309.4	2,443	295.7	2,835	328.1
สหรัฐอเมริกา	1,483	141.7	1,794	169.8	2,062	222.3	2,312	235.3
สาธารณนาจักร	122	12.2	140	16.3	563	87.7	1,335	223.3
เนเธอร์แลนด์	1,697	128.5	1,380	125.1	1,379	136.3	1,991	211.5
สิงคโปร์	510	61.3	462	56.2	464	59.4	614	81.2
กัมพูชา	505	18.8	837	27.9	1,021	33.3	1,499	64.9
ชาติดิจาระเบีย	984	63.9	1,131	69.4	768	51.8	967	62.7
ไต้หวัน	215	24.3	150	23.9	207	33.0	424	60.9
นิวซีแลนด์	129	18.0	341	44.2	433	56.1	358	45.4

ที่มา : ข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย กรมศุลกากร, 2545

ภาคผนวก ฉบับ

การลดความสูญเสีย 7 ประการ

การลดต้นทุนการผลิตด้วยการลดความสูญเสีย 7 ประการ

1. ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตมากเกินไป โดยการพยายามผลิตสินค้าให้อยู่ในระดับพอดีกับความต้องการของลูกค้า ไม่ผลิตมากเกินไป หรือน้อยเกินไป ซึ่งการจะผลิตสินค้าให้อยู่ในระดับเหมาะสมได้นั้น จะต้องเริ่มจากการคาดการณ์ความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง หมายถึง ฝ่ายการตลาดจะต้องทราบความต้องการ คือ บริมาณสินค้าที่ลูกค้าสั่งซื้อ และกำลังจะสั่งซื้อได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนทราบถึงกำหนดระยะเวลาส่งมอบที่แน่นอน เพื่อให้ฝ่ายผลิต ผลิตสินค้าได้เสร็จตามปริมาณและเวลาที่ต้องการ ซึ่งหน้าที่ของฝ่ายตลาดก็คือ จะต้องติดตามความเคลื่อนไหวของตลาด และความต้องการของลูกค้าอยู่ตลอดเวลา เพราะสภาพการณ์ตลาดในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว หากฝ่ายการตลาดไม่ทราบข่าวสารข้อมูลของตลาดที่ดีพอแล้วก็อาจจะทำให้การคาดการณ์ความต้องการของตลาดคาดเดาความเป็นจริง สงผลให้กิจการปรับตัวไม่ทันกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งจะทำให้กิจการสูญเสียตลาดได้ในที่สุด

2. ความสูญเสียเนื่องจากการเก็บสต็อกที่ไม่จำเป็น โดยการพยายามจัดเตรียมวัตถุดิบในการผลิตในปริมาณที่เหมาะสม หรือการพยายามจัดเก็บให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะการจัดเก็บวัตถุดิบ หรือสินค้าสำเร็จรูปไว้มากเกินความจำเป็นนั้น ก่อให้เกิดต้นทุนได้หลายประการ เช่น ต้นทุนของพื้นที่จัดเก็บ แรงงานและการจัดการจัดเก็บ วัตถุดิบอาจเสื่อมสภาพหากขาดการจัดการที่ดี ต้นทุนจะเพิ่มมากกว่าจะแบ่งส่วนวัตถุดิบเป็นเงินได้ใช้เวลานาน เหล่านี้เป็นต้น แนวทางการแก้ไขโดยฝ่ายการตลาดต้องคาดการณ์ความต้องการของตลาดได้อย่างถูกต้อง ฝ่ายจัดหาวัตถุดิบต้องมีการคำนวนหาจุดต่ำสุด และสูงสุดในการจัดเก็บได้อย่างชัดเจน ฝ่ายผลิตต้องใช้วัตถุดิบในลักษณะเข้าก่อน ออกก่อน (First In First Out) เป็นต้น

3. ความสูญเสียจากการขนส่งที่ไม่จำเป็น โดยการพยายามศึกษาถึงเส้นทางที่ใช้เคลื่อนย้าย ขนส่งวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์ภายในกิจการว่าเป็นระยะทางที่สั้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ การพยายามพิจารณาถึงขั้นตอนการผลิต กระบวนการเครื่องจักรที่ใช้งานต่อเนื่องให้อยู่ใกล้กัน การเลือกใช้บรรจุภัณฑ์และอุปกรณ์ขนถ่ายที่เหมาะสม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยลดความสูญเสียที่จะเกิดจาก การขนส่งขึ้นได้

4. ความสูญเสียเกิดจากการเคลื่อนไหวที่ไม่จำเป็น โดยการพยายามวิเคราะห์ถึงลักษณะท่าทาง ขั้นตอนการทำงานของพนักงานในกระบวนการผลิต หากมีการเคลื่อนไหวที่ไม่จำเป็น หรือผิดสุขลักษณะที่ต้องมีการปรับปรุง โดยใช้หลัก Ergonomic เพราะการเคลื่อนไหวที่มากเกิน

ความจำเป็น นอกจานี้เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกระบวนการผลิตแล้ว ยังก่อให้เกิดผลเสีย หลายประการ เช่น เสียเวลา เกิดความเห็นด้วยเมื่อยล้า เป็นต้น

5. ความสูญเสียเนื่องจากกระบวนการทำงานที่ขาดประสิทธิผล โดยการพยายาม วิเคราะห์กระบวนการผลิตอย่างจริงจัง แล้วหาขั้นตอนหรือกระบวนการที่สามารถนำมาปรับปรุง เพื่อเพิ่มประสิทธิผลได้ โดยใช้หลักการ 5W 1H ช่วยในการวิเคราะห์ได้แก่

what	ทำอะไร ตามเพื่อหาวัตถุประสงค์ของขั้นตอนการทำงานนั้น
when	ทำเมื่อไร ตามเพื่อหาลำดับ หรือช่วงเวลา หรือขั้นตอนการทำงานที่ก่อ ประสิทธิภาพสูงสุด
where	ทำที่ไหน ตามเพื่อหาสถานที่ทำงานที่เหมาะสมที่สุดของงานนั้น
who	ใครคือผู้ทำ ตามเพื่อหาพนักงานที่เหมาะสมที่สุดสำหรับงาน
why	ทำทำไม ตามเพื่อหาเหตุที่ต้องทำงานนั้น
how	ทำอย่างไร ตามเพื่อหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุด

เมื่อได้ขั้นตอนการทำงานที่ต้องการปรับปรุงแล้ว ก็ออกแบบขั้นตอนการทำงานใหม่ เพื่อลด การทำงานที่ซ้ำซ้อน ลดเวลาการทำงานโดยรวมลง ลดงานระหว่างทำในสายการผลิตลง ลดพื้นที่ ในการทำงานลง ลดจำนวนพนักงานลง เป็นต้น

6. ความสูญเสียเนื่องจากการรอคอย โดยการพยายามลดเวลาสูญเปล่าที่เกิดจากการรอ คอยในทุกรูปแบบ เช่น การรอคอยวัตถุดิบ การรอคอยรถที่ใช้ในการจัดส่ง การรอคอยเนื่องจาก เครื่องจักรเสีย หรือแม้กระทั่งการรอคอยเพื่อการประชุม เป็นต้น กิจการจะทำได้โดย ในฝ่ายผลิต ต้องให้มีการปรับสมดุลของสายการผลิต (Line Balancing) การนำจุลรักษาระบบที่อยู่ในสภาพ ดีตลอดเวลา การฝึกอบรมพนักงานให้สามารถทำงานได้หลายหน้าที่ เพื่อมีความจำเป็นต้องปรับ เปลี่ยนหน้าที่การทำงาน ในฝ่ายจัดหาวัตถุดิบก็ต้องมีการวางแผนการจัดซื้อจัดหาที่ดี เพื่อให้การ แปลงของวัตถุดิบเข้าไปในสายการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ฝ่ายบริหารก็ต้องมีวิธีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารภายในกิจการอย่างมีประสิทธิผล และประสิทธิภาพเพื่อลดการประชุมที่ไม่จำเป็นลง เป็นต้น

7. ความสูญเสียเนื่องจากการผลิตของเสีย โดยการพยายามสร้างขั้นตอนการทำงานที่เป็น มาตรฐาน แล้วฝึกอบรมให้พนักงานมีความเข้าใจถึงขั้นตอนการทำงานมาตรฐานนั้นเป็นอย่างดี ฝึก ให้พนักงานลงทำ (On the Job Training) แล้วให้คำแนะนำถึงลักษณะการทำงานที่ถูกต้องแก่ พนักงาน ตลอดจนการมีขั้นตอนการตัดเลือกวัตถุดิบที่มีประสิทธิภาพ เพื่อคัดเลือกวัตถุดิบที่ได้

มาตรฐานเท่านั้น เช้าสู่กระบวนการผลิต รวมถึงการนำร่องรักษาเครื่องจักร อุปกรณ์การผลิตต่างๆ ให้อยู่ในสภาพดี และการออกแบบระบบตรวจสอบของที่ไม่ได้มาตรฐานในระหว่างการผลิตด้วย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สำนักบรรณสารสนเทศ
129

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายอนันต์พิ ยุวโยธาภุล
วัน เดือน ปีเกิด	8 กรกฎาคม 2507
สถานที่เกิด	เขตภาชีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	บช. บ. (การตลาด) มหาวิทยาลัยเกริก พ.ศ. 2540
สถานที่ทำงาน	บริษัท นิชินโปรด สมบูรณ์ ออโต้โนมีฟ จำกัด อำเภอป为人แดง จังหวัดระยอง
ตำแหน่ง	ผู้จัดการฝ่ายการตลาดและการขาย